

நோன்ச்சுடர்

ஸ்பிடி

2012

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு

சந்நதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பொருளி :

பொருளி :

குறவிவாழி

கேடும் பெருக்கமு யில்லவல் வெங்க்சத்துக்

கோபாஹம சான்றோக்க கணி.

ஆக்கமும் கேடும் தத்தம் வினைகளால் வரும் என்பதை
அறிந்து நடுவுநிலை தவறாதிருத்தல் அறிவு நிறைந்த
வர்க்கு அழகாகும். (115)

கெடுவேஸ்யான் என்ப தறிக்கண் வெங்க்சம்

நடுவோரிச் அல்ல செயின்.

மனம் நடுவுநிலைமை நீங்கி, முறையல்லாதவற்றைச்
செய்தால் யான் கெட்டுவிடுவேன் என்று அறிவேன்.

(116)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
திருவாய்மொழி
நூர் விவந்பா

செல்லப்பன் என்னுந் திருவுடையான் தேரடியில்
பொல்லாப் பிளையென்றான் போற்று 01

முமுதுமுண்மை யென்று முனிவனவன் சொன்னான்
எழுத முடியா திதை 02

நாமறியோ மென்னும் நறிய திருவாக்குச்
சேமமுறச் சொன்னான் தெரி 03

முழந்த முழிபென்று முன்னாளிற் சொன்னான்
அழியார்கள் முன்ன ரவன் 04

இடமகன்ற னாலத்தே எத்தனையோ அன்பர்
திந்தந்து போனார் தெரி 05

தன்னை பயிந்தார் தலையாவர் தாரணியில்
பின்னையவர்க் கிள்ளைப் பிறப்பு 06

நூலாச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்திரியான் மூச்சிறம கூவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

କୋରିଟ୍ ଫାର୍ମ

କିବାର୍ଯ୍ୟିଟ୍ୟ

178

பொருளாக்கம்

2012

திருத்து திருமாலையை
 சுயம்புவீ
 திருமால் பூர்வி
 நம் சென்றுபடிய...
 கொட்டுவி
 அபி வெப்பாறு....
 ஏ ஜூன் மின்சாரம்
 நிறை செய்தி
 வெளியூடு வீழ்த்....
 எப்பிள் எங்கோப்...
 வெள் வெறு வெல்...
 கோட்டு வெப்பாறுப்பு...
 வாலை வூது நிறைக்
 கொ தூது வீண வென்.
 குத்தை வாதேயை
 விழுப் பெண்ணை
 செல்லியிலை...
 எது பூத்தையை...
 கொட்டு வெப்பாறு
 வெளி வெப்பாறு...
 வாலை வெப்பாறு...

மா. சுந்திரம்
 கி. சாம்பள
 கி. அப்ரதிவையனி
 கி. என்றக்
 என்னிடா கணமினி
 கி. புரவுடி
 -
 -
 கார. மாதுவேந்து
 கி. குறிநிலை
 கி. செல்லாந்
 கி. க. பார்வை
 -
 கூருவாவை
 கி. கூருவா
 -
 கி. காம்புமா
 கி. கைவோல்க்
 கி. கைவோல்க்
 குருவி குருவி
 கி. குருவி
 குருவி? குருவி

01- 04
05- 06
07- 08
09- 12
13- 15
16- 17
18- 20
21- 22
23- 25
26- 27
28- 29
30- 33
34- 35
36- 37
38- 39
40- 41
42- 46
47- 49
50- 52
53- 55
-56
57- 60

சென்னை மார்க் கடை 30/- ரூபா

ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟ କାମକାଳୀ

କେତେ କର୍ମ କରିବାକୁ ପାଇଁ କାହାରେ କାହାରେ

திருவாவலியில் இலக்கும்: 021 321 9599, 021 226 3406

உத்திரம்: சுந்தரியான் அத்திரம்

நூன்சுடர் புரட்டாந்தமாக வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

புரட்டாதிமாத “நூன்சுடர்” மலருக்கான வெளியீட்டுரையை திரு சி.வ. ஆறுமுகசாமி (J.P) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். ஆற்றங்கரையாளின் அருட்கடாசம் நிறைந்த சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின் செயற்பாடுகள் அனைத்துமே புனிதம் பெற்றவை. நித்திய அன்ப்பணியோ, நூன்சுடர் வெளியீடோ, ஏனைய சமுதாயப் பணியோ- எதுவாயினும் அதிலே ஒரு தூய்மை- நேர்த்தி நிறைந்திருக்கும்.

குறிப்பாக, நூன்சுடர் வெளியீடினில் காட்டிவரும் அக்கறையும்- அவதானமும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. இனி வெளிவரும் சூடர்களும் இன்னமும் பிரகாசமாக ஜோலிக்க வேண்டுமென வாழ்த்து தெரிவித்து தனது வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்புரை:-

புரட்டாதிமாத மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை வட்டுக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஆசிரியர் திரு துரை. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் நிகழ்த்தினார். அவர் தமது மதிப்பீட்டுரையில் பலவேறு அம்சங்களையும் தொட்டுக் காட்டத் தவறவில்லை.

அன்றும்- இன்றும் நூன்சுடர் பிரதியின் விலை மாறாமலிருப்பதை ஒரு முக்கிய விடயமாகச் சுட்டிக்காட்டினார். அனுபவமுள்ள எழுத்தாளர்களுடன்- புதிதாக ஆன்மீகத் தேடலில் ஈடுபடும் எழுத்தாளர்களையும் இணைத்து மாதாந்தம் “நூன்சுடர்” வெளிவருவது அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் ஒரு “நன்முயற்சி” என பாராட்டுத் தெரிவித்தார்.

பிரதி வருடமும் குறிப்பிட்ட மாதங்களில் குறித்த நபர்களை அழைத்து வெளியீட்டுரை- மதிப்பீட்டுரை நிகழ்த்த வைக்கும் பாணி ஒரு நல்ல முயற்சி எனவும், உரையினை நிகழ்த்துவோ “நூன்சுடரின் வளர்ச்சியினை மதிப்பீடு செய்ய நிறையச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதையும்” சுட்டிக் காட்டினார்.

மேலும் மேலும் புதிய அம்சங்களைப் புகுத்திப் பொலிவாக்கி வருங்காலத்திலும் “நூன்சுடர்” வெளிவர வேண்டுமென வாழ்த்தி தமது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

குபி நூழி நூக்கல்

தியானம் என்பது ரிவிகளாலும் மற்றும் சமயப் பெரியார்களாலும் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே உணரப்பட்ட ஒரு விடயம். தியானத்தின் பயன்பாட்டை நன்கு விளங்கி அதனை தனிமனிதனது பலவேறு உள், உடற்பினிகளுக்கான தீவாகப் பயன்படுத்தி வந்தவர்கள் எமது இந்து சமயத்தினர்கள்.

இந்து சமய அரசு குடும்பத்தில் பிறந்து தியானத்தின் வழியாக ஞானம் பெற்ற கௌதம புத்தரால் பொத்த சமயம் உருவாக்கப்பட்டு பொத்த மதத்திலும் தியானம் முக்கியம் பெற்றது. பொத்த மதத்தினாடாக இந்த தியானம் சீணாவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. சீன மொழியில் அது “சான்” என அழைக்கப்பட்டு பின் ஜப்பானில் “சென்” என்ற பெயருடன் நிலைபெற்றுள்ளது. இவ்வாறு கீழைத்தேசங்கள் பலவற்றில் எமது சமயத்தின் தியானம் சிறப்பாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதேபோன்று மகரிஷி மகேஸ் யோகியினால் முன்மொழியப்பட்ட ஆழ்நிலைத் தியானம் என்பது மேலைத் தேசங்களில் போதை வஸ்துக்களைப் பாவித்து அதனால் பலவேறு பாதிப்புற்றவர்களுக்கு தீவு காண்பதற்கு மட்டுமேன்றி மற்றும் தொழிற்சாலைகள், பண்ணைகள் போன்றவற்றில் செயற்படுபவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீவு காண்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு தியானத்தினால் உலகின் பலவேறு பகுதிகளிலும் ஏற்படும் வித்தியாசமான பிரச்சினைகளுக்கு தீவு காண்பட்டு வருவதை நாம் காணமுடிகின்றது.

ஆனால், தியானத்தின் ஊற்றாகக் கொள்ளக்கூடிய எமது மதத்தினர்கள் தியானத்தினுடைய பயன்களைத் தெரிந்து கொள்வதிலோ அவற்றைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதிலோ கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஆலயங்களிலேனும் சிலநிமிட நேரங்கள் தன்னும் தியானத்தில் ஈடுபட்டு மனதை நெறிப்படுத்தி இறை வழிபாட்டை அமைதியாகவும், அடக்கமாகவும் மேற்கொள்ளும் பண்டிகை நலிவடைந்து வருவதையே காணமுடிகின்றது.

எமது முதாதையர் வாழ்க்கையுடன் மட்டுமல்ல எமது அன்றாட வாழ்க்கையுடனும், எமது குடியிருப்புக்களுடனும் நேரடியாகத் தொடர்புட்ட வேப்பமரத்தினுடைய பயனை உணர்ந்த மேற்கு நாட்டவர்கள் அவற்றைத் தங்கள் பிரதேசம் எங்கும் வளர்த்து வருவதுடன் வேப்ப மரத்தினுடைய உரிமையையும் சட்டரியாக தமதாக்க முயற்சிக்கின்றனர். இந்த நிலையில் எமது சமயத்தின் ஊற்றான தியானத்திற்கும் இதேபோன்ற ஒரு ஆயத்து ஏற்படும் நிலை வெகு தூரத்தில் இல்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது.

**கால்தூக்கி கண்ணுதல் தில்லையிலை - முருகன்
வேல் தூக்கி சுந்நிதியில் ஆழுகின்றாள்.**

ஆழுகின்றான் செல்வச் சந்நிதியில் - முருகன்

ஆனந்த மயமாக ஆழுகின்றான்

தேழுகின்றான் நல்ல அழயார்களை - அவர்

சிந்தனை யிடயாகத் தேழ நாழ

கண்ணுதல் பெருமானாந் தந்தையாரே - தீடக்

காலைத் தூக்கித் தில்லையில் ஆழுதல் போல்
புண்ணியத் திருத்தலம் சந்நிதியில் - முருகன்

புது ஞான வேல் தூக்கி ஆழுகின்றான்

பூதங்கள் ஜந்துமே ஆட ஆட - கதிர்

புதுமதி, விண்மீன்கள் ஆட ஆட

வேதங்கள் அந்தனீர் பாழயாட - சந்நிதி

விரும்பியே யெந்நானும் ஆழுகின்றான்

வான்மழை போல் கருகணை மழைபொழிந்தே - திந்து

பூமி யெல்லாம் பாழுத்தியார்க்க

தான்கொண்ட மயில்மிதே தாளத்துக்கே - அவன்

தாம்தீம் என நின்று ஆழுகின்றான்

மக்களின் துயர்துடைக்க ஆழுகின்றான் - அவர்கள்

மதிப்பாக வாழ்வதற்கே ஆழுகின்றான்

அற்புதன் தன்னழயார் அகம்மகிழு - குழந்து

அவர் கேட்ட வர மீண்து ஆழுகின்றான்

அன்னக்கொடை தவறாமல் /அன்பர்க்கியும் - சுவாமிகள்

அருடைகயே கொடைக்கையாய், பெருங்கையாக

சின்னச் சதங்கை தண்டை, சிலம்பொலிக்கை - சந்நிதி

செயலெல்லாம் உலகம் பார்க்க - ஆழுகின்றான்

முதுபெரும் புலவர் வை.க. செந்நய்பலம் அவர்கள்

இப்பசிமாந சிறப்புமிருத் பெறுவோர் வீரர்

A. சண்முகராஜா

(லண்டன்)

M. சதாசிவமூர்த்தி

(கன்டா)

கனகராசா ஸ்ரீமோகனன்

(பிரதேச செயலர், தெல்லிப்பழை)

C. ஞானசபேசன்

(கிராம அலுவலர், ஏழாலை)

மா. பாலேந்திரம்

(ஆசிரியர், வதிரி)

சி. மகேஸ்வரன்

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

சி. உதயகுமார்

(கிராம அலுவலர், கைதடி)

தலைவர்

(ப.நோ.கூ. சங்கம், கட்டைவேலி)

தி. இரவீந்திரநாதன்

(ஆசிரியர், கலைமணி வீதி, கட்டைப்பிராய்)

ஆ. வடிவேலு

(இளைப்பாறிய அதிபர், தும்பளை)

ச. நாராயணன்

(கிராம அலுவலர், வடலியடைப்பு)

து. பத்மராஜன்

(பலாலிவீதி, திருநெல்வேலி)

சி. ஜெயபரன்

(மாணிப்பாய்)

உ. ரிமையாளர்

(நந்தினி என்ரபிரஸ், யாழ்ப்பாணம்)

சி. துளசிங்கம்

(அடியார்மடம், தொண்டைமானாறு)

ச. இராசசேகரம்

(இளைப்பாறிய பொது முகாமையாளர், நீரவேலி)

இ. சண்முகசுந்தரம்

(ஆசிரியர், மந்திகை)

S. செல்வராசா (செல்வி)

(சேவில்ரேஷன், புலோலி)

மு. அப்புலிங்கம்

(கோண்டாவில் கிழக்கு)

S. தங்கசிவம்

(நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்)

ந. சிவக்குமார்

(ராஜன் எலக்ட்ரோனிக், அச்சுவேலி)

திருமதி ஜௌயராஜன் சசிலேகா

(ஆசிரியர், தோப்பு, அச்சுவேலி)

ப. தியாகராஜசுரமா

(திருமகள் வாசா, ஆவரங்கால்)

மகாலிங்கம் செல்வமணி

(ஊரெழு மேற்கு, சுன்னாகம்)

K. முகுந்தன்

(ஞானபண்டிதர் பாடசாலை அருகில், கொக்குவில்)

நா. நாகராசா

(பக்கிள்லேன், மாணிப்பாய்)

ந. மணிவண்ணன்

(இரும்புமதவடி, வத்ரி)

திருமதி தர்மகுலராஜா சுகிரதூராணி

(விஷ்ணுபவனம், மாணிப்பாய்)

இராதாகிருஷ்ணன் கிரிதரன்

(தம்பலடி, பொலிகண்டி)

ஆ. யோகதாசன்

(புதுவராயர் கோவிலடி, உரும்பராய்)

செ. இராசநாயகம்

(காப்பாளர், இ.போ.ச, அல்வாய்)

K. சீவரெட்ஜம்

(கஸ்தூரியார்வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

வைரவன் கனகன்

(சிறுப்பிட்டி மேற்கு, நீரவேலி)

வே. முருகவேள்

(நெடியகாடு, வல்வெட்டித்துறை)

க. சத்தியதாஸ்

(வில்லிசைக் கலைஞர், சிறுப்பிட்டி)

வ. இராசநாயகம்

(கவிதா பொடி பில்லேர்ஸ், கரவெட்டி)

க. வசந்தகுமார்

(ஆஸ்பத்திரிவீதி, யாழ்ப்பாணம்)

சி. திருவகுட்செல்வி

(அந்தோனியார் வீதி, மாதகல்)

P. ரமணகுமார்

(சங்கரத்தை)

திருமதி இரதி தியாகராஜா

(சபாபதி வீதி, தலையாளி, கொக்குவில்)

உ.ரிமையாளர்

(ஸ்ரீதேவி தொலைத்தொடர்பகம், அச்சுவேலி)

கதிர்காமு கணேசநாதன்

(வேளாங்கண்ணி, ஏழாலை)

சி. பத்மராசா

(நவின்டில், கரணவாய்)

T.R. இரத்திரவேல்

(அரசவீதி, உரும்பராய்)

கா. குணவதி

(நேசபவனம், உடுப்பிட்டி)

பொ. பத்மநாதன்

(மாணார் வளவு, கைதடி தெற்கு)

பா. இந்துராணி

(மல்லி ஓயில், இனுவில்)

N. இராஜகோபால்

(துன்னாலை, கரவெட்டி)

க. சுந்தரலிங்கம்

(வேவில் லேன், வல்வெட்டி)

இ. பொன்னம்பலம்

(செட்டிவளவு ஒழுங்கை, இனுவில்)

தங்கராசா அழகேஸ்வரி

(வட்டுவடக்கு, சித்தங்கேணி)

வி. வடிவேலு

(தும்பளை தெற்கு, பருத்தித்துறை)

பொ. கணேசபிள்ளை

(பாடசாலைவீதி, கோண்டாவில்)

R. பாலசுந்தரம்

(சோமசுந்தரம் வீதி, ஆனைக்கோட்டை)

சிவலிங்கம் சுகந்திகா

(ஆதியாமலை, உடுப்பிட்டி)

க. கனகம்

(பன்னாலை, நீரவேலி வடக்கு)

சி. சுப்பிரமணியம்

(வத்தனை, புலோலி மேற்கு)

நவரத்தினம் இந்திரமோகன்

(சண்டிலிப்பாய் மேற்கு)

திருமதி சிவநிதி முருகானந்தன்

(கட்டுடை, மானிப்பாய்)

இராசரத்தினம் வேல்குமார்

(இனுவில்வீதி, மானிப்பாய்)

இ. அழகராசா

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டமானாறு)

திருத்தங்கும் திருவாசகத்தேன்

நா. சந்திரலீலா அவர்கள்

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் சைவ மெய்யன்பர்களுக்கும், தமிழிஞர்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பேரானந்தத்தை தரவல்ல ஒரு ஓப்பற்ற தமிழ் நூலாகும். சைவ சமயிகள் ஒரு முறையேனும் இத் திருவாசகத்தேன் சுவையை அருந்தி இன்பூல் வேண்டும். ஒதுபவள உள்ளத்தை கொள்ள கொண்டு கல் மனத்தையும் கரைத்து உருகும்படி செய்யும் சடு இணையற்ற ஓப்பற்ற நூலாகும். அண்மைக் காலத்து அருட்பெருஞ்சோதி வள்ளலார் என்னும் இராமவிங்க சவாமிகள் “சாத்திரங்களில் சிறந்தது திருமந்திரம் தோத்திரங்களில் சிறந்தது திருவாசகம்” என்று அன்பர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். “திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என பெரியேர் புகன்றதை மறுப்பதற்கில்லை. இத்தகைய அருட்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த திருவாசகத்தில் ஜம்பத்தோரு பதிகங்களும், அழுநாற்றி ஜம்பத்தாறு பாடல்களும் தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில் அருளப்பட்டது. சிவபெருமான் அந்தணா உருவில் சென்று திருவாசகத்தை ஒதச் செய்து, திருக்கோவையாரையும் சொல்லச் செய்து அவற்றை சுவடியில் எழுதிக் கொண்டார். “மாணிக்க வாசகன் சொல்ல அழகிய சிற்றம்பலம் உடையான் எழுதியது” எனக்கைச்சாத்தும் இட்டும் கனகசபையின் பஞ்சாக்கரப்படியில் வைத்து மறைந்தார். மறுநாட் காலை சுவடியைக் கண்ட தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் ஆச்சரியம் மேலிட்டவாறு பாடலின் பொருளைச் சொல்லுமாறு மாணிக்கவாசகரை வேண்ட அவரும் தில்லைக் கூத்தனைக் காட்டி விட்டு தனது முப்பத்தியிரண்டாவது அகவையில், ஆனிமாத மகநட்சத்திரத்தன்று திருவடிச் சோதியில் இரண்டங்க கலந்தார். அன்றே அவரது குருபூசைத்தினமுமாகும்.

சிவபூராணம், கீத்தித்திருவகவல், திருச்சதகம், குயில்பத்து, அருட்பத்து, குழைத்தபத்து, திருப் பொற்சன்னம், அச்சோபதிகம் ஆகியன திருவாசகத்தில் இடம்பெறும் பதிகங்களாகும். பாடசாலை பயிலும் சைவ மாணவர்கள் சிவபூராணத்தை மனப் பாடமாக்கி ஒதுவேண்டும். ஆலயங்களில் பூசை முடிவில் பஞ்சபூராணம் ஓதும் வழக்கமுண்டு. இதில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பூராணம் என்ற ஒழுங்குமுறை வரவேண்டும். மாணிக்கவாசகர் உள்ள நெக்குருகப் பாடியதனாலேயே இதைப் பாடுவோரும், கேட்போரும் மெய்மறந்து ஆனந்தமடைகின்றனர். அவர் திருவாசகம் மட்டுமன்றி திருக்கோவையாரையும் எட்டாம் திருமறையில் அருளினார்.

தின்பழும் துன்பழும் மாந் மாந் வருவதே வாழ்க்கை.

மதுரைக்கருகேயுள்ள (பாண்டிநாடு) திருவாதவூரில் பிறந்தார். மதுரை மன்னனான அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்கு அமைச்சராக விளங்கிய அறிவுச் செம்மல் திருவாதவூர் ஆவார். அவரின் கல்வியறிவு, ஒழுக்கம், ஆண்மீகம் ஆகியவற்றைப் பாராட்டிய மன்னன் அவருக்கு தென்னவன் பிரம்மராயன் எனும் சிறப்புப் பட்டத்தைச் சூட்டினான். பாண்டிநாட்டுப் படைப்பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய குதிரைகளை வாங்கி வருமாறு பாண்டியன் பணிக்கப் பொன்னுடன் ஆவுடையார் கோயில் என்னும் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்றார். அங்கு குறுந்தமர் நிழலில் குருபரணாக இறைவன் அடியார்கள் புடைகுழ எழுந்தருளி சிவஞானத்தைப் போதிக்க, தான் வந்த பணியை மறந்து “அடியேனை ஆட்கொண்டு உய்வித்து அருஙுக” என வேண்ட இறைவனும் திருவாடிகளை சென்னியில் குட்டி ஜந்தெழுத்தை ஒதினார். அவர் விரும்பியபடி இறைவனைக் காணவேண்டும். அவனை அடைய வேண்டும், இரண்டற்க் கலக்கவேண்டுமென்ற அவா நிறைவேற்றியது. தேனூறும் அவரது பாடல்களிலுள்ள மேன்மையான கருத்துக்கள் உள்ளத்தை உருக்கி, சிவநெறியை மக்களிடையே பரவச் செய்வதற்கு அடிகள் செய்த சீரிய தொண்டாகும்.

ஞான மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்த அடிகள் தான் பெற்ற பேரின்ப நிலைக்கு மற்றவர்களையும் வருமாறு யாத்திரைப் பத்தில் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“விடுமின் வெகுளி, வேட்கை நோய், மிகவோர் காலம் இனியில்லை உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ் சாத்தோடு, உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின் அடைவோம் நாம் போய் சிவபுரத்துள், அணியார் கதவ தடையாமே புடைப்பட்டுருகிப் போற்றுவோம், புயங்கள் ஆழ்வான் புகழ்களையே”

அதாவது கோபம், ஆசையை விடவேண்டும். மேன்மையடையும் காலமிது. நம்மை ஆள்பவனின் திருவாடிக்கீழ் ஒன்றுபட்டு சிவபுரத்தை அடைவோம் நம்மை ஆனும் பெருமானின் புகழையே மெய்யாகி முப்போதும் துநிப்போமாக.

திருமூலரும்கூட ஆசையை விட்டு ஆனந்தத்தை அடையுமாறு பாடினார்.

“ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள் ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள் ஆசை படப்பட ஆய் வரும் துங்பங்கள், ஆசை விடவிட ஆனந்தமாமே”

திருவள்ளுவர்,

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றை

பற்றுக பற்று விடற்கு” என்பதன்மூலம் நிலையில்லாத வாழ்க்கையில் ஈடுபாமல் எல்லாம் வஸ்ல பரம்பொருளின் திருவாடிகளைப் பற்றிப் பிடித்தால் உலக லெக்கீய வாழ்க்கையில் வாழாமல் ஆத்மீகமான ஆனந்த வாழ்வை வாழ்முடியுமென்றார்.

மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கை அண்டுநெறியை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு பாடலும் கருப்பஞ்சாந்திலே தேன் கலந்து, தெவிட்டாத செழுங்களி தீஞ்கவை கலந்து பாடுபவரின் உள்ளத்தையே பக்தியினால் உருகச் செய்வது.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய திருச்சதகத்திலுள்ள பாடல்கள் அவரை அடிமை கொண்ட அனுபவம் கூறப்படுகிறது.

“மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென் கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீ ததும்பி, வெதும்பியுள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந் துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி யென்னும் கைதான் நெகிழி விடேன், உடையாய் யென்னைக் கண்டுகொள்ளே”

“என்னை அடிமையாக உடையவனே, உனது கமலத் திருவடிகளை அடைவதற்கு உடல் முழுவதும் உரோம் சிலிர்க்க நடுங்கி, கைகளைத் தலைமேற் குவித்து, கண்களினின்று ஆனந்த அருவிநீர் சொரிய உடல் வெதும்பி உள்ளத்தை பொய்யான ஒழுக்கத்தினின்று நீக்கி, உன்னைப் போற்றி வழிபடுதலின்றி நழுவ விடாது மேற்கொள்வேன். என்னையும் கடைக்கண்ணால் பார்த்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக”.

திருவுத்தரகோச மங்கையில் அருள்பட்ட இப்பால் நீத்தல் விண்ணப்தில் என்னைக் கைவிடாது தாங்கிக்கொள்ள என்னும் மர்பிலேயுள்ளது.

“கடையவனே எனைக் கருணையினாற் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே விட்டுதே கண்டாய், விறல் வேங்கைதோல் உடையவனே மன்னு முத்தரகோச மங்கைக் கருசே சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே”

உனது பெருங்கருணையினால் எளியவனாகிய என்னை வலிய வந்து அடைந்து உனக்கு அடிமையாக்கி அருளிய இடபவாகனனே என்னைக் கைவிடலாமோ? வீரம் நிறைந்த வலிமையுடைய புலியைக் கொன்று, அதன் தோலினை அணிந்திருப்பவனே, நிலைபெற்ற உத்தர கோசமங்கைக்கருசே, சடாமுடியையுடையவனே அடியேன் பிறவித்துயிரில் அகப்பட்டு தளர்ந்து போனேன். நீ கைவிட்டால் என்னைத் தாங்குவது யார்? நின் பெருந்தன்மையினால் என்னைக் கைவிடாது காத்தருள வேண்டுமென்கிறார்.

உள்ளம் அன்புமயமாகவுள்ள நிலையில் நேசம் கொண்டவர் எதைச் செய்தாலும் இறைவன் உள்ளன்போடு ஏற்பான் இதையே திருவாசகத்தில்

“தீ தில்லை மாணி சிவகரும் சிதைத்தானைச், சாதியும், வேதியன் தாதைத்தனைத் தாளிரண்டுஞ் சேதிப்பாசன் திருவருளால் தேவர் தொழுப் பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்” என்கிறார்.

எல்லா உயிர்களையும் நேசித்து அன்பு காட்டி கருணை செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சிவஞான சித்தியார்,

“சனுக்கு அன்பில்லார் அடியவர்க்கு அன்பில்லார் எவ்விராக்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்” எனத் தெளிவுறுத்தும் திருவாசகமும் இதை வலியறுத்துகிறது. கால்ட்வெல் எனும் ஆங்கிலேயர் திருவாசகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு அதை மொழிபெயர்த்தார்.

“மாணிக்கவாசகர் மனநிறைவும், உறுதிப்பாடும் கொண்டதை திருவெம்பாவையில் “எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கு” எனும் வரி புலப்படுகிறது. எது அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவற்றை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதை குழைத்த பத்திலுள்ள பாடல் விளம்புகிறது.

“அன்றேயென்றான் ஆவியும் உடலும் உடமை யெல்லாமும் குன்றே யனையாய் யென்னை யாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூறு எனக்குண்டோ, என்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே”

அஞ்செருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை வள்ளலார் என்றும் இராமலிங்க சுவாமிகளும்
கூட இவரது திருவாசகத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

“வான் கலந்த மாணிக்க வாசக நின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாந்திலே
தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங் கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே”

இத்தகைய கிடைத்தற்கரிய திருவாசகப் பதிகங்களை நாமும் உள்ளம் உருகி,
நெக்குருகிப் பாட இறைவன் கழல் சரணடைவோமாக.

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் என்றும் வாழி!

வைத்திருக்கிறேன் ஒரு ரூபர்

பனம்தான் கதைக்கிறது முருகா! பாரினில்

பக்துவம் தொலைந்து பொயிற்றி!

குணம் எள்ளளவும் தில்லை முருகா

குவலயம் கொடிய நஞ்சாயிற்றி!

மனம் “சு”- தனமாக மின்னுகிறதோ!

மின்னுக்கெல்லாம் கணக்குண்டு- முருகா!

கணம் தொறும் பொற்றிய வீட்டை

காலிசெய்! அல்லது கொடி தா! என்கிறார்கள்,

சுயந்தொறும் நான் படும் தின்னங்கண்டு

சாபவிழமாசனம் உன்னிடம் கூட்டுகிறார்கள்,

தினந்தொறும் நீயும் உலை வருகிறாய்- நான்

தெளிவாக உன்னோடு கதைக்கிறேன்,

தினம் என்று, தில்லையென்று எழுப்புகிறார்கள்

ஞெப்பதற்கு வீடு தில்லைய முருகா!

வனம் சென்று வாழ நான் இராமனா? முருகா

வைத்திருக்கிறேன் ஒரு ரூபர் வா என்னோடு

கோபமடைவதைத் தீர்ப்பது சலப்மானது.

சமயக்கல்வி

திரு இ. சந்தன் அவர்கள்

ஆசிரியன் சமயியாயிருத்தல் வேண்டும். சமயம் படிப்பிக்குந் திறமை வேறு சமயியாயிருத்தல் வேறு. சமயியான ஆசிரியர் படிப்பிக்கும் எந்தப் பாடமும் சமயபாடமோயாம். சமயியான ஆசிரியனின் குணபாவமே மாணவன்பால் அடங்கிக்கிடக்கும் தெய்வசக்தியை வெளிப்படுத்தவல்லது.

ஸ்ரீராமன் தேகப்பையிற்சிப் பாடமும் வசிட்ட முனிவரிடமே பயின்றான். இராமபாணம் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனத்துக்கு உபகாரமாயமெந்தது.

மனைவியைக் கவர்ந் தோனான இராவணன் யுத்த முனையில் நிராயுத பாணியாய் தளர்ச்சியற்று நின்றபோது இராமன், “இன்றுபோய் போர்க்கு நாளை வா” என்றான் என்று கம்ப இராமாயணம் கூறுகிறது. வசிட்டரின் மாணவன் வேறெப்படித் தான் செய்வான்?

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக”

கசடு குற்றம், அறியாமையும் வஞ்சகமும் ஆன்மாவைப்பற்றியிருக்கும் குற்றங்கள், அவை அற்றுப் போவதற்கு, மாணவன் தகுதிநோக்கி, அவன் கற்கவேண்டிய நால்கள் ஆச்சிரமங்களிற் கற்பிக்கப்பட்டன. கற்றபின் ஆசிரியனைப் பின்பற்றி மாணவன் தான் கற்ற கல்விக்குத் தக ஒழுகுவான்.

ஆச்சிரமக்கல்வி ஆன்மீகக் கல்வி, அது உடலோம்பும் முறையை அறிந்து உடலோம்புதற்கு உபகாரமானது. உடல் வளர்ச்சி, உயிர் வளர்ச்சிக்கு உபகாரமான முறையில் அமைந்துள்ளது.

“உடம்பை வளர்த்தேன்

உயிர் வளர்த்தேன்”

“என்பது திருமந்திரம்.

“கற்றதனால் ஆய பய ணன்கொல் வாலறிவன்

நற்றாள் தொழுஅர் எனின்”

என்கிறார் வளர்நவர்.

கோபம் பாதுகை தேழிடும்.

05

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்”

என்பது சம்பந்தக் குழந்தையின் இனித்த மழலைமொழி.

“இன்பமே எந்நானுந் துன்பமில்லை”

என்பது நாவுக்கரசரின் முதிர்ந்து கனிந்த வாக்கு.

இன்றைய கல்வி வெறும் உடலோம்புஞ் சடக்கல்வி, கருத்தடையிலிருந்து சந்திர மண்டலம் வரை ஆராய்ச்சி நடக்கிறது.

“மனக் கவலை மாற்றலாரிது”

எனக்கிறார் வள்ளுவர்.

கவலை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியமாய் வளருகின்றது. ஒரு கண்டம் இருந்த இடமும் தெரியாமற் போவதற்கு மற்றக்கண்டம் வழி காணுகின்றது.

கவலையைக் குறைய்தற்கு வழி சமயக்கல்லியை வளர்த்தலேயாம். சமயக்கல்லி வளர்த்தற்குச் சமயியான ஆசிரியன் பிறக்கவேண்டும். கல்வியுலகு சமயியான நல்லாசிரியனைப் பெற்றெடுக்குமா?

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு:

திருவாசக விழா தொடரிபான பணினிலைச் சேர்த்துகள்

2008ஆம் ஆண்வேரை தொடர்ச்சியாக நடைவெற்று வந்த பக்கிலைச் சேர்த்துக்க முடியாத காரணங்களியால் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நடைவெற முடியாமற் போன்றை குறித்து வருந்துகிறோம்.

நீண்ட கிடைவெளியின் பின்னர் திவ்வருடம் திருவெஸ்பாலை காலத்தில் தீட்டியறவுள்ள திருவாசக விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக மாணவர்களிலை யோான பணினிலைச் சேர்த்துக் கொட்டி தீட்டியறம் என்பதை யகிழ்வதன் அறியத்தகுடிரோம்.

இப் போட்டியிற் பங்குபறவிகும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கல்வி கற்கும் தரம் (2012இல்), பாடசாலை, பிறந்ததேதி என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டு, பாடசாலை எதியர் சல்லது வகுப்பாசிரியரால் உறுதிப்படுத்தி 25. 11. 2012க்கு முன்னர் கீழ்க் காணும் முகவரிக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக எதுப்பிரி வைக்க வேண்டும். சல்லது நேரிலும் கையளிக்கலாம்.

திருவாசக போட்ட ஏம்பாட்கக் குழு.

சந்தித்தியான் கூச்சிராமம்.

செல்வச்சங்நந்தி.

தொண்டைமானாவு.

தூர் 5-6 சீவுப்பானார்

தூர் 7-8 திருவெம்பாலை

தூர் 9-10 திருப்பான்னியூச்சு

எதும் அதிகாரங்களில் தீவிபோட்டிகள் நடாத்தப்படவுள்ளது. நடுவர்கள் கெட்கும் பாடல்களை மோகன ராகத்தில் பாடுக்காட்டுதல் வேண்டும். அத்துடன் பணினிலைச் சேர்த்துக்கீட்டியில் பங்குபற்றும் ஓவ்வொரு பிலிவு மாணவர்களின்றும் சமயாடம் தொடரிபான பொது அறிவும் எழுத்து/புலம் பரிட்சிக்கப்படும். போட்டுகள் நடைவெறும் தினம் 09. 12. 2012 ஞாயிற்றுக்கிழமை.

இப்போட்டியில் வெற்றிவெறும் மாணவர்களுக்கான பரிசில்கள் மார்க்கி மாதம் நடைவெறவுள்ள திருவாசக விழாவில் வழங்கப்படும். அதற்கான தேதி பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

புன்னகை திருக்கும் இடத்தில் பொன்னகை திடலையில்லை.

நினைவீப்பி பாதி

கோஸ்தி...

சிவனாது நூல்க்கிருஷ்ணது வியந்து
(தீவில்லையிலானசிச் செய்யப்பட்டது)

ஒன்றைக்குறவாசியியப்பா

மஹந்த

மாண்கநாற் செல்வர் பவர்த்தர் கு. அருளம்பலவுரை அவர்கள்
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

அருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு
மதியிற் நண்மை வைத்தோன் றிண்டிறற்
றியில் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலி னாக்கங் கண்டோ னிழறிகழ்
நீரி லின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணிற் நிண்மை வைத்தோ னென்றென்
நேணப்பல கோடி யெணப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ ன.தான்று

பதவரை:

நாள்தொறும் அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன் ஓவ்வொரு நாளும் எழுகின்ற ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் ஓளியினை அமைத்தவன், திரு தகு மதியில் தண்மை வைத்தோன்-அழகு பொருந்திய திங்களிற் குளிர்ச்சியை வைத்தவன், தின் தறல் தீவின் வெழ்மை செய்தோன்- தின்னிய வலியினையுடைய நெருப்பின்கண் வெப்பத்தைச் செய்தவன், பொய் தீர் வாளில் கலப்பு வைத்தோன்- பொய்யற்ற வானின்கண் மற்றைய மூலப்பொருள்களின் கலப்பினை அமைத்தவன், மேதகு காலில் ஊக்கம் கண்டோன்- மேன்மை பொருந்திய காற்றின்கட்ட கிளர்ச்சியினை வைத்தவன், நிழல் திகழ் நீரில் இன் சுவை நிகழ்ந்தோன்- பொருள்களின் சாயை விளங்குதற்கிடமாகிய நீரின்கண் இனிய சுவையினை நிகழ்ச் செய்தோன், வெளிப்பட மண்ணில் தின்மை வைத்தோன்- புலனாமாறு நிலத்தினிடத்துத் திட்பத்தினை வைத்தவன், என்று என்று எனை பல கோடி எனை பல பிறவும்- இப்படியிப்படி எத்தனையோ பலகோடி பொருள்களிலும் எத்தனையோ பலகோடியாகிய அவற்றின் வேறாகிய உயிர்களிலும் அனைத்து அனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன்- அத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தான் இயல்புகளை அவ்வவற்றினிடமாகச் சேர்த்தவன்; அ.து ஆன்று- அ.தன்றியும்.

அருக்கன்- ஞாயிறு. பற்றுக் கோடாயுள்ள எல் ஸாப் பொருள்களையும் அழிக்கவல்லதாகவின் ‘தின்திறில்தே’ என்றார். ‘கந்தழி’ (தொல்) என்றும் ‘சேரந்தாரைக் கொல்லி’ (குறள்) என்றும் பிறரும் கூறுதல் காண்க. உலகாயத நூலார் கூறுமாறு பொய்யாகாமல்

நமக்கு நன்மை எது என்பதை கடவுள் அறிவார்.

வான் என்றுமுள்ள பொருளாதலின் ‘பொய் தீர்வான்’ என்றார். மற்றைய பூதங்கள் கலந்திருக்குமிடம் வாணாதல்பற்றி ‘வானிற் கலப்பு வைத்தோன்’ என்றார்.

உயிர்களின் வழக்கைக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலின் ‘மேதகு கால்’ என்றார். ஊக்கம்- கிளர்ச்சி; என்றது இடைவிடாமற் சஞ்சித்தலை. காற்றுக்குச் ‘சதாகதி’ என்னும் பெயருண்மையுறிக். “சதாகதி மைந்தனும்” எனப் பாரதத்து (புப் 15) வருதலுங் காண்க.

நிழல்- பொருள்களின் சாயை. “வாளை, நீர் நனிப் பிரம்பினடுங்கு நிழல் வெருஉ, நீத்துடை நெடுங்கயம்” (பெரும்பாண் 287:9) என்பழியும் இப்பொருட்டால் காண்க. நீருக்குச் சுவை சிறப்புப் பண்பாதலின் “நீரிலின்சுவை நிகழ்ந்தோன்” என்றார். “நீரின் சிறப்புப் பண்பாகிய சுவை” எனப் பரிபாடலுரையில் (3:78 உரை) வருதலுங் காண்க.

மண்- அனு. ஈண்டு நிலத்தை உணர்த்தியது. திண்மை- செறிவு. “மண்டினிந்த நிலனும்” (புற 2:1) என வருதலுங் காண்க. என்று என்று- இப்படியிப்படி. எனைப்பலகோடி என்பதில் எனை என்பது எத்துணை என்னும் பொருள்டா நின்றது. “எனைப்பகை யுற்றாரும்” (குறள் 207) என்பழிப்போல. பல கோடி என்றது பல கோடி பொருள்களை ‘எனைப் பலகோடி’ என்றுமையால் எனைப் பல பிறவும் என்பதற்கு எனைப் பலகோடி பிறவும் எனவுரைக்க. பிறவும் என்றது அப்பொருள்களின் வேறாகிய உயிர்களை. அனைத்து- அத்தன்மைத்து. எனைப்பல கோடி எனைப் பல பிறவும் என்றதற்கு ஏற்ப “அனைத்தனைத்து” எனச் சுட்டு இரட்டித்தது. அவ்வியின்- அவ்விடங்களில்; என்றது எனைப்பலகோடி பொருள்களிலும் எனைப் பலகோடி உயிர்களிலுமென்றவாறு. அடைத்தோன்- சேர்த்தோன். (தொடரும்...)

நீநீக்கீர்த்தியோனை- தெ

-இராகையா குகதாசன்-

**சந்திநி வாழும் சக்திமகன்- பாது
சந்ததம் பாழுகுவோம் பக்தியுடன்**

அநுபல்லவி

வந்தெதமைக் காத்திருவான் சக்தியுடன் - வாழ்வில்
தந்தெதமைக் கேற்றிருவான் சித்தியுடன்

(செல்வச்)

சுரணம்

ஆற்றங்கரை அமர்ந்து அருள்பொழிவான் - பிறவி,
ஆற்றறைக் கடக்கவழி நனியருள்வான்
நீற்றினால் நோய்யாவுந் தீர்த்து வைப்பான் - திரு - வாழ்வின்
ஏற்றிலும் உயர்பதவி எமக்களியான் (செல்வச்)

தந்தெதக்கு மந்திரத்தைச் சாற்றி நின்றான் - அன்பர்

சிந்தையின் துயரமெலாம் மாற்றிவைத்தான்

விந்தைகள் பல அருளால் காட்டிநின்றான் - எமக்கு

சந்ததம் வாழ்விலின்யம் சுட்டிநின்றான் (செல்வச்)

அந்தீல் சிந்த அந்த பகுத்திலேயாகும்.

நாம் கூறுவதையும் என்கே போகிறது?

திரு ஆ. மகேசு அவர்கள்

மனித வாழ்க்கையென்பது பல பிரச்சினைகள் சிக்குண்ட ஒரு சங்கிலிக்கோவை போன்றது. வாழ்க்கை ஒரு போராட்டமெனக் கூறப்படுகின்றது. ஒருவருடைய வாழ்க்கையிலே இன்பம், துன்பம், ஏற்றும், இறக்கம் என்பல் சம்பவங்கள் ஏற்பட இடமுண்டு.

“குடைபிடித்துக் குஞ்சுமூர்ந்தோர் நடைமெலிந்து
நன்னினும் நன்னுவார்”

இராஜபோக வாழ்க்கை அநுபவித்த அரசன் கூட என்றோ ஓர்நாள் ஆண்டியாகலாம். ஆண்டியும் ஓர்நாள் அரசனாகலாம். எனவே வாழ்க்கை நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாதது. இந்த நிலையில்லாத வாழ்க்கைக்காக நாம் செய்கின்ற செயற்பாடுகளோ அநந்தம்.

“ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பிற”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கமைய, ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் எம்முடம்போடு கூடியிருத்தலை அறியமுடியாத நாங்கள், கோடி மட்டுமன்று, அதற்கு மேலும் பல மனக்கேள்ட்டைகளைக் கட்டி, எமது இனிய வாழ்நாட்களை அவப் பொழுதாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

இதனாலேயே நாட்டிலே பரவலாக களவு, கொலை, விபச்சாரம், போதைவஸ்துப பாவனை, மது அருந்துதல், ஆட்கடத்தல், கப்பங்கேட்டல், ஆலய உண்டியல்கள் உடைத்தல், ஆலய விக்கிரகங்கள் பெறுமதி வாய்ந்த ஆலயப் பொருட்களைக் கள்வாடுதல் எனப் பல தீய செயற்பாடுகள் தினமும் அரங்கேற்றப்பட்டு வருவதை ஊடகங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இவைகளையெல்லாம் யார் செய்கின்றார்கள்? என்பதற்குரிய விடையை நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக, தெரிந்தாலும் அதனை நாம் நிவர்த்தி செய்ய இயலாதவர்களாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இருப்பினும், “இளங்கன்று பயமறியாதது” போல முழுக்க முழுக்க இளம் வயதினரே மேற்கூறிய அநாகரிக செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்பது மறுக்க முடியாதது.

இந்தப் பின்னணியில், இன்றைய இளம்சமுதாயத்தின் தமது சமய ஒழுக்காறுகளை அனுசரித்து வாழுகின்றார்களா? என்ற வினா எம்மவர் உள்ளங்களிலிருந்து மேலெழுந்து வலம் வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இந்த வினாவுக்குரிய பதிலை நேரடியாக “ஆம்” என்றோ “இல்லை” என்றோ கூறி விடமுடியாது. ஏனென்றால், இன்று சமுதாயத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இளைஞர் குழுமத்தில், ஒரு சிறு தொகையினரேனும் சமய ஒழுக்காறுகளை அனுசரித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதில் நாம் ஒரு சிறிதளவாவது சந்தோஷமடையலாம். அதேநேரம் பெருந்தொகையினர் இதற்கு எதிர்மாறாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பதும் கவலைக்குரியது.

சமயமும், தாய்மெழுறியும் ஒருவருடைய இரு கண்களென்றால் அது மிகையாகாது. சமயம்வேறு, வாழ்க்கைவேறு அல்ல. சமயமும் வாழ்க்கை முறையும் ஒரு நாணயத்தின் இரு

சிறு கிளையாக ஒருக்கும்போதே வகைப்பது நன்று.

பக்கங்களைப் போன்றவை; என்பதில் இருவித கருத்து இருக்கமுடியாது. வையகத்தில் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என எல்லாச் சமயங்களும் போதனை செய்கின்றபோதிலும், சைவசமயம் ஒருபடி மேலே. நின்று “அன்பே சிவம்” என்று போதிக்கின்றது. அன்பினாலே இந்த உலகைக் கட்டி ஆளாலாம் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றது. அன்பிற்கு எல்லை இல்லை; அளவுகோல் இல்லை; இதனாலேயே “அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாழ்” என்றார்கள்.

அன்பினே- பக்திப் பெருக்கத்தினைத் தமது அயுதமாகக் கொண்டு அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் இறைவனுடைய பாதார விந்தங்களை அடைந்தார்கள் என்று பெரியபூராணம் அழகாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இவர்கள் எல்லோரும் இல்லை வாழ்க்கையிலிருந்தே பெறுதற்கிய பேற்றினைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை நாம் கவனத்திலெடுக்க வேண்டும்.

அன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயத்தைப் பின்பற்றி வருகின்ற நாங்கள் நடைமுறையில் இதனைப் பின்பற்றுகின்றோமா? குடும்ப உறவினர், இனத்தவர், அயலவர் இவர்களோடு நாங்கள் அன்போடு பண்போடு நடந்து கொள்ளுகின்றோமா? அவர்களுடைய சுகதுக்கங்களில் நாங்களும் பங்காளிகளாக பங்களிப்படி செய்கின்றோமா?

எதனைச் செய்யக்கூடாதென்று சமுதாயம் ஒதுக்கி வைத்ததோ; அதனையே இன்று இளைஞர் சமுதாயம் செய்து வருகின்றது. பஞ்சமா பாதகங்கள் எனக் கூறப்படும் கொலை, களவு, மது அருந்துதல் போன்ற தீய செயல்களைச் செய்யக்கூடாது என் சைவ சமயம் போதனை செய்யும் அதேவேளை, இளைஞர் குழுமம் மேற்கூறிய செயல்களைக் கனகச்சிதமாகச் செய்து வருவதை நாம் பார்க்கமுடிகின்றது.

“புலால் மறுத்தல்” என்பது எமது சமயத்திலே முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இதனையே வள்ளுவரும்,

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லாவுயிரும் தொழும்”

எனக் கூறிப் போந்தார். ஆனால் இது நடைமுறையில் சாத்தியப்படுகின்றதா? சமுதாயத்தில் கூடிய தொகையின் மாமிச உணவினையும், மதுவினையும் அருந்தி தகாத செயல்களில் ஈடுபடுவதைப் பார்க்க முடிகின்றது. தாவர உணவினை உட்கொள்பவருக்கும், மாமிச உணவினை உட்கொள்பவருக்குமிடையே குணவியல்புகளில் வேறுபாடு இருக்கின்றது என விஞ்ஞானம் நிருபித்துள்ளது.

“தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்”

என வள்ளுவரே எம்மைப் பார்த்துக் கேட்கின்றார். எமது உடலை வளர்ப்பதற்காக இன்னோர் உயிரைக் கொன்று அதன் ஊனினை உண்பவர்களிடத்தே அன்பு, ஜீவகாருண்யம் போன்ற விழுமியங்கள் இருக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியுமா?

அண்மையில் அறுவைக்குச் செல்லவிருந்த காளை ஒன்றிற்கு ஏற்பட்ட கதியை நினைத்து சைவ மக்களாகிய நாங்கள் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டும். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் பிரகாரம், அந்தக் காளை தற்போது நகுலேஸ்வரம் ஆலயத்தில் வைத்துப் பராமரிக்கப்படுகின்றதென்றால், ஏனைய காளைகளின் நிலை என்னாகும் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கின்றோமா? பசுவதையை எதிர்த்துச் சகித்துக்கொள்ளாமுடியாத சுவாமி ஞானப்பிரகாரர்

உண்மையாக நடப்பவனுக்கு உலகமீட எதிர்தான்.

அவர்கள் இந்தியாவுக்கு ஓடினார் என்பதை நாம் ஒருதரம் மீட்டுப் பார்த்தால் என்ன? இதில் கூடிய விழிப்புணர்வு பெற வேண்டியவர்கள் சைவ மக்கள் அதிலும் இளைஞர்கள் தான் என்பதை உளங்கொள்ள வேண்டும்.

எமது மதத்தில் “விரதம்” முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. உணவினை ஒழித்து, ஜூம்புலன்களையும் அலையவிடாது, இறை சிந்தனையோடு பிரார்த்தித்தலே விரதமெனக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதால், தீய செயல்களில் மனம் ஈடுபாடு கொள்வதை இயன்றாவு தவிர்த்துக்கொள்ள இடமுண்டு. விரதநாட்களிலாவது உணவினைத் தவிர்த்து, உபவாசம் இருத்தல் உடல் ஆரோக்கியத்திற்குச் சிறந்தது என்ற விஞ்ஞான ரீதியான கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதொன்றாகும். விரத நாட்களிலே தாய், தந்தையர் ஆசாரசீலர்களாக விரதம் அனுஷ்டிக்கும்போது கூட “எனக்கு மாமிசம் ஆக்கித் தாருங்கள்.” என அப்பிடிக்கும் பிள்ளைகள் சமய ஒழுக்காறுகளைப் பின்பற்றுகின்றார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?

“இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து” என்பதுபோல, தாய் தந்தையர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இருவு நேரங்களில் தினமும் சமய விழுமியங்களை எடுத்துக்கூற வேண்டும். சைவ மக்கள் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு இல்லமும் இந்து இல்லமாக மிரிவேண்டும். தாய் தந்தையர் தமது குழந்தைகளுக்கு பெயர் பதியும்போது இறைவனோடு சம்பந்தப்படுத்திப் பெயர்களைப் பதியவேண்டும். ஒவ்வொர் வீட்டிலும் “சமயபாட நாலகம்” அமைக்கப்படவேண்டும். அங்கே பஞ்சபூராண நால்கள், திருக்குறள், நாலடியார், நீதிநால்கள், பெரியபூராணம் போன்ற நால்களை வாங்கி வைத்து, தினமும் சிறிது நேரமாவது அந்த நால்களைப் பிள்ளைகள் வாசிக்கப் பெற்றோ அனுசரனையாக இருத்தல் வேண்டும். அச்சமயம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படும் சமயம் சாந்த சந்தேகங்களைப் பெற்றோ தமக்குத் தெரியாவிட்டாலும் ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் உடனுக்குடன் தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும்.

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றுபின்

நிற்க அதற்குத் தக”

எனத் தெய்வப்புலவர் கூறியதிலிருந்து, கற்கவேண்டியவற்றை சந்தேகமறக் கற்க வேண்டும். பின்னார், கற்றுக்கொண்டதன்படி அதனை வாழ்விலே கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய நாட்களில் இளஞ்சமுதாயத்தினர் தாம் கற்றுக்கொண்டதன்படி நடக்கின்றார்களா? என்ன படித்தோம்? ஏன் படித்தோம்? என்று கூடத் தெரியாமல், பிற்ற இவர்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கக்கூடிய வகையில் இவர்களுடைய நடத்தைக் கோலங்கள் அமைந்துள்ளன.

“சிரித்து வாழ வேண்டும், பிற்ற சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே” என்றுதானே சினிமாப் பாடலும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் “கந்தபூராண கலாசாரம் நிலவுகின்ற பிரதேசமெனப் பண்டிதமணி திரு சி. கணபதியினர் அவர்கள் கூறிய கற்றுக்கமைய, முன்னை நாட்களிலே வாழ்ந்த சைவ சமய மக்கள் சமய ஒழுக்காறுகளை நிறைவாகத் தெரிந்துகொண்டு, வளமான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்கள். ஏன் இன்றுங்கூட பல சைவ ஆலயங்களிலே “கந்தபூராண படனம்” படிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆயினும், மனவருத்தத்திற்குரிய விடயம் என்னவெனில், அங்கே கந்தபூராண பாடலைப் படிப்பவரையும், பயன் சொல்பவரையும்தான் காண முடிகின்றது.

“செல்வத்துன் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்

செல்வத்துளொல்லாம் தலை”

தன்கையே தனக்குத் துணை.

என்ற வள்ளுவருடைய போதனையை நாம் ஏன் அலட்சியம் செய்ய வேண்டும்? செல்வங்களுள் தலையாய செல்வத்தை எல்லோரும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதானே ஆலயங்களிலேயே புராணபடன்த்தைச் செய்கின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலே எல்லா நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் சைவ ஆலயங்கள் ஆகம விதிப்படி, மிகச் சிறப்பான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவிழாக் காலங்களிலே ஒவ்வொரு ஆலயமும் ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பல இட்டசம் ரூபாக்களை செலவு செய்து திருவிழாக்களைச் செய்கின்றார்கள். ஆயினும் ஆலயச் சூழல் கேளிக்கைக்குரிய இடமாகவே காட்சி தருகின்றது. ஆகம விதியோடு சேர்ந்த கிரியை முறைகள் ஆலயங்களிலே இடம்பெற்றாலும்கூட, கேளிக்கைக்குரிய நிகழ்வுகள் அரங்கேற்றப்படுவதால், குறிப்பாக இளைஞர் குழுக்கள் ஆலயங்களையும், அங்கே நடைபெறுகின்ற கிரியை முறைகளையும் கேளிக்கை நிகழ்வாகவே கருதுகின்றார்களே தவிர, ஆலயங்களை வணக்கல்தலமாக மதிக்கும் பண்பு அருகி வருகின்றது.

ஆகவே ஆலய நிர்வாகிகளும், ஏனையோரும் இவ்விடயத்தில் போதிய கவனமெடுத்து, இளஞ்சுமுதாயத்தினா் சமய ஒழுக்காறுகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதான் நிகழ்வுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நடத்துவதன்மூலம், இளையோர் மட்டத்தில் சமய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முடியும்.

இவ்விடயத்தில் சமய ஆதீனங்களும், சமய நிறுவனங்களும், சமயத்துறை பற்றிக் கற்றுக்கொண்ட புலமையாளர்களும் தத்தமது பங்களிப்பை வழங்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மதமாற்றமும், மேலை நாட்டு கலாசாரங்களும் எம்மவர் மத்தியிலே அசுரவேகத்தில் இடம்பிடித்து வருவதால், இதனைத் தடுத்து நிறுத்துவது மேற்குறிப்பிடவர்களைச் சார்ந்ததாகும்.

பொதுவாக இளம் சமுதாயத்தினருடைய நடை, உடை, பாவனை முற்றுமுழுதாக மேலைநாட்டுக் கலாசாரங்களைப் பின்பற்றி வருவதால், சமய ஒழுக்காறுகளையோ விழுமியங்களையோ தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கில்லை; தெரிந்தாலும், அவைகளை அனுசரித்து வாழக்கூடிய நிலையில் இன்றைய இளைஞர்களோ யுவதிகளோ இல்லை என்பதுதான் யதார்த்தமாகும்.

துயர் பகிர்கிரோம்...

ஹி வஸ்விபு குழுவார் சூலைச் சுழலிப் பீர்மீட்ஜர் பொரியாற்வார் ஆச்சிரியத்தின் பாதிப்பதியான திரு ஆண்த்ராசா அமர்களின் அங்கு தாயார் வெத்திலிங்கம் சௌரந்தினம் வெற்றத் செய்தியிருந்து துயருற்றிரோம்.

நூயிறுதோறும் குன்னப்பணி, சிசாற்பொழிவு, காலாண்டி சுஞ்சிவகையாக “சுக்கரம்” சுஞ்சிகை விவரியிரு எனப் பொரியாற்வார் ஆச்சிரியம் குற்றிலும் பணிகள் குறிஞருக்கம்.

தித்தவகைய பணியின்பால் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட திரு ஆண்த்ராசா அமர்களது தாயாரின் மயைவினால் குன்னாரது கடும்பத்தாருக்கு ஏற்பட்டுள்ள துயரத்தினில் நாழும் பங்கு கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

-சந்தித்யான் ஆச்சிரியம்-

எரியிருக்க திடுத்தால் காத்கிறது அடவித்.

அருணகிரிநாதர்-அருளிய கந்தராந்து

[இங்கானது...]

-வாரியார் கவாமிகள் உரையுடன்-

20. அரிதாகிய மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 உரிதாழப் தேசம் உணர்த்தியவா
 விரிதாரண விக்ரம வேலிமையோர்
 புரிதாரக நாக புரந்தரனே.

ஷந்தி

விரி தாரண- விரிந்து பரந்த உறுதியுள்ளவரே! விக்ரம- மிகுந்த வலிமையுடையவரே! வேள்- எல்லோராலும் விரும்பப் படுகின்றவரே! இமையோர் புரிதாரக- தேவர்கள் விரும்பும் பிரணவப் பொருளே! நாக புரந்தரனே- தேவர் உலகத்தைத் தாங்குபவரே! அரிது ஆகிய- அடைதற்கு அரிது ஆகிய, மெய்ப்பொருளுக்கு- உண்மைப் பொருளைப் பெறுவதற்கு, அடியேன் உரிதா- அடியேனாகிய நான் தகுதியுடையவனாகும்படி, உபதேசம் உணர்த்தியவா- உபதேசத்தினால் உணர்த்தி அருளிய அருள்திறம் ஆச்சரியமானது.

போற்றியார்

விரிந்து பரந்த உறுதியுள்ளவரே! பேராற்றல் படைத்தவரே! எல்லோராலும் விரும்பப்பட்டவரே! தேவலோகத்துக்கு ஆதாரமானவரே! தேவர்கட்குப் பாதுகாப்பானவரே! அடைதற்கரிய உண்மைப் பொருளை அடியேன் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவன் ஆகும்படி உபதேசத்தினால் உணர்த்திய அருட்டிறம் ஆ! ஆச்சரியமானது.

விவென்றை

அரிதாகிய மெய்ப்பொருள்:-

அரிதினும் அரிது மெய்ப்பொருளை உணர்தல். பண்டைத் தவத்தின் பயனால் அருணகிரியர்க்கு முருகன் குருவாக எழுந்தருளி இதை உணர்த்தி அருளினார்.

நாலம் ஒரும் என நினைத்து கடமையை கைக்ட்டு கீடார்த.

உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா:-

முருகா! மிகப் பெரியவனாகிய நீ, மிகச் சிறியவனாகிய அடியேன் மெய்ப்பொருளை அடைவதற்குத் தகுதியடையவனாகக் கருதி உபதேசித்து உய்த்திய அருட்டிறந்தான் என்னே! இது அதிசயம்.

“அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்கனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
.. எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்”

-திருவிசைப்பா.

உப- சமீபம். தேசம்- இடம். இறைவனுடைய சமீபத்தில் ஆண்மாவைச் செலுத்துவது உபதேசம்.

உணர்த்தியவர் உண்ணின்று உணர்த்தியருளினார்.

அருணகிரிப் பெருமானுக்குக் குமாரக் கடவள் குரு மூந்தமாக எழுந்தருளி உபதேசித்த அருட்டிறத்தை நன்றி பாராட்டு முகத்தால் பல இடங்களில் கூறுகின்றார். கந்தரநுபுதி 8ஆவது செய்யுளிலும், 11ஆவது, 12ஆவது செய்யுட்களிலும் கூறியதைக் காண்க.

விரிதாரணை:-

விரி- முதனிலைத் தொழிற் பெயரால் விரிந்து பரந்திருப்பதை அறிவிக்கின்றது. தாரணம்- உறுதி.

விக்ரமம்:-

விக்ரமம்- பராக்கிரமம்.

“உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்றொழியாமல்”

-பெரியாழ்வார் (5-4-6)

விக்ரமம் என்று பிரித்து மேலான நீதிமுறையடையவனே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

வேளி:-

வேளி- விருப்பம்; எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்றவன்.

இமையோர் புரிதாரகம்:-

புரி- விருப்பம்; தாரகம்- பிரணவம். “புகழ் புரிந்தார் மாட்டு” என்ற திருக்குறள் வாக்காலறிக் தேவர்கள் விரும்புகின்ற பிரணவ சொருபி முருகன். பிரணவம், தாரகம் எனப்பட்டது.

“ஒங்காரத்துள் ஓளிக்குள் ஓமேருகன் உருவம்கண்டு

தூங்கார்”

-கந்தரலங்காரம் (55)

“தாரகத்து உருவமாம் தலைமை யெய்திய

ஏரகத் தறுமுகன்”

-கந்தப்ராணம்.

நான் என்ன செய்தின்கிழுன் என உணர்வது எதுசினம்.

தாரகம்- கடப்பதற்கு உதவுவது; பிறவிப் பெருங் கடலைத் தாண்டச் செய்வதனால் பிரணவம் தாரகம் என்பத்து.

“காப்ப ஜன்ம ஜூரா மரண சம்சார மஹத் பயாத்
ஸந்தாரயதி தஸ்மாத் தாரகம்”

-அத்வய தாரகோபநிஷத்.

காசியில் மரித்தவர்கள் செவியில் விச்வநாதர் உபதேசிப்பது இத்தாரகமாகிய பிரணவமேயாகும்.

“காசி தன்னிடை இறந்தவர்க் கெம்பிரான் கழறும்
ஆசில் தாரகப் பிரமமாம் அதன்பொருள் ஆய்ந்தான்”

-கந்தபூராணம்.

நாகபுரந்தரன்:-

நாகம்- சுவாக்கம்.

“எம்மை நாகமேல் இருத்தும் ஆற்றால்”

-கந்தபூராணம் (திருவிளை- 99)

நாகபுரம்- தேவநகரம். தரன்- தரித்தவன். தாங்குகின்றவர்.

கஞ்சுந்தரர்

ஓங்கார வடிவாய ஞானபண்டிதனே! அரிய பெரிய மெய்ப்பொருளுக்குச் சிறியேன் தகுதியாகுமாறு உபதேசித்தது ஆச்சரியமானது.

(தொடரும்...)

தகளைகள் அறுக்க

சொல்லில் வா என் செயலில் வா

என் உணர்வெலாம் நீயாகி வா
கல்லில் உனைக் கண்டவர்க்கும்
அதில் கருணையுண்டெனக்காட்ட வா
வேலில் நின்றருள் புரிப வா
வினைக ளொலாம் அறுப்ப வா
செல்வச் சுந்நிதியுறை வேலவா

என் தகளைகளொலாம் அறுக்க வா வா!!

பெற்றாயின் ஆச்சிக்கு மேல் எதுஏழ் தல்லை.

தூய் சொல்லஸ்தீ திட்டமே!

தகு இராசைசார ஸ்தீரன் அவர்கள்

உலகில் அம்மாவே முதல் தெய்வம். தாயில்லாமல் நாமில்லை. எனவே நாம் எம்மைப் பெற்றெடுத்த தாயை வணங்குதல் வேண்டும். தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை; அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்; மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்னும் வாக்குகளுக்கிணங்க அன்னை தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கப்பட வேண்டியவர் என்பது புலனாகின்றது.

ஒரு மாதமல்ல; இரு மாதமல்ல பத்துமாதங்கள் சுமந்து பெற்றவள் தாய். தோளிலேயா சுமந்தவள்? இல்லை இல்லை; வயிற்றிலே சுமந்தவள். அந்த வலியும் வேதனையும் அவளுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் குழந்தை பிறந்தவுடனே அந்தத் தாயடையும் ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை. அதுவும் “ஆண் குழந்தை” என்று தெரிந்தவுடன் இரப்பிட்டு மகிழ்ச்சியினால் அத் தாயின் உள்ளம் குதூகலம் நிறைந்து காணப்படும். “கன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தம்மகனைச் சான்தோன் எனக் கேட்ட தாய்” என்ற தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் வாக்கில் எத்தனை ஆழந்த தத்துவர்க்கத் தமான கருத்து உள்ளே பொதிந்து கிடக்கின்றது பார்த்தீர்களா?

தான் பெற்றெடுத்த புதல்வன் சமூகத்திலே உயர்ந்து விளங்கி “நல்லவன்” என்று வாழ்த்திப் போற்றப்படுகின்றான் என்ற செய்தியைக் கேட்ட அந்த மாதரசியான அன்னை, குழந்தை பிறந்தபோது பெற்ற ஆணந்தத்தைவிடப் பன்மடங்கு மகிழ்ச்சியறுவாளாம். இதுதான் தாயின் இயல்பு.

“பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர் நகைக்கப் பெற்றாள்” என்றில்லாமல் “பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர் வாழ்த்தப் பெற்றாள்” என்று சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தத் தாயின் உள்ளம் மிக்க மகிழ்ச்சியடையும்; பேரின்ப எல்லைக்கே சென்று விடுவாள்.

தாய் சொற்கேட்டு நடத்தல் மிக்க பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஏனெனில் ஒரு தாய் தனது தனயன் நல்வழியிற் சென்று நூற்றுக்கங்கள் பழகி நல்ல பண்டு நிறைந்தவனாக வாழ்தலையே விரும்புவாள். கெட்டுக் குடிச் சுவர்கிப்போக ஒருப்பமாட்டாள். ஒருபோதும் விரும்பவே மாட்டாள். ஆகையால் தாய் சொல்லைத் தட்டக்கூடாது. கட்டாயம் கேட்டு நடக்க வேண்டும். அதுவே உயர்ந்த மனிதப் பண்டு.

ஒருமுறை ஒரு தாயானவள் தூரதேசம் நடந்து போகப் புறப்பட்ட மகனிடம் ஒரு பாணையிலே நண்டு ஒன்றைப் போட்டுவிட்டு அதனையும் எடுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டாள். அதைக்கேட்ட மகன் எந்தவித மறுப்பும் சொல்லாமல் தான் புறப்பட்டுப் போகும்போது நண்டுடன் கொடுத்த பாணையையும் கூடவே எடுத்துச் சென்றாள். நெடுந்தாரம் நடந்து களைத்துப்போன நம்து நம்பித்துவாதீ.

அவன் சுற்றுநேரம் இளைய்பாறுவதற்கு ஒரு மரநிழலில் உட்கார்ந்தான். மறுகண்மே அவன் நித்திரையாகிப் போனான். அப்போது பாம்பு ஓன்று அவனருகே வந்தது. உடனே அவன் கொண்டு வந்த பானையிலிருந்த நண்டு “லபக்” என்று பாம்பைக் கடித்து இரண்டு துண்டாக்கிப் போட்டது. சில மணிநேரம் கழித்து நித்திரைவிட்டெழுந்த அவன் பாம்பு இரண்டு துண்டாக்கிக் கிடப்பதைக் கண்டு விஷயத்தை அறிந்து நண்டு செய்த காரியத்தால் உயிரிப்பிழைத்தேன் என எண்ணிக்கொண்டு தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தான். அம்மாவின் சொற்கேட்டது எவ்வளவு நன்மையைக் கொடுத்துள்ளது.

இதிலிருந்து நாம் என்ன அறிகின்றோம்? தாய் சொல்லை ஒருபோதும் உதாசினங்கு செய்யக்கூடாது. நண்டு இல்லையென்றால் அவன் பாம்புதீண்டி இறந்திருப்பான். தாய் சொல் அமிர்தம் போன்றது. எப்போதும் அவள் நமக்கு நன்மையே செய்வாள். தீமை ஒருதுளி கூட இருக்காது.

அன்னை இரக்க சுபாவம் கொண்டவள். தனது பிள்ளை சுகம் பெறவேண்டுமென்று தான் மருந்து குடிபாள். தான் பசியுடனிருந்தாலும் பிள்ளைக்கே உணவு கொடுப்பாள். எந்தேந்தமும் அளின் ஊற்றாலே பாசமழை பொறிந்து கொண்டேயிருப்பாள். அவள்தான் தாய்.

ஒருமுறை தன் காதலனிடம் ஒரு காதலி சொன்னாளாம். “நீ உன்னுடைய தாயின் இருதயத்தைக் கொண்டுவெந்து கொடுத்தாலேயே நம் திருமணம் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் என்னை மறந்துவிடு” என்றாள். அது கேட்ட காதலன் காதலின் உதவேகத்தால் உந்தித் தள்ளப்பட்டு ஒடிச சென்று தாயைக் கொண்று அவளது இருதயத்தைக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். வரும்போது அவசரத்தில் அவன் கால் தடுக்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டான். காலில் பலமான அடி. அப்போது அவனது கையிலே இருந்த தாயின் இருதயம், “மகனே! பார்த்து வரக்கூடாதா? கால் வலிக்கிறதா? உடனே எண்ணெய் தடவிக்கொள்!” என்று கூறியதாம்.

இதிலிருந்து நாம் என்ன அறிகிறோம்? அன்பே உருவானவள் தாய். அவனுடைய அன்புக்கு ஈடு இணை கிடையாது. தாய் தான் அன்பு; அன்புதான் தாய்.

ஆகவே, புளிதப் பிறவியாகிய மனிதப்பிறவி எடுத்த நாம் எமது அன்னையை தெய்வமாகப் போற்றி வழிபாடு செய்யவேண்டும். மனித உருவிலிருந்துகொண்டு மிருகம்போல வாழக்கூடாது. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசக்கூடாது. எவ்வளவு துங்பம் வந்தாலும் உன்மை பேச வேண்டும். பிற உயிர்களிடம் அன்புகாட்ட வேண்டும். எப்போதும் இன்சொல் பேசவேண்டும். கடவுளிடம் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். எம்மை ஈன்றெடுத்த தாயை மதிக்க வேண்டும். செய்து பாருங்கள். வாழ்க்கை தேளாக இனிக்கும்.

எலுமிச்சை மாணவின் மக்குவம்

தெய்வ வழிபாட்டில் கனிமாலை சாத்தும் வழக்கம் உள்ளது. கனிமாலை என்றால், அது எலுமிச்சம் பழ மாலையைக் குறிக்கும்: தூர்க்கை, பத்ரகாளி, மாரியம்மன், நடராஜர், பைரவர் போன்ற தெய்வங்களைப் பூஜிக்கும்போது எலுமிச்சை மாலை சாத்துவார்கள். இம்மாலையை தயாரிப்பவர்கள் ஒரே அளவிலான நல்ல நிறமுள்ள பழங்களை மாலையாகக் கோர்க்க வேண்டும். எலுமிச்சம் பழங்களின் எண்ணிக்கை 108,54,45,18 என்ற எண்ணிக்கையில் இருக்க வேண்டும். பழங்கள் காயாகவோ அல்லது மிகவும் பழுத்த நிலையிலோ இருந்தால் அவற்றை தவிர்ப்பது நல்லது. உக்ரமான தெய்வங்களுக்கு கனிமாலை சாத்தும்போது, அத் தெய்வங்களை குளிரிவிக்க தயிரசாதும், பானகம் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். கூழ் வார்த்தும் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நீண்ட நாள் தடைப்பட்ட செயல்கள் கனிமாலை சாத்தி வழிபாடு செய்தால் கைகூடும் என்பது நம்பிக்கை.

-மாணவ மலர்-

ஸ்ரீ அர்ஜுவ ஸ்ரீவர்களிடம் பக்ரந்துகொடு.

யீரடியா நினைவுவகையுள்ளது

6. மனங்கவர் ரமணன் (தொப்பசி...)

விசுவநாத சுவாமியின் தமிழ் சிவராமன், ரமண பக்தர்களிடையே அவ்வளவு பிரபலமானவர் அல்ல. அவருக்கு பகவானிடம் ஆழந்த பக்தியும், அவரது உபதேசங்களில் தெளிந்த அறிவும் இருந்தது. நான் கல்லூரியில் படிக்கும்போதே அவரிடம் எனக்கு நல்ல பரிச்சயம் இருந்தது. (புத்தகப் பிரியரான அவருக்கு நான் புத்தகங்கள் தருவது வழக்கம்). ஆனாலும், பகவான்மீது அவர் கொண்ட பக்தி பற்றி எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. விசுவநாத சுவாமியின் அந்திம காலத்தில்தான் சிவராமன், பகவான்மீது கொண்ட பக்தியின் ஆழத்தையும், உறுதியையும் நான் அறிந்து கொண்டேன். இந்த எளிய அன்பரிடமிருந்து நான் சேகரித்த சில தகவல்கள் இவை:-

“முதன் முதலாக என்னுடைய ஒன்பதாவது வயதில் பெற்றோருடன் அருணாசலத்திற்கு வந்தேன். அச்சமயம் இரயில் நிலையத்திற்கும் அருணாசலம் என்றுதான் பெயர். எனதாயும், தந்தையும் விசுவன்னாவை (விசுவநாத சுவாமி) வீட்டுக்கு அழைத்துப்போக வந்திருந்தார்கள். அது வீண்முயற்சியாயிற்று. முதன் முறையாக மின்சார விளக்குகளை அங்கு பார்த்த நான் ஆச்சரியமடைந்தேன். அந்த உற்சாகத்தில் உறக்கமே வரவில்லை. ஸ்டேசனில் ஜந்தாறு பேர் எங்களை வரவேற்றார்கள். விசுவன்னா எங்கே என்று நான் அப்பாவைக் கேட்டதும் அவர், கணுக்காலுக்கு மேல் தூக்கிய வேஷ்டியும், முகத்தில் ஆறுமாத தாடியடனும் காட்சியளித்த ஒருவரைக் காண்பித்தார். ஆச்சரியத்தில் நான் தீற்றந்த வாய் மூடவில்லை. நாங்கள் ஊருக்குள் வாசுதேவசாஸ்தரி வீட்டில் தங்கினோம்.. தீனம் காலை ஆசுரமம் போய் மாலையில் திரும்புவோம். ராமநாத பிரம்மச்சாரி, சின்ன ராமநாதன், அண்ணாமலை முதலியவர்கள் எங்களுடன் வருவார்கள்.

“முன்னாள் இரவில் தூக்கமில்லாததால், நான் அன்று பகவான் ஹ்ராலில் அயர்ந்து தூங்கி விட்டேன். பகவான் என்னை எழுப்பி, “தூங்காதே, எழுந்திரு. தின்பதற்கு அருமையான மாம்பழங்கள் காத்திருக்கின்றன” என்று சொல்லி, மாம்பழத் துண்டுகள் நிறைந்த ஒரு தட்டை என்கையில் தந்து அங்கிருந்த 20/25 பேர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு துண்டாக விநியோகிக்கப்

பக்தி வீட்டின் கீர்த்தி ஒருக்கம் வீட்டின் அழகு.

பணித்தார். அதைச் செய்துவிட்டு நான் திரும்பியதும், “எல்லோருக்கும் கொடுத்தாகிவிட்டதா” என்று கேட்டார். நான் “ஆயிற்று” என்று தலையாட்டியதும், பகவான் பரிவுன், “அதோ தானுக்குப்பின் உட்கார்ந்திருப்பவரை விட்டுவிட்டாயே” என்று அந்த நபரைச் சுட்டிக் காட்டினார். நான் உடனே அவருக்கும் பழமளித்து, என்னுடைய தவறைச் சரி செய்தேன். எல்லோருக்கும் சரிசமாகப் பங்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதில் பகவான் எத்தனை கருத்தாக இருக்கிறார்” என்று என் மனம் வியந்தது.

ஒரு காலை வேளை, தரையில் உட்கார்ந்து காய் நறுக்கிக்கொண்டிருந்த பகவானுக்கு எதிரில் நானும் உட்கார்ந்து கொண்டேன். நிரஞ்சனானந்த சுவாமி (சின்னஸ்வாமி) தலையில் ஒரு கூடையைச் சுமந்தபடி வந்து கொண்டிருந்தார். அது என்ன என்று நான் கேட்டதற்கு, பகவான், முதல் நாள் ராத்திரி, ஒரு பன்றி நாய்களில் ஒன்றை மிக மோசமாகக் கடித்து விட்டதாகவும், அதை சின்னஸ்வாமி மிருக வைத்தியரிடம் எடுத்துச் சென்று வருவதாகவும் தெரிவித்தார்.

கமலா, கருப்பன், ஜாக்கி மூன்றும் ஆச்சரமத்திலிருந்த நாய்கள். நான் ஒரு சமயம் கையில் கிடைத்த ஒரு சங்கை எடுத்து ஊதினேன். அதைக் கேட்டவுடன் நாய்கள் பயந்து ஊளையிடத் தொங்கின. சங்கின் ஒலி நாய்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையாதலால், என்னிடம் ஊதுவதை நிறுத்தும்படி பகவான் சொன்னார். மிருகங்களின்மீது பகவானுக்கு இருந்த பரிவும், அன்பும் என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தது.

ஒருமுறை நான் ஆச்சரமத்தில் தங்கியிருந்தபோது, மேற்கத்தியப் பழங்கதைகள் பறப்பதில் உனக்கு ஆர்வம் உண்டாமே, எங்கே அவற்றில் ஒன்று சொல் பார்க்கலாம்” என்று பகவான் என்னிடம் கேட்டார். நான் சொல்லச் சொல்ல, பகவான் ஒரு சிறுவனைப்போன்ற ஆர்வத்தானும், உற்சாகத்துடனும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் என்பது என் மனதில் அழுத்தமாகப் பதிந்துவிட்டது. இதைத்தான் நான் ஆச்சரமத்தில் தங்கியிப்போது நிகழ்ந்தவைகளில், மிக முக்கியமானதாகவும், குறிப்பிடத்தக்கதுமாகவும் கருதுகிறேன். ஒருநாள் உணவுருந்தி முடிந்ததும், பகவான் என்னிடம் கதை ஒன்றைச் சொல்லும்படி கேட்டார். நானும் உற்சாகத்துடனும், பெருமையுடனும் தங்கப்பழ கதையைச் சொன்னேன். ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா இருந்தான். அவனுடைய பழத்தோட்டத்தில் நிறையப் பழமரங்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஓர் மரத்தில் ஒவ்வொரு பெளர்ணமி அன்றும் இருவ ஒரு தங்கப்பழம் உண்டாகும். ஆயினும் அது மறுநாள் காலை மறைந்து விடும். இந்தத் தங்கப்பழத்தை திருமூடி திருடனைக் கண்டுபிடிக்கும்படி அரசன் தன் மூன்று குமாரர்களையும் ஏவினான். கெட்ட எண்ணம் கொண்ட மூத்த அரசகுமார்கள் இருவரும் முயன்று தோற்றுவிட்டனர். களங்கமற்ற, இரக்க சுபாவமுள்ள மூன்றாவது மகன், ஒரு முதாட்டி, நாய் முதலியவர்களின் உதவியிடன், அனைக் குழுத்துக்களைச் சமாளித்து, எப்படித் திருடனைக் கண்டுபிடித்து தங்கப்பழத்தை அரசனிடம் சேர்ப்பிக்கிறான் என்பதுதான் அந்தக் கதை. பிரம்மஞானியாம் பகவான் ஒரு குழந்தையின் ஆவலுடன், ஒருசிறுவன் சொன்ன மந்திரவாத- தேவதை- பாலர் கதையை ரசித்துக் கேட்டதையும், அச்சமயம் மின்னலை அவரது முகத்தில் மாறிமாறித் தோன்றிய முகபாவங்களையும் இன்று நினைத்தாலும் மெய் சிலிருத்து மனம் பரவசமடைகிறது. அந்தப் பரப்பிரம்மத்தினால் மட்டுமே, பரம ஞானியாகத் தந்திலையில் இருந்துபடியே, குழந்தையாகவும் விளங்க முடியும்!

சிவராமன் மேலும் தொடர்ந்தார்: உள்ளங்கவர் கள்வன் ரமணனின், ரமணீயமான ஒரு செய்கை 1943இல் நிகழ்ந்தது. மிகச்சிறிய சாதாரண நிகழ்ச்சிதான் அது என்றாலும், எத்தகைய

தாய் தந்தை உலகில் காணப்படும் ஒரே ஒரு புன்துப்படைப்பானும்.

அன்புக்கடலின் பரிவு அது! என் மனைவி மற்றும் ஒன்றாரை வயதுப் பெண்குழந்தை விமலாவுடன் நான் அப்போது ஆச்சரம் வந்திருந்தேன். அன்று நாங்கள் கந்தாச்சரம் போக விரும்பி பகவானிடம் உத்தரவு பெற்று, விசுவண்ணாவும் உடன்வர மலைமீது ஏற ஆரம்பித்தோம். சுமார் நாறு அடிகள்தான் ஏற்றிருப்போம்; அதற்குள் பகவானின் பணியாள் ஒருவர், கையில் பொட்டலத்துடன் எங்களைத் துரத்திப் பிடித்தார். அந்தப் பொட்டலத்தில் கொஞ்சம் பழங்களும், சர்க்கரையடின் தின்பண்டங்கள் முதலியனவும் இருந்தன. வியப்பும் சந்தோஷமும், நன்றியும் கலந்து, நாங்கள் பேசுமுன் அந்த ஆள், “குழந்தை பசியால் அழுதால் என்ன செய்வார்கள்? இந்தத் தின்பண்டங்களைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிட்டு வா” என்று சொல்லி பகவான்தான் என்னை அனுப்பினார் என்று சொன்னார். ஆகா! என்னை கருணை! அன்று அங்கே அண்ணலின் ரூபத்தில் என் அண்ணயைக் கண்டேன். குழந்தையின் தாய்க்குக் கூடத் தோன்றாதது, அக்கௌலைன்தாரிக்கு எப்படித் தோன்றியது? எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளே அல்லவா பகவான் ரமணா!

“பகவானைக் கடைசி முறையாக தரிசனம் செய்த பொழுதுதான் என் வாழ்வின் சிகரமான கணங்கள் நிகழ்ந்தன. என் மேலதிகாரியுடன், பாரதம் முழுவதும் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தேன். அண்ணாவிடமிருந்து அவசரக் கழிதம் ஒன்று வந்தது. “நிமிடநேரமும் தாமதியாமல் உடனே திருவண்ணாமலை வந்து சேர்” என்று அதில் எழுதியிருந்தது. விரைந்து அண்ணாமலை சேர்ந்து, ஆச்சமத்தை அடைந்தவுடன் விசுவண்ணா என்னை நேரே இமுத்துப்போய் தரிசனத்துக்குக் காத்து நின்ற பக்தர்கள் வரிசையில் சேர்த்துவிட்டு என்பின் அவரும் நின்றுகொண்டார். மெல்ல மெல்ல நகந்து கடைசியில் என்முறை வந்தது. கருணையின் ஊற்று, ஆனந்தங்கள் வெள்ளாமான என் பகவானின் முன் நின்றேன். விசுவண்ணா தன் உதடுகளை மாத்திரம் மெல்ல அசைத்து “சிவராமன், சிவராமன்” என்று என்னை அறிவிப்பதுபோல், வாய்க்குள் முணைமுணைத்தார். அன்பின் திருவருவான என் குருநாதன் “தெரியும், ஏற்றுக்கொண்டேன்” என்பதுபோல் தன் தலையைச் சுற்றே அசைத்தார். அந்த ஒரு சிறு அசைவில் என் வாழ்வு நிறைவு பெற்றது. என் ஜூயன் என்னை ஏற்றுக்கொண்டான்; நான் உய்ந்தேன்.

பகவானிடம் நெருங்கிப் பணி செய்த பாக்கியசாலிகளில் சிவானந்தமும் ஒருவர். எந்த ஒரு விஷயத்தையும் கூறந்து கவனிக்கும் பகவானின் கவனத்தையும், எங்கும் படரும் அவரது கருணையையும் சிவானந்தம் வியந்து போற்றிப் பேசுவார். அவர் சொன்னதாவது:

“ஒருநாள் காலை பத்து மணியாவில் கோசாலையிலிருந்து பகவான் திரும்பி வரும் வழியில் ஹ்ராலின் பக்கத்திலிருந்த கிணற்றருகில் வந்ததும் விசித்திரமர்ன் ஒரு சப்தம் கேட்டது. சிறு பறவையோ, அல்லது பெரிய பூச்சியோ தண்ணீரில் சிறகையடித்து போராடுவதுபோல் தோன்றியது. பகவான் சற்று அசையாமல் நின்று அச்சப்தத்தைக் கவனித்திப்பின் கிணற்றினுள் எட்டிப்பார்த்தார். உள்ளே இறக்கையுடன் கூடிய பூச்சி ஒன்று இருப்பதைக் கண்ட பகவான் என்னிடம், “அது விளையாட்டாக இறக்கையை அடித்துக் கொள்கிறதா அல்லது உயிருக்குப் போராடுகிறதா என்று பார். முன்னதானால் தொந்தரவு செய்யாதே. பின்னதானால் காப்பாற்றிவிடு” என்றார். அது உயிர் தப்பத்தான் திணறுகிறது என்று அறிந்து, நான் ஒரு நீண்ட கோலால் அதை வெளியில் எடுத்தேன். ஆனந்தமாக அது வானில் சிறகடித்துப் பறந்து சென்றது. அருள் வலை தப்புமா? பூச்சியென்ன, கல்லினுள் தேரையும், கருப்பை உயிரும் கூட அதில் அடங்கியவை தானே!” (தொடரும்...)

ரீந்த நாட்டை பெற்ற தாயைப்போல மத்து நடக்கிலைண்டும்.

மய மாம்யம்

கடல் அலைகள் வீச்க்கூடிய காரைக்கால் எனும் ஒரு பட்டினத்தில் தனதத்தன் என்ற ஓர் வணிகர்க்குல தலைவர் இருந்தார்.

அவருக்குப் புனிதவதி என்ற தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய பெண் குழந்தை பிறந்தாள். புனிதவதியைச் சிவநெறி வழுவாது போற்றி வளர்த்தான் தனதத்தன்.

புனிதவதியும் மாண்புகளோடு வளர்ந்துவந்து பெண்களின் குணநலன் பொருந்த இறைசிந்தனையோடு பருவமாற்றங்கள் அடைந்தாள்.

திருமண வயதை புனிதவதி அடைந்ததும் தனது சுற்றுத்தார்களுடன் பேசி மணம் செய்ய தகுந்த மாப்பிள்ளை தேடத் துவங்கினார் தனதத்தன்.

நாகைபட்டினத்தில் “நிதிபதி” என்ற ஓர் வணிகனுக்கு பரமதத்தன் என்று ஒரு மகன் இருப்பதாகவும், அவன் புனிதவதிக்கு ஏற்றவன் என்றும் சுற்றுத்தார் கூறினார்.

அதன்படி தனதத்தனும் நிதிபதியும் சம்பந்தம் பேசி மணநாளைக் குறித்து நல்லபடி திருமணத்தை நிகழ்த்தினார்.

புனிதவதியும் பரமதத்தனும் இனிய இல்லறம் நடத்தி வந்தார்கள். புனிதவதி நாள் தோறும் ஒரு சிவனடி யாருக்கு தனது வீட்டில் உணவளித்து தொண்டு புரிந்தார்.

ஒருநாள் பரமதத் தன் இரண்டு மாம்பழங்களைத் தனது மனைவியான புனிதவதியிடம் தந்து “இதை வைத்துக் கொள். நான் மதியம் உணவு அருந்தம்போது உட்கொள்வேன்” என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே சென்றுவிட்டான்.

அன்றைய தினம் வழக்கம்போல் சிவனடியார் புனிதவதியாரின் வீட்டிற்குவர தனது சிவதொண்டின்

எல்லா மதவீகளையும் என் மதம்போன்று நீச்க்க வேண்டும்.

பொருட்டு அடியாரை வரவேற்று உபசரித்து உணவு பரிமாறினார். கறி ஏதும் சமைக்காமையால் கணவன் தந்த மாங்கனியில் ஒன்றை உணவுக்குத் துணையாக இருக்குமாறு அடியாருக்குப் படைத்தார். உணவுருந்திய அடியார் சிவனருள் பெற்று உய்யமாறு வாழ்த்திச் சென்றார்.

சிவனடியார் சென்றதும் பரமத்தன் உணவுருந்த தனது இல்லம் வந்தான். புனிதவதியார் அன்பின் மிகுதியால் பணிவோடு உணவு பரிமாறினார். பரமத்தன் “காலையில் உண்ணிடம் அளித்த மாம்பழத்தை கொண்டு வா” என்று கூறினான்.

மாம்பழத்தை புனிதவதியார் கொண்டு வந்து தந்தார். உணவோடு மாம்பழம் சுவையாக இருந்தது. “மாம்பழம் சுவையாக இருக்கின்றது. இன்னொரு மாம்பழத்தையும் கொண்டு வா” என்றான் பரமத்தன்.

சிவனடியாருக்கு ஒரு மாங்கனியைக் கொடுத்துவிட்டதால் செய்வதறியாது உள்ளே சென்று இறைவனிடம் வேண்ட இறைவன் புனிதவதியின் பக்திக்காக ஒரு மாங்கனியை பரிசாகத் தந்தார். இறைவன் தந்த மாங்கனியைக் கொண்டுசென்று பரமத்தனுக்கு அளித்தார் புனிதவதி.

மாங்கனியை உண்ட பரமத்தன் “இது நான் அளித்த களி அல்ல. இது சுவை மிகுந்து காணப்படுகின்றது. எனிதில் கிடைக்கும் மாம்பழம் இதுவல்ல” என்று கூற, மாங்கனியை இறைவன் கொடுத்ததையும் பரமத்தன் கொடுத்த மாங்கனியை சிவனடியாருக்கு அளித்துவிட்டதாகவும் உண்மையைக் கூறினார் புனிதவதி.

“அப்படி என்றால் எனக்கு இன்னுமொரு மாங்கனியைப் பெற்றுக் கூறுமாறு” கேட்டான். இறைவனை புனிதவதியார் வேண்ட மீண்டும் ஓர் மாங்கனி அளித்தார். அதை பரமத்தன் உண்ணச் சென்றபோது மாயமாக மறைந்தது.

அதைக் கண்டதும் பரமத்தன், புனிதவதி சாதாரண பெண்ணல்ல. தெய்வத்தின் வடிவம் என்று அறிந்தான். பின்பு ஓராள் தான் கடல் கடந்து சென்று வாணிபம் செய்யப் போவதாகக் கூறி கடல் பயணம் மேற்கொண்டான். கடல் கடந்து வணிகம் செய்து பெரும் பொருள் ஈடு வேறொரு பட்டணம் சென்றடைந்தான். அங்கு வேறொரு வணிகரின் மகளை மனைந்து ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தான். அந்தக் குழந்தைக்கு தெய்வ மங்கையான “புனிதவதி”யின் பெயரையே வைத்தான்.

இதை அறிந்த சுற்றாதார்கள் புனிதவதியிடம் அதைக் கூறி பரமத்தனிடம் சேர்ப்பிக்க அழைத்துச் சென்றார். தனது மனைவி புனிதவதியைக் கண்ட பரமத்தன் தன் குடும்பத்துடன் அவளது காலில் விழுந்து வணங்கினான். “நான் உண்ணைத் தெய்வமாக மதிக்கின்றேன். அதன் நினைவாகவே என் மகளுக்குப் புனிதவதி என்று பெயரிட்டிருக்கிறேன்” என்றான். மேலும் தெய்வத்துடன் தான் வாழ்வது முறையாகாது என்றும் உரைத்தான்.

இதனால் மனம் நொந்துபோன புனிதவதியார் இறைவனிடம் பேய் வடிவம் தருமாறு வேண்டினார். புனிதவதியின் மனக் கருத்தை ஏற்று பேய்வடிவம் அளித்து “இன்றுமதல் எனக்கும் அம்மையாக விளங்குவாய். ‘காரைக்கால் அம்மையார்’ என்று அழைக்கப்பட்டு பிறவியில்லா பெருவாழ்வு பெறுவாய்” என்று வரம் அளித்தார்.

எல்லோகரும் சதீகாது உணர்வுடன் நேர்க்கீ ஜென்றும்.

**தனியிவாடும் தமிழ்த் தெய்வை முருகீவாடுமான்
வனிபதற்கான ஒலைக்கிய
வரலாற்றுச் சானிராஷ்டிரிகள்**

திரு கணக்சபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள்

விருபண்ண, வீரன்ன என்னும் சகோதரர்களால் லொவியில் வீரபத்திரர் கோயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அங்கு சிவனுக்கும் ஓர் சந்திதானம் அமைக்கப்பட்டது. இக்கோயில் மூலவராகச் சிவனார் விளங்கினார். வீரபத்திரர் தெலுங்கு தேசத்தவரின் வழிபடுத்தியவாகப் போற்றப்பட்டார். வீரப் நாயக்கரும், திருமலை நாயக்கரும், மதுரை நாயக்கரும் சிற்பக்கலையை ஆதரிப்பதில் முன்னிலையில் நின்றார்கள். ஓவியக்கலை குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி கண்டது.

சிதம்பரம், மதுரை, குற்றாலம், காளவூர்லூர், திருவாவார்தா, திருவொற்றியூர் முதலான கோயில்களில் வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள் கவர்ச்சிமிக்கவை; சில தனிப் பண்புகளைக் கொண்டவை. புராண இதிகாசக்கதை மரபுகளை விளக்குபவை. சிதம்பரத்தின் மகாமண்பத்தின் முகட்டு விதானத்திலே நடராஜர், சிவகாமசுந்தரி, சிவனடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள், சிவன் பிட்சாடனர் கோலம் எடுத்த கதைகளும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. காநாடக சங்கீதம், பரதநாட்டியம் ஆகிய கலைகளின் விருத்திக்கும் நாயக்க மன்னர்கள் ஆதரவு புரிந்தார்கள். குமாரகம்பணன் நடனமாதரை ஆதரித்தான் என்று மதுராவிஜயத்தில் கூறப்படுகிறது. கோயில்களில் நடனமாதார தங்கியிருந்து விழாக்கள் கிரியைகளின்போதும் நடனமாடி நிலமானியங்களை இக்காலத்து அரசர்களிடமிருந்து பெற்றார்கள் என தகல் எனுமிடத்திலுள்ள சாசனம் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.

வரலாற்று நோக்கில், சோழர்கள் மற்றும் பிற்காலப் பாண்டியர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழகம் சுல்தான்களின் ஆளுகைக்குக் கீழே சிலகாலம் வருகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டத்தை எட்டமுடியாத நிலைக்கு வந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் எழுச்சியறிருந்த சைவத் திருக்கோயில்களையும் அவற்றின் சொத்துக்களையும் வேற்றுச் சமய ஆட்சியாளர்கள் அழித்துவந்த பின்னடைவு நிலையும் காணப்பெற்றது. இந்நிலையிலேயே முருகன் அவதரித்துச் சூரியர் அழித்துத் தேவரைக் காத்த வரலாறு சைவர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டிருக்கும் எனலாம். இதையொத்தவாறு புற்சமயிகளை வென்று சைவத்தை மீளவும் தலைமைபெறச் செய்யவேண்டும் என்னும் விருப்பு, கந்தபூராணக் கதையின்பாலும் முருக வழிபாட்டின் பாலும் ஓர் ஈப்பை வழங்கியிருக்கும் எனக் கொள்வதிலே தவறில்லை. இதனைப் போசிரியர், கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மேல்வருமாறு விரிவாக விவரிப்பார்.

இஸ்லாமியர் படையெடுப்பின் தாக்கம் மறைமுகமாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுகிறது. கந்தபூராணம் இஸ்லாமியர் படையெடுப்பின் பின்னே இயற்றப்பட்டது என்ப போசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை முதலிய அறிஞர் கருதுவார். அது அவ்வாறாயின், சிவன் அருளினாலே முருகன் தோன்றி அசுரர்களை அழித்துத் தேவர்களைக் காப்பாற்றியது போல, இறைவனே

பணம் திருப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல தீவ்வுக்கீல் வாழ்வுண்டு.

இஸ்லாமியர் படையெடுப்பை முறியடித்துத் தம்மைக் காப்பாற்று வேண்டுமென்று, அக்கால மக்கள் விரும்பியதை இந்நாலின் தோற்றும் சுட்டுகிறதென்று சொல்லலாம் என்பார்.

சைவக் கோயில்கள் இடிக்கப்பெற்றமையானது மக்கள் மத்தியில் முருகன் பற்றிய கிளர்ச்சி நினைவைத் தோற்றுவித்தமைக்கு மற்றொரு காரணத்தை ஆய்வாளர்கள் காட்டுவதும் இவ்விடத்தில் நோக்குவது அவசியமானது. கோயில் திருப்பணியில் சிறந்து நின்ற மன்னன் இராஜாராஜ சோழனாவான். தஞ்சைப் பெருவுடையார் முதலிய கோயில்கள் அவனின் சைவத் திருக்கோயிற் பணிக்குச் சான்றாக இலங்குகின்றன. அவனைப் போலவே அவன் மகனாகிய இராசேந்திர சோழனும் சிறந்த சிவபக்தனாக விளங்கி, கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் முதலிய கோவில்களைக் கட்டினான். தந்தையை விடவும் பல இடங்களைக் கைப்பற்றிச் சோழ எல்லையை விரிவு செய்தவன் இராசேந்திரன். இதனால் தந்தையை விடவும் பகைவர்ப்பலரை வென்ற இராசேந்திரன்பால் வந்த ஸ்புணர்ச்சியானது சிவனை விடவும் சிவன் மைந்தனான் முருகன் மேலான ஈடுபாட்டைப் பெருக்கியிருக்கும்” என ஆய்வாளர்கள் சில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“பிற மதத்தினரின் தாக்குதலால் சைவக் கோயில்கள் தந்தக்கப்பட்ட பொழுது, முற்காலத்தில் (நாயன்மார் காலத்தில்) தான் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியதுடன், தன் அடியார்களையும் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தச் செய்தும் சைவ மக்களைக் காத்தருளிய சிவன், தன் புனிதக் கோயில்கள் பாற்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டுள்ளானே என்ற ஏக்க எண்ணம் சிவனை முதலாகக் கொண்ட சைவ உலகில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். பேராற்றல் படைத்த இராசராசனைக் காட்டிலும் மேலும் உயர்ந்து பெரும் வெற்றியும், பெரும்புகழும் ஈடுத் தந்து துழிழுத்தை உய்வித்த இராசேந்திரனை வரலாற்றுலகில் கண்டவர்கள் தமிழ் மக்கள். சைவசமயம் உலகில் இத்தருணத்தில் சிவகுமாரனாம் முருகனை வழிபடுவதில் கருத்தைச் செலுத்தியிருக்கக்கூடும்” (“நாச்சியப்பன், நா., திருப்பரங்குன்றம் கோயில், வேற்கோட்டம், ப.101) என்று கூறுவார். எவ்வாறெனினும், சைவத் திருக்கோவில்கள் இடிக்கப்பெற்று, தமிழர் வரலாற்றில் அச்சைவம் அடைந்த பின்னடைவிலிருந்து மீசிபேற முருகவழிபாடு ஒரு புதிய உத்தேகத்தை அளித்துள்ளது என்பதிலே தவறில்லை.

மிகக் பெருமைக்குரியதாகவும், இயற்கையோடினைந்ததாயும், விழுமிய தத்துவார்த்த சிந்தனைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாயும், கலைத்துவமிக்கதாயும், நடைமுறை வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுகத்தகும் பண்பாட்டு அம்சங்களையுடைமையினாலும், அற்புதங்களையும், திருவிளையாடல்களையும் நிகழ்த்திக் காட்டியமையாலும், ஒழுக்க விழுமிய மேன்மைகளை உடைமையாலும், பிற மதத்தினரது கண்களுக்குத் தாங்கொணா எரிச்சலையும், பொறுத்தமையையும், அழுக்காறையும் தந்துவிடுவதாலும் சைவ சமயமும் சைவப் பண்பாடும் விஷக்கிருமிகளால் மிலேச்சர்களால் காலத்திற்குக் காலம் சிதைக்கப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும், சின்னாபின்னமாக்கப் பட்டும், தாக்கப்பட்டும், சிதிலமடைக்கப்பட்டும், இன்னல்கள்- இடுக்கண்கள்- அவலங்கள் சோதனைகளைச் சந்தித்தும் எதிர்கொண்டும் இன்றும் பெருமையோடு நிலைபெறும் வழிபாடு தொன்மையான முருக வழிபாடேயெனலாம். காலாந்தர வரலாற்று வளர்ச்சியிலே முருகவழிபாட்டின் தோற்றும், தேய்வு, எழுச்சி, பேரெழுச்சி, மகோன்னத்துவம் என்று உட்பல் உண்மையிருந்தால் மட்டும் போதும்.

காலகட்டங்களாக வகுத்தும் இவ்வாய்ப்பை இனியெதிர் காலத்திலே செய்யமுடியும்; செய்ய வேண்டும்; செய்யலாம் என்பது இக்கட்டுரையாளரது பேராவல். அத்தகு பரிபூரணமான ஆய்வொன்றிற்கான அடித்தளத்தை- கால்கோளை இக்கட்டுரை நல்குமாயின் அதுவே இதை எழுதியதன் “பெரும்பயன்” என்பேன். திருச்செந்தூரிலுள்ள “ஆழிக்கிணறு” போன்றும் கீரிமலையிலுள்ள கேணியிலே சூரந்தொழுகும் நஞ்சூந்திருப் போன்றும் “என்றும் வற்றாக பேருந்து”- ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு முருகவழிபாடு பற்றிய ஆய்வாகும். என்பது அடியேனது முடிந்த முடிவு. தமிழினம் எதிர்கொள்ளும் இடுக்கன்களே சைவப் “பக்தி இலக்கியங்கள்” எனலாம். எனவே அவை இறவாவரம் பெற்றவை; இவற்றை ஆழமாகக் கற்கும் மனோநிலை சைவத்தமிழ் மக்களுக்கு- குறிப்பாக யாழ்ப்பான் இளைஞர்- யுவதிகட்கும்- குழந்தைகட்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்று முருகக் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

(தொடரும்...)

அமர் தும்பையா உருத்திராபதி

இலங்கை ஓலிபரப்பு கூட்டுத்தாபன தமிழ் சேவையின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய தம்பையா உருத்திராபதி அவர்கள் செப்டம்பர் 29இல் அமரராகவிலிட்டார். கடமையிலிருந்தவேளை சைவ உலகிற்கு அவர் ஒழுந்திய பணி வார்த்தை களில் அடங்காதவை.

தென்மராட்சி- மட்டுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அமர் உருத்திராபதி அவர்கள் நீண்டகாலமாக வானொலித் துறையில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து சேவையாற்றியவர். சிறமமான காலங்களிலும் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று ஓலிபரப்பு சேவையினை திறம்பட வழங்கிவந்த பெருமைக்குரியவர் இவர்.

இந்த வகையில், பல பகுதிகளிலுமிருள்ள நூலைங்களில் நடைபெற்ற கும்பாயிஷேக நிகழ்வுகள், மகோற்சவ நிகழ்வுகளை முன்னின்று நேரடி அஞ்சல் செய்து சைவ மக்கள் மனதில் நீங்கா டெம்பெற்றவர் அமர் உருத்திராபதி. வெரால் னொங்காணப்பட்ட வர்ணனையாளர்கள் பலரும் கின்று திறமைமிக்கவர்களாக வர்ணனைச் சேவையினைத் தொடர்வதை நாம் காண்கின்றோம்.

பன்முகப்பட்ட பணிகளில் வீவர் தம்மை கிணைத்துக்கொண்ட போதும், ஒழுந்திய சேவையினைச் சைவ உலகம் என்றும் மறவாது.

ஸ்ரீராம என்பது கசப்பானதுதான்.

25

வாயின் பெருமையையும், அருடுகளையையும் 2 வர்த்தியவர்கள் 2 துமர்கள்

திரு டி. கத்திரத்தம்பி அவர்கள்

மனிதனின் உடம்பு ஆலயம் போன்றது என்பார். கோவிலின் காப்பக்கிரகம் விளங்குவது போல உடம்பில் சிரசு விளங்குகின்றது. சிரசில் பஞ்ச பொறிகள் அமைந்திருக்கின்றன. பஞ்சப் பொறிகளில் கண், வாய் இரண்டும் பிரதானமானது என்பார். கண் பால்வை இல்லாவிடத்தும் வாயினால் உண்டு பேசி வாழலாம். எனவே உலகியல் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பிரதானமாக விளங்குவது வாய் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன வாயினால் உணவுகளை உண்ணுகின்றன. அவை தமது கருத்து வெளிப்பாடுகளை வாயினால் ஒலிகள்மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றன. காகம் உணவைக் கண்டதும் “கா கா” என்று கத்தி உறவுகளை அழைக்கின்றது. அன்றியும் இறந்த காகத்தைக் கண்டதும், “கா கா” என்று கத்தி உறவுகளுக்கு தெரியப்படுத்துகின்றது. பசு வாயினால் “கதறி” கண்றை அழைக்கின்றது. நாய் வேற்றாரைக் கண்டால் குரைத்து ஜீமானுக்கு தெரிவிக்கின்றது. இப்படி ஒவ்வொரு உயிரினமும் வாயினால் ஒலி பெருக்கி தனது மனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது. அரிதற்காரிய பிறவி எடுத்த மனிதன் மனச்சாட்சியின் படி உள்ளதை உள்ளபடி வாயினால் கூறவேண்டும். பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் வெளிப்படைத்தன்மை தோன்றவேண்டும். அப்படி இல்லாத வாயைப் “பாய்” என்று அழைக்கலாம். படுக்கும்போது விரிக்கின்றோம் தூங்கி எழுந்ததும் ஈர்ப்பி வைக்கின்றோம். இதுபோலவே உண்மை பேசாதவர்கள் சாப்பிடும்போது வாயைத் திறந்து, உண்டு முழுந்ததும் மூடிக்கொள்ளும் தன்மையுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். தற்போது மக்கள் “சாப்பிடும்போது வாயைத் திற, எக்காரியம் கொண்டும் வாயைத் திறவாதே” என்று பேசுவதைக் காண்கிறோம். இது அச்சத்தின் வெளிப்பாடே என்று கூறலாம். மக்கள் பல கருத்துக்களைக் கூறினாலும் வாயின் பெருமையாவரும் அறிந்த உண்மை.

ஆதியில் ஆலயங்களில் கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்ததாக சான்றுகள் பகருகின்றன. எனவேதான் சைவமும் தமிழும் சைவசமயத்தவர்களுக்கு இரு கண்களாக விளங்குகின்றன. பேசு நடை விஞ்ஞான உலகில் உண்ணத் திடத்தை பிடித்திருக்கின்றது. மக்களிடம் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வாய்மூலம் எழுகின்ற பேசுத்திறன் மிக விரைவாக கருமங்களை முடிக்க வழிகாட்டுகின்றது. சமயங்களின் வளர்ச்சிக்கும் பேசுத்திறன் உறுதுணை புரிகின்றது. சமயகுரவர் அப்பரும் சம்பந்தரும் சமணர்களுடன் அனல்வாதம், புனல்வாதம் செய்ததன்மூலம் சைவத்தின் பெருமையை உலகம் அறிந்தது. சம்பந்தர் இருந்த மடத்திற்கு சமணர் இட்ட தீ, பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்பநோயாக மாற “பையவே சென்று பாண்டியந்தாகவே” எனப் பணித்தார். அப்பார் சன்னாம்பறையில் அடைத்தபோதும், யானையை ஏவிவிட்டபோதும், கல்லோடு கட்டி கடலில் இட்டபோதும் வாயினால் பதிகங்கள் பாடி உயிர் பிழைத்தார். ஓளவை “சீதக்களப்பச் செந்தாமரை” என்னும் விநாயகர் அகவரைப் பாட, விநாயகர் அவரைத் தூக்கிச் சென்று

கோபத்தல் உவர்கள் ஆற்றல வீணாக்காத்ரர்கள்.

கைலாயத்தை அடைய வைத்தார். தூயமான சுவாமிகள் “வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்” என்று வாயினால் போற்றியுள்ளார். எனவே வாயின் அருமையையும் பெருமையையும் உணர்த்தியவர்கள் நாயன்மார்களும், விவேகானந்தர் போன்ற அறிஞர்களும் ஆவார்.

உலகியல் வாழ்க்கையில் மனிதன் உன்னதநிலை அடைவதற்கும், நினைத்த காரியத்தை செவ்வனவே முடிப்பதற்கும் பேச்சுத்திறன் மிகமிக வேண்டப்படுகின்றது. விஞ்ஞானத்தால் உலகம் கைக்குள் வந்துவிட்டது. ஒருநொடிப் பொழுதில் வெகு தொலைவில் உள்ளவருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். மனிதன் மனிதனாக வாழ அவனுக்கு இறை சக்தி அவசியம். நாம் எடுத்த பிறவியின் பயனை அடையவும் இறை வழிபாடு மிக முக்கியம். எமது மலம் நீங்க கலியுகவரதனாக விளங்கும் தொண்டமானாறு செல்வச்சந்தியான் ஆலயத்தை நாடொறும் வழிபடவேண்டும். நாம் புலன்களை அடக்கி ஆழ்ந்தகரையான வாயார வாழ்த்தி வழிபட்டால் அவன் அருள் கிட்டும். எம்பெருமானை வாழ்த்திய வாயின் பெருமையும் அருமையும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும்.

வேண்டும் வாழ்த்துவாய் வண்ணமில் வாக்கனே

எண்டிகையும் போற்றும் சந்திதிமுருகா

தொண்டிகளை ஏற்றுவேண்டும் வரம் தருபவனே

கண்டங்களைக் கடந்து நானச்சுடர் ஒளிவீச்சு செய்பவனே

வேண்டிடும் அடியவர்வேதகளை தீர்த்திடும் வேலவனே

மண்மிகை மனுக்குலத்திற்கு தொண்டாற்ற சுவாமியை வழிநடத்துபவனே

விண்ணோரைத் தேவசேகரை பதியாய்நின்று கடந்தவனே

தண்மைமிகு தண்டாடுபாணியே தகனயயினின் குறைக்களாந்து

வேண்டும் வரம்தருவாய் வண்ணமயில்வாகனனே வடிவேலனே

வண்டமிழால் கவதாரையும் வாழ்விக்கும் கவகுந்தன்மருகா

வண்ணமயில் வாகனனே வள்ளி தெய்வயாகன காந்தனே

எண்ணமொம் உன்னிடமே கவத்துவழிபடுமுன் னடியவர்க்கு

தண்ணளிசேர் நின் இன்னருளை வாரிவழங்கும் வள்ளலே

கண்களை இமைகாப்பதுபோல் எமைக்காக்கும் கந்தவேலே

மண்மீது சொந்தபந்த முறவுகளின்றி அலைந்துதிரியும் எம்மக்களை

கண்கண்ட தெய்வமே கலியுகவரதனே காத்திடவாருமையா

புண்பட்ட நெஞ்சங்களின்மேல் வேல்பாய்ச்சவது நியாயந்தானா?

திருப்பதிய விடுதலைக்கு ஒரு வகுக்கின்றது.

(தொடர்ச்சி...)

ஸ்ரீமதீகாஷதி

திரு கு. சீவல்ங்கம் அவர்கள்

கல்வி, சமய சமூகப் பணிகளில் உயர்ந்து செல்கின்ற செல்வு

இறையருஞம் திருவருஞம் பொலிந்த புண்ணிய பூமியாம் வலி- வடக்கில் மல்லாகம், மாவிட்டப்பரம், தெல்லிப்பழை ஆகிய கிராமங்களிலிருந்து தமது கல்வி, சமயப் பணிக்கான அத்திபாரத்தை அமைத்தவர். ஆலய வழிபாடு, மாணவப் பருவத்திலிருந்து பண்ணிசை, சமயச் சொற்பொழிவு, பேச்சுவன்மை, கல்வித்திற்மை, நற்பண்பு யாவற்றுக்கும் உறைவிடமானவர் தங்கம்மா என்னும் தங்கமகள். இவர் பள்ளிப்படிப்பை ஏற்ற காலத்தில் பெற்ற திறமை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையை நாட வைத்தது.

இனுவில் (மருதனார்மடம்) இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் பெற்ற பயிற்சிகளுடன் செவப்பனி, செவப் பெண் களுக்கான பாரம்பரிய ஒழுக்கங்கள், நற்பண்பு, தன்னிலும் வயதில் முத்தோரை மதித்தல், நல்லோர் நட்பு யாவற்றையும் கற்றுக்கொண்டார். ஒரு செவத் தமிழ்ப்பெண் எவ்வாறு ஒழுக வேண்டுமென்பதை சொல்லிலும், நடையிலும், ஏழுத்திலும் காண்பித்ததை அறிவோம். “செவ மரப்படி அதிகாலையில் எழுந்து, புனித நீராடி, தலைவாரி கூந்தலைப் பின்னலாகவோ, கொண்டையாகவோ மாடித்துக் கட்டிப் பூச்சுட வேண்டும். நெற்றியில் திருநீற்றினிந்து, திலக மிட்டுத் தன்னை எளிய முறையில் அலங்கரிக்க வேண்டும். ஆலயங்களுக்குச் செல்லும் மாணவிகள் முழுப்பாவாடை சட்டை அணிந்தும், வயது வந்தவர்கள் கணுக்கால் மறையச் சேலையனிந்தும் தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்”. இவர் தமது இருபதாம் வயதில் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் பெற்ற ஒழுக்கத்தை அறுபது வருடங்களின் பின்பும் மறங்காது அடிக்கடி நினைவு கூற்றார்.

தாம் ஒரு செவப் பெண்ணாக வாழ்ந்து காட்டியும், வழிநடாத்தியும் பெருமையடைந்தவர். எமது யாழ் மண்ணின் பெருமையைத் தமது சேவைக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ இல்லாமிய பாடசாலையில் கற்பித்தபோதும் சைவச் சிறார்களை ஊக்குவித்துச் சைவம் வளர்த்தவர். விடுமுறை நாட்கள், ஓய்வு நேரங்களில் இலவச போதனை மூலம் அநேக சிறார்களை

நியும் வாழ், சிறையும் வாழ விடு.

முன்னேற்றினார். இதனால் பல சாண்றோர்களின் நட்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றதுடன் பாலபண்டிதர், பண்டிதர், சைவப்புலவர் ஆகிய கல்வித் தேர்ச்சியையும் பெற்றார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் சைவ சமய மற்றும் தமிழ்ப்பேசு ஆற்றலையும் தனதாக்கினார்.

1958இல் நடைபெற்ற இக்கலவரத்துடன் தாயகம் வந்து அளவெட்டியிலும், தெல்லிப்பழையிலும் கற்பித்தார். இக்காலத்தில் பெற்றோரின் மறைவையொட்டி ஆசிரியர் பணியை விட இதர வைபவங்களிற் கலந்து கொள்ளாது சிற்பான பூராண மற்றும் சங்ககாலத் தமிழ் நால்களையும் ஒரு வருடகாலம் படித்து மனனம் பண்ணியதால் பிற்காலத்தில் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவியின் ஆலய அறங்காவர்க் குழுவில் இணைந்து பத்துவருடங்களின் பின் நிர்வாக அமைப்பின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றார். ஆலய வளர்ச்சியே தமது பணியாக ஏற்றவர். தமது கல்வி, திறமை, பேச்சு வன்மை ஆகியவற்றை மூலதனமாகக் கொண்டு மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தியா என்னிட ஆகிய நாடுகளுக்குச் சமய, தமிழ் தூதூகப் பலமுறை சென்றும் தமக்கென ஏதும் நாடாது சிறப்பித்தார். பல பட்டங்களையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றார். தாம் விரும்பாத உதவிகளை சமய சமூக நிறுவனங்களைச் சிறப்பிக்க உதவினார்.

ஆரம்பத்தில் சிறு குழிசையாக இருந்த தூர்க்காதேவி ஆலயம் இன்று கட்டுமானத்தால் புசைகள், விழாக்களால் சமய, சமூக, கல்விப் பணிகளால் ஓங்கி உயர்ந்துள்ளது. அறபணியின் சிகரமாக ஆதரவற்ற சைவப் பெண் சிறுமிகள், முதுமைக் காலத்தில் வாழ முடியாது தவித்த சைவ முதாட்டுகள் சிவத்தமிழ்ச் செல்லியால் பொறுப்பிற்கப்பட்டு மாடக் கட்டப்பக்களிற் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மாணவர்களுக்குச் சமயநூறி நந்பன்பு நந்கல்வியாகவும் பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது: இவர்களுட் பல பெண் பிள்ளைகள் உயர்கல்வி கற்றும் அன்னைக்குப் பெருமை தேடியுள்ளனர்.

தம்மை நாடிய ஒரு நல்லாசிரியரை பதின்நான்கு வருடம் உணவு, ஊட்டி வளர்த்தும் தாம் பின்பற்றிய நாவலர் பணியைச் சிறப்பாக உணர் வைத்தும், சைவநூறி, சொற்பொழிவு, நல்லோர் இனக்கம், ஆலயயப்பணி, சமய, சமூகப்பணி யாவற்றையும் அன்னையாகவும், குருவாகவும் அமர்ந்திருந்து வழிநடாத்தினார். எவருடனும் பேசும்போதும் “தன் பிள்ளை” என்று பெருமையுடன் கூறி வந்தார். அவர் ஊட்டி வளர்த்து உருவாக்கிய பிள்ளைதான் பார்போற்றும் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன். அன்னையின் பணிகளைத் திறம்பத நிறைவேற்றி இன்பம் காண்கிறார். அறபணி பிரகாசிக்கிறது.

அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி நந்கல்வி கற்று, கற்றாங்கொழுகித் தமது திறமையால் பட்டங்கள் பல பெற்ற உத்தமப் பெண்ணாவர். ஆலய வளர்ச்சியுடன் இவரின் இதர பணிகளின் பேரில் கல்வி, மருத்துவம், சமூகசேவை, சமய வளர்ச்சி போன்ற பல சேவைகளுக்காக வருடா வருடம் பல இலட்சம் ரூபாவை வாரி வழங்கும் சைவ நிறுவனமாகத் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவியின் ஆலயயப்பணி உலகளாவி நிற்பதை யாவரும் அறிவர்.

ஒரு ஆலயத்தின் பேரில் பல்வேறு சமய, சமூக, கல்விப் பணிக்கென வாரி வழங்கும் நிறுவனத்தைக் கட்டி எழுப்பித் தமது நாற்பது வருடகாலம் பல அறப்பணிகளை முன்னேடுத்துச் சென்று வாழ்ந்து காட்டிய அமர்க் கலாநிதி, பண்டிதை, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி (சமாதான நீதிபதி) பெண் என்னும் மகாசக்தியாக எல்லோர் இதயத்திலும் குடிகொண்டுள்ளார். எமது யாழ் மண்ணின் பெருமையை உலகரியச் செய்த அன்னை (சக்தி)யின் புகழ் ஓங்கட்டும்.

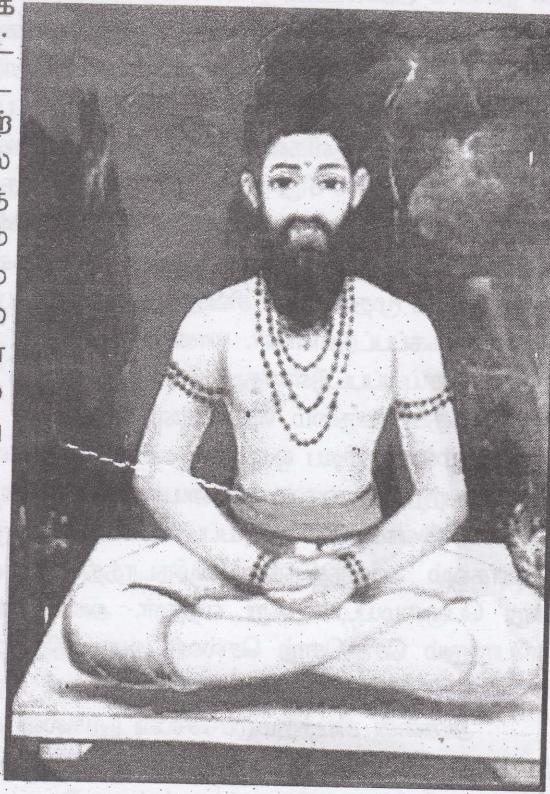
(முற்றும்)

ஷக்கும் அருந்தவும் உதவுவதே மஹநர்.

மனித நல மேற்பாடிகளை கணியர்யஞ்சிய சித்தர் ஒலக்கியங்கள்

திரு மு.க. மரசிலவரமணி அவர்கள்

பரம்பொருள் என்ற மெய்ப்பொருளை உள்ளத்துணர்ந்து அனுபவித்து முழுமை பெற்றவர்களான சித்தர்களின் வாழ்வும் வாக்கும் பாரதப் பண்பாட்டின் ஆக்கத்திற்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் ஊக்க சக்தியாக விளங்கியிருள்ளது. சமயக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், சமயம் விதிக்கும் வழிபாட்டு நடை முறைகள், சடங்காசாரங்கள் ஆகியனவற்றிற் கப்பால் சமயங் கடந்த சமரச சன்மார்க்க நிலையில் சித்தத்தினைச் சிவன்பால் வைத்துத் தொடர்ச்சியான பிராண்யாம சாதனைமூலம் முச்சினை அடக்கியாண்டு குண்டலினி என்னும் யோகசக்தியினை எழுச் செய்து மெய்ப்பொருளில் மனதை நிலைநிறுத்திப் பலவிதமான அருளுணர் வழுபவங்களும் சித்திகளும் எதிர் முழுமை பெற்றவர்களே சித்தர்கள் என நூல்கள் போற்றுகின்றன.

இறைவன் ஆன்மா என்ற இரண்டினதும் உண்மையினை யோகநெறியினாடாக அறிந்து தெளிந்துணர்ந்து அப்பேரினபவுணர்வுகளைத் தமது ஆக்கங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத் தியவர்கள் சித்தர்களே. இறையின்பம் எதிர் அட்மா சித்திகள் பெற்ற அவர்கள் அத்தகைய அருளாற்றுக்களை எல்லாம் “தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்பதற்கொப்ப மனுக்குலம் மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ அருமையான நல்லுபடேசங்களாடங்கிய ஆக்கங்களை ஆழமான பொருள் பொதிந்த தெய்கீக இலக்கியங்களை- உலகிற்கு அளித்துள்ளனர். சித்தர்கள் என்போர் சமுதாயத்துடன் சேராமலும், எதற்கும் எடுத்தெறிந்து பேசியும் வாழ்பவர்களாயினும் உலக உயிர்களின் இம்மை மறுமை வாழ்வு சிறந்தமைய வேண்டுமென்ற மனிதநல மேம்பாட்டினையே தம் தலையாய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனரென்பதனை அவர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள கருத்துக் கருவுலங்கள் தெட்டத் தெளிவாகப் பேசுகின்றன.

சித்தர் என்ற சொல்லுக்கு வினை நீங்கப் பெற்ற சீவன் முத்தர்கள், இறைவனைக் கண்டு தெளிந்து இறையனுபவத்தில் திளைத்த மெய்னானிகள், சித்தத்தினை வென்று எல்லாம் அறியும் வியாபக, அறிவுடையவர்கள், இயற்கைக்கப்பாற்பட அதீத ஆற்றல் கைவரப் பெற்றவர்கள், முக்காலங்களையும் அறியக்கூடிய பேரநிவடையவர்கள், நுண்ணறிவு.

தன்னை மதிப்பவன் பிறரையும் மதிப்பான்.

படைத்தவர்கள், பிரபஞ்சம் முழுவதும் இடம்பெறும் நிகழ்வுகளை இருந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டு அறியும் வல்லமை பெற்றவர்கள், தம் உடலை வைத்துவிட்டு பிற்தொரு உடம்பிலே புகுந்து நடமாடும் சக்தி உடையவர்கள் எனப் பல பொருள்கள் உண்டு. திருமூலரோ இன்னும் மேலே மேலே சென்று சிவத்தைத் தெளிந்தோர், சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைந்தோர், சிவமாகவே ஆனோர் எனப் பலவாறு சித்தர்களைச் சிவனாகவே போற்றிக் குறிப்பிடுவர். சுருங்கக் கூறின் சித்தர்கள் என்போர் அனைத்தும் செய்யக்கூடிய ஆற்றலுடையவர்கள்; அவர்களால் ஆகாதது எதுவுமில்லை என்பதனை,

“எட்டு மலைகளைப் பந்தாய் ஏறிகுவோம்

ஏழு கடலையும் குடித்தேப்பமிடுவோம்

வானத்தையும் வில்லாய் வளைத்திடுவோம்

மூண்டெரியும் அக்கினிக்குள் மூழ்கி வருவோம்”

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தர் சித்தர்களின் விந்தையிரு செயற்பாடுகளை வீரப்பிரதாபத்துடன் பாடுவர்.

சிவனே சாவ வல்லமை படைத்த சித்தனாகத் தோன்றி மிகப் பெருஞ் சித்துக்களை நிகழ்த்திச் சித்தர்களின் பெருமையிகு பேருளாற்றல்களை எல்லாம் விளக்கும் பல சம்பவங்களை விரிவாகப் பேசும் “திருவினையாடற்பூராணம்” முழுமுதற் பரம்பொருளான சிவபெருமானையே தமிழ்ச்சித்தர்களின் தலைமைச் சித்தரென விதந்து போற்றுகின்றது. சித்தர்கள் மதவாதிகளோ, கடவுளில்லையென வாதிடும் நாத்திக்களோ அல்ல. அவர்கள் சமயம், சாதி, சடங்காசாரங்கள் ஆகியனவற்றின் பெயரால் இடம்பெறும் காலத்திற்கொவ்வாத கண்மூடித்தனமான கட்டுப்பாடுகளைப் புறந்தள்ளி அவற்றிற்கப்பால் மெய்மையான நடைமுறை வாழ்வியலை மிக அழகாகவும் அதியற்புதமாகவும் விளக்கியவர்கள். இறைவன், இறைவழிபாடு, மனித வாழ்க்கை முழுமை பெறுவதற்கான ஒழுகலாறுகள், உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் உரமட்டும் தியானம் யோகா போன்ற ஆன்மீகச் செயற்பாடுகள், உடம்பை அழியாமல் பாதுகாக்கும். மருத்துவம் ஆகிய மனித இனம் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும். எத்துறையாகவிருப்பினும் தமிழ் சித்தர்களின் பங்களிடப்பும் வழிகாட்டல்களும் மாணிடவியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் மிகக் செய்திக் கருவுலங்களாகும்.

சித்தர்கள் பகுத்தறிவாளர்கள் மட்டுமல்ல; மனிதனியமிக்கவர்களுமானைக்கயால் “ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற சாதி சமயங்கடந்த சமரச சன்மார்க்கடந்தி, உயிர்களிடத்தன்டு, ஜீவகாருண்யம், மனிதனேய ஒருமைப்பாடு, சமயம் கூறும் சமயக்கிரியைகள், ஒழுகலாறுகள் முலமான புற வழிபாட்டிற்கு மாற்றாக உள்ளத்தில் உத்தமனைக் காணும் அகவழிபாட்டிற்கு முதன்மையளித்தல், ஆனம் ஈடேற்றம் ஆகிய சமூக ஆன்மீக மேம்பாட்டிற்கான நடைமுறைகளையே பெரிதும் வற்புறுத்துவார். நம் ஓவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இறைவன் வீற்றிருக்கின்றாரென்றும், எனவே நம்முள்ளிருக்கும் இறைவனை வழிபடவேண்டிய இடம் இவ்வனுடம்பே என அழுத்தியுரைத்தவர்கள் சித்தர்களே.

கலையீல் உள்ளத்தைச் செலுத்தக்ஷபாது.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
 உடம்பினுக்கு உள்ளே உறுப்பொருள் கண்டேன்
 உடம்புளே யுத்தமன் கோயில் கொண்டுள்ளனன்னு
 உடம்பினை யானிருந் தோழ்புகின்றேனே”

இழுக்கானது என இகழ்வாகக் கருதப்படும் இவ்வழகு நிறைந்த ஊனுடம்பு நிலையற்றது; அழியக்கூடியது என நிலவிவந்த கருத்தினை மறுதலித்து அது இறைவன் குடிகொள்ளும் பொன்னர்மேனி, தெய்வீக தேகம் அது போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென அமுத்தந்திருத்தமாக அறுதியிட்டுக் கூறியவர் திருமூலர். இவர் கருத்தினை வழிமாழிபவர் போல் “கோயிலாவதேதடா குளங்களாவதேதடா கோயிலும் மனத்துள்ளே குளங்களும் மனத்துள்ளே” எனச் சித்தர் சிவவாக்கியர் கூறுவதும் ஏப்பநோக்கத்தக்கது. அத்தகைய உயரிய உடம்பினை அழியாமற் பாதுகாக்கும் முறைகளை அறிந்து “சித்தமருத்துவம்” என்ற பெயரில் பிற்காலத்தில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற மருத்துவமுறையினைத் தமிழ்க்கரும் நல்லுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய சித்தர்களின் தலையாய பணி காலங்காலமாக நீடுநின்று நிலைக்கும் மிக முக்கியத்துவமுடைய பெரும் பணி.

விலக்கப்பட்ட மகாபாதகங்கள் அனைத்தையும் செய்யும் தூய்மையற்ற மனத்தினால் மந்திரம் செபித்து வழிபடுவது விழலுக்கிறைத்த நீபோலப் பயனற்றுதென்றும் பரிசுத்தமான அன்பும் உயிர்களுக்கிரங்கும் சீவகாருண்யமுமே இறைவனை வழிபடவும் இறையின்பம் துய்க்கவும் மிகமிக இலகுவான வழிகளைவும் வற்புறுத்தி உபதேசித்தவர்கள் சித்தர்கள்.

“யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரைதானே”

என மிக இலகுவாகக் கைக்கொள்ளக்கூடியதும் அறிநுறியிலொழுக நல்லாற்றுப்படுத்துவதுமான திருமூலரின் மேற்படி அமுதமனைய நல்லுபதேசங்கள் மனுக்குலம் முழுமைக்கான மிகமிக உண்ணதமான நல்வாக்குகளாகும்.

பார்க்குமிடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனை- அவனின் பெரும்புகழை பேரருளாற்றல்களை எல்லாம் கோயில்தள் தோறும் சென்று அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவனை இசைத் தமிழால் பக்திப் பாசுரங்கள் பாடிய நாயன்மார் ஆழ்வார்கள் போன்ற அருளாளர்கள்போல் திருமூலர் உட்படச் சித்தரவரும் மூர்த்தி, தலம், தீாத்தம் என்றோ கோயில்- தெய்வம், குலதெய்வம் என்றோ குறிப்பிட்டு எதுவும் பாடவில்லை.

“கண்ட கோயில் தெய்வமொன்று கையெடுப்பதில்லையே” எனச் சித்தர் சிவவாக்கியர் பாடும் இப்புண்புதான் சித்தர்களை மேற்குறித்த நாயன்மார்- ஆழ்வார் போன்ற மெய்ஞானி களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது.

“நானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டிலில்லை
 நானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றான்று...” என்றும்,

எப்பொதும் ரின்ஷாவிக்ஸ் செல்லாகாது.

“யோகச்சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே” என்றும் பாடும் திருமூலரும் ஏனைய சித்தர்களும் யோக, ஞான மார்க்கங்களில் “இறைவனைத் தமக்குள்ளே கண் டுணர் ந் து அனுபவித்தவர்களாகையால் அவர்கள் பக்திமயப்பட்ட சித்தாந்த நெறிசார்ந்த கோயில் வழிபாட்டு நடைமுறைகளையோ உருவ வழிபாட்டையோ ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. வேதம், ஆகமம் போன்ற சாத்திரங்கள், சமயம் சார்ந்த சடங்காசாரங்கள் போன்றவற்றினைப் பற்றகள்ளி

“நுணங்கு கல்வியும் நால்களும் என்செய்யும்

வணங்க வேண்டா வடிவை அறிந்தபின்...” என்று இறைவனைக் கண்டு தெளிந்தவர்களுக்கு கல்வியும் சாத்திர நால்களும் என்னதான் கொடுத்துவிட முடியும் எனக் கேள்விக்கணை தொடுக்கின்றார் பெருஞ்சித்தரான திருமூலர்.

“சுட்ட சட்டி சட்டுவெம் கறிச்சவை அறியுமோ” என்ற சித்தர் சிவவாக்கியரின் வினா கறி சமைக்க உதவும் சட்டி கறியின் சுவையினை அறியாததுபோல் சாத்திரங்களும் வெறும் நால்களேயன்றி இறைஞான உணர்வினைத் தர அவைகளால் முடியாது என்பதே சித்தர்களின் திட்டவட்டமான முடிபு. எனவே சித்தர்களை வேத சாஸ்திரங்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க அவர்கள் அவற்றிற்கு மேலே சென்று இறைவனைக் கண்டனுபவித்து உயர்ந்தவர்கள் என்பதே பொருந்தும்.

சித்தர்கள் மிக ஆழ்ந்தகள்ற நுண் கருத்துக்களை எல்லாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தப்படும் சாதாரண சொற்களைக் கையாண்டு இலகு மொழிநடையில் கூறியிருக்கின்றனராயிலும் “குழுஉக்குறி” என்படும் அவற்றில் அவர்கள் புதைத்து வைத்திருக்கும் தத்துவ விளக்கங்கள் மிகச் செறிவும் கனதியுமடையவை. மிகமிக உண்நதமான இருக்கியமொன்றினை அதனை அறிந்துணரும் ஆழ்ந்தற்றவர்களுக்கும் தகுதியற்றவர்களுக்கும் கூறக்கூடாது; சித்தர் மொழியில் கூறுவதாயின் “வெரங்களைப் பலசுரக்குக் கடையில் விற்கக் கூடாதென்பதே சித்தர் கோப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

சித்தர்களின் வாழ்வையும் சிறப்பாக அவர்கள் வாக்கையும் ஆய்வு செய்தவர்கள் அவர்களைக் கடவுளில்லை என்று வாதிடும் நாஸ்திகர்கள் என்று கூறுவதனை விடுத்து அவர்களை ஆழ்ந்தகன்ற சமயப் புரட்சியாளர்கள் Deeply Religious Rebels என்றே கூறுவார். அவர்கள் சமயம் உட்பட எத்துறையாகவிருப்பினும் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு உறுதியபக்கும் ஒழுகலாறுகளையும் வாழ்க்கை விழுமியங்களையும் மிகத் தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் அடித்துக் கூறியவர்கள் சித்தர்கள் என்றே போற்றப்படுகின்றன.

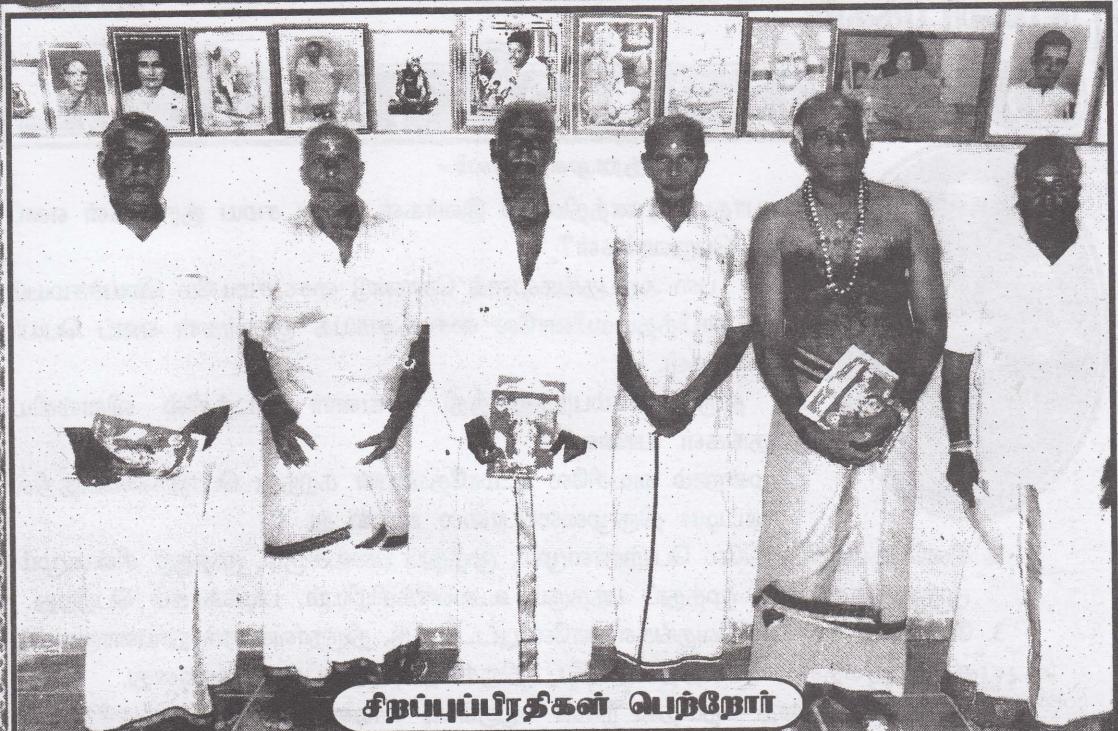
அகத்திலுள்ள தீயை எரித்து முழுமை பெற்றவரான அகத்தியரை முதல்வராகக் கொண்டு பதினெண் தமிழ்ச் சித்தர்கள் பற்றிக் கூறும் மரபொன்று காலம் காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தாலும் மேலும் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாமென்பதே ஆய்வறிஞர்கள் முடிபு. சித்தர்கள் எவராவது தங்கள் பற்றிய இயற்பெயர், ஊர், வாழ்ந்த காலம் போன்ற வரலாற்றுத் தகவல்கள் எதனையும் தங்கள் ஆக்கங்களில் குறிப்பிட்டிருக்காமையால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி எதனையும் அறிந்து கொள்வது மிக மிகச் சிரமமே. எனவே சித்தர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைத் தேடுவதனை விடுத்து இறைவனைக் கண்டு தெளிந்து உணர்ந்து இறையின்பம் அனுபவித்த அனுபுதிமான்களான அவர்கள் மனுக்குலத்திற்குக் கூறிச் சென்றுள்ள செய்திகளை உண்நதமான வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் படித்துணர்ந்து உயர்வோமாக.

புதியகள் தரும் பதிவுகள்

அழசிரமத்தின்
சமுதாயப்
பணிகள்.

அன்பு நெறியே வாழ்வது உகர்த்து.

சீதாப்புப்பிரதீகள் பெற்றோர்

வெறுப்பைக் காட்டுவது அரக்கர் ஞம்.

நாவஸரி பக்கம்:

வினாப்ரசரி...

சைவ சமய விளை விடை

~ஆறுறுகநரவலர்~

126. யாது காரணத்தினால் இவர்கள் சைவ சமய குரவர்கள் எனப் பெயர் பெறுவார்கள்?

பல அற்புதங்களைக் கொண்டு சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்று தாபித்தபடியினாலே சைவ சமயக் குரவர்கள் எனப் பெயர் பெறுவார்கள்.

127. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?

1. மூன்றாம் வயசிலே உமாதேவியார் கறந்து பொற்கிண்ணத்தில் ஊட்டிய திருமுலைப்பாலை உண்டது.
 2. சிவபெருமானிடத்திலே பொற்றாளமும், முத்துப் பல்லக்கும், முத்துச் சின்னமும், முத்துக்குடையும், முத்துப் பந்தரும் உலவாக்கிழியும், படிக்காசும் பெற்றது.
 3. வேதாரணியத்திலே வேதங்களினாலே பூட்டப்பட்டு, திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருப்பதிகத்தினாலே திறக்கப்பட்ட திருக்கதவு அடைக்கப் பாடினது.
 4. பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலம் ஆகும்படி பாடினது.
 5. பாண்டியனுக்குக் கூணையுஞ் சுரத்தையும் போக்கியது.
 6. சமணர்கள் எதிரே, தேவாரத் திருவேட்டை அக்கினியிலே போட்டுப் பச்சையாக எடுத்தது.
 7. வைகையாற்றிலே திருவேட்டைப் போட்டு எதிர் ஏறும்படி செய்தது.
 8. புத்தநந்தியடைய தலையில் இடி விழச் செய்தது.
 9. ஆற்றிலே தாழும் அடியவர்களும் ஏறிய ஓடத்தைத் திருப்பதிகத்தினாலே கரை சேர்த்தது.
 10. ஆண்பனைகளைப் பெண் பனைகள் ஆக்கியது.
 11. விஷத்தினால் இறந்த செட்டியை உயிர்ப்பித்தது.
 12. விஷத்தினால் இறந்த பெண்ணுடைய எலும்பைப் பெண் ஆக்கினது.
 13. தமது திருக்கல்யாணம் துரிசிக்க வந்தவர்கள் எல்லாரையும் தம்மோடு அக்கினியிலே புகுவித்து முத்தியிலே சேர்த்தது.
128. திருநாவுக்கரசு நாயனார் இடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
1. சமணர்களாலே ஏழு நாள் சுண்ணாம்பறையிலே பூட்டப்பட்டு இருந்தும் வேவாது பிழைத்தது.
 2. சமணர்கள் கொடுத்த நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டும் சாவாது பிழைத்தது.
 3. சமணர்கள் விடுத்த யானையினால் வலஞ்செய்து வணங்கப்பட்டது.
 4. சமணர்கள் கல்லிலே சேர்த்துக் கட்டிச் சமுத்திரத்திலே இடவும், அக்கல்லே தோணியாகிக் கரை ஏறியது.
 5. சிவபெருமானிடத்தில் படிக்காசு பெற்றது.

தீவியகுபி பேசுதல் ஜெண்டும்.

6. வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே பூட்டப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப்பாடினது.
 7. விஷத்தினாலே இறந்த பிராமணப் பிள்ளையை உயிர்பித்தது.
 8. காசிக்கு அப்பால் ஒரு தடாகத்தின் உள்ளே முழுகித் திருவையாற்றில் ஒரு வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரை ஏறினது.
129. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
1. செங்கற்களைப் பொன்னாகப் பெற்றுக்கொண்டது.
 2. சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய பன்னீராயிரம் பொன்னை விருத்தாசலத்தில் உள்ள மணிமுத்தாறு ஆற்றிலே போட்டுத் திருவாரூரில் உள்ள குளத்திலே (கமலாலயம்) எடுத்தது.
 3. காவேரியாறு பிரிந்து வழிவிடச் செய்தது.
 4. முதலை விழுங்கிய பிராமணப் பிள்ளையை அம்முதலை வாயினின்று அழைத்துக் கொடுத்தது.
 5. வெள்ளை யானையில் ஏறிக்கொண்டு திருக்கைலாசத்துக்கு எழுந்தருளினது.
130. மாணிக்கவாசக சுவாமியளிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
1. மாணிக்கவாசகருக்காக, சிவபெருமானே நூரையைக் குதிரை ஆக்கியும்- மண்சமந்து அடிப்பட்டும் கொண்டமை.
 2. புத்தர்களைத் தருக்கத்தில் வென்று ஊமைகள் ஆக்கிப் பின் ஊமம் தீர்த்துச் சைவர்கள் ஆக்கியது.
 3. பிறவியிலிருந்து ஊமையாய் இருந்த ஒரு பெண்ணை ஊமம் தீர்த்துப் புத்தர்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு விடை சொல்லும்படி செய்தது.
 4. தம்முடைய திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் சிவபெருமானே எழுந்தருளி வந்து எழுதும்படி பெற்றுக்கொண்டது.
 5. எல்லாரும் காணக் கனகசபையின் உள்ளே புகுந்து சிவத்தோடு கலந்தது.
131. இந்த அற்புதங்களினாலே யாது விளங்குகின்றது?
- சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்பது நன்றாக விளங்குகின்றது.
132. தமிழ் வேதம் ஓதுதற்கு யோக்கியர் யாவர்?
- மதுபானமும், மாமிச போசனமும் இல்லாதவராய், ஆசாரம் உடையவராய், சிவ தீட்சை பெற்றவராய் உள்ளவர்.
133. தமிழ் வேதத்தை எப்படி ஓதல் வேண்டும்?
- சுத்தி செய்யப்பட்ட இடத்தில் பீடத்தின் மேலே தமிழ் வேத புத்தகத்தை வைத்து, அருச்சித்து நமஸ்காரங் செய்து; இருந்துகொண்டு, அன்புடனே ஓதுதல் வேண்டும். புத்தகத்தை நிலத்திலேனும், ஆசனத்திலேனும், படுக்கையிலேனும், மடியிலேனும் வைக்கல் ஆகாது.
134. தமிழ் வேதத்தை அன்புடனே நியமமாக ஓதினவர் யாது பெறுவார்?
- சிவபெருமானுடைய திருவடிக் கீழ்ப் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பார்.

(தொடரும்...)

நம்பிக்கை எதையும் தூண்டித் தெய்கிறது.

நூனக்கண் நூல்களே

திரு. க. கணகராசா அவர்கள்

ஜம்புலன்களின் சேர்க்கையே இவ்வுலகும் எமது உடம்புமாகும். இவ் உடம்பினை ஜம்பொறிகள் இயக்குகின்றது. இதில் உயிரிகளுக்கு கிடைத்திருக்கும் கண்கள் ஆண்டவனின் அற்புத படைப்பாகும். சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியவனே ஆறுமுகன். “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றும் குற்றமே” என்றான் நக்கீரன்.

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்”

என்ற குறள்மூலம் பொய்யாப் புலவர் வள்ளுவர் கூறிய பொருளை உலகம் ஒரு முகமாக ஒப்புக்கொள்ளவே செய்கிறது. அவ் வாய்மொழியானது ஊனக் கண்ணிலும் நூனக்கண்ணே சிறந்தது என்கிறது. எமது ஊனக் கண்ணின் காட்சிக்கு ஒரேல்லையுண்டு. அவ்வெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதை காணல் அரிது. அன்றியும் ஒருவர் பார்வை நோயாலும், மூப்பாலும் காலநிலையாலும் கூர்மை குன்றிக் காட்சிப் பண்பை இழுத்தல் கூடும். ஆனால் அறிவுக் கண்ணே எதனாலும் தடைப்பாது. கண் காணாத தேசங்களில் நிகழ்வனவற்றையும் காணும் ஆற்றல் பெற்றது. அதனாலே கல்வி கற்ற அறிவுடையோ “கண்ணுடையர்” எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

வேதங்கள், ஆகமங்கள் செவிவழியாகவே கேட்கப்பட்டு மனதில் பதியப்பட்டவை. பின்னர் ஏடுகளிலும், பிற்காலத்தில் நூல்களாகவும் எமக்குக் கிடைத்துவதுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய அறிஞர்களின், சிந்தனைகள், தத்துவங்கள், அறிவியல் முடிவுகள், ஆய்வுகள் நூல்களின் மூலமே அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. வயோதுபத்தில் நூபக மறநியைக் குறைத்துக்கொள்ளவும் முளைக்கு அபியாசம் ஆகவும் வாசித்தல் அமைகிறது. வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான் என்பது முதுமொழியாகும். நூல்கள், நல்ல நன்பார்களிலும் பார்க்க ஒருவனுக்கு உறுதுணையாக அமையவல்லன. நூல் பல கல், கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு என்று ஒளவையார் கூறியுள்ளார். கண்டதும் கற்க பண்டிதன், ஆவான், இளமையிற் கல்வி சிலையிலே எழுத்தாகும். இப்பருவத்தில்தான் நற்குணங்களையும், நற்பண்புகளையும் அறிந்து கற்றுதின்படி வாழ முடியும் எனலாம்.

மத்யாதார் தலைவாசல் டிடிக் வேண்டாம்.

இத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுப் பயன்பெற இன்று பல விஞ்ஞானச் சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆதியில் குருமூலம், செவிவழிமூலம் போதனைகள்- அறிவுரைகள் செய்யப்பட்டது. பின்பு ஏடுகள் என வளர்ந்து, நூல்கள், வாணைவி, பேசும்பாடும், தொலைக்காட்சி, நவீன உபகரணங்கள், சித்திரம், பிரயாணம் எனப் பல சாதனங்கள் புதிது புதிதாக குறிப்பிடக்கூடியதாகவுள்ளது. இவற்றுள் புத்தகங்கள் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. எனினும் நவீன கணவியும் கணவித்திரையில் எந்த நூலின் பக்கங்களையும் விரல் நுனிகள் தொடும்போது சில வினாடிகளில் கண்முன் காட்சிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொட்டு விடவில் இதனைப் பெறும் வாய்ப்பினை அடைந்துள்ளது. ஒருவர் தூங்கும்போதே அவர் ஒரு விடயத்தை மனதில் பதிய வைக்க முடிகிறது. இவை பெரும் செலவுகளையும் பக்க விளைவுகளையும் கொண்டுள்ளது. பெரிய அழிவையும் ஸ்திரீநூக்க வாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது என எச்சரிக்கப்படுகிறது. செவிவழியாகவும், பின் ஏடுகள் மூலமாகவும் எமக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய அறிஞர்களின் சிந்தனைகள், தத்துவங்கள், அறிவியல் முடிவுகள், ஆய்வுகள் பாதுகாக்கப்பட்டு அடுத்த தலைமுறையினரும் பலன்பெற வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. உலகப் பேரிலக்கியங்கள் யாவும் நூல் வழியாகக் கிடைத்துள்ளது. கால வெள்ளத்தைக் கடந்து சிதைவு, அறிவு ஏற்பாடால் பாதுகாப்பதற்கு நூல்களே பூட்டுத் திறவுகோலின்றிய நெடுஞ்கதவடைய களஞ்சியங்களாக விளங்குகின்றன. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றும் பற்றிய ஆய்வுகள் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் அனுபற்றிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது எழுதப்பட்ட புத்தகங்களின் அறிவைக் கொண்டு (ஹிங்கஸ் போகன்) கடவுளின் துணிக்கைகள் கண்டுபிடிக்க உதவியுள்ளதாக அறிகிறோம். நாம் ஒரு நூலை வாசிக்கும்போது எமது ஞானக்கண்ணானது நிழல்போல் தொடர்வதும், பல நந்திந்தனைகளையும். கற்பனை செய்யவும், அடுத்த படிக்கு உயர்ந்து செல்லவும், எதிர்காலத்தைப் பயனுள்ளதாகக்கவும் கற்றறிந்தபடி ஒழுகி வாழவும் முடியும் என்பதே முடிவு. கண்பார்வையில்லாத திருதாட்டின் பாரதப் போரை ஞானக் கண்ணால் அறிந்ததாக வரலாறுண்டு. கண்பார்வையற்றவருக்கு மொழிகளைக் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. மனிதன் கண்களை இறுக்கமாக முடி மனதைக் கட்டுப்படுத்தி தியானிக்கக் கற்றுக் கொள்ளும்போது ஞான உணர்வைப் பெற முடியும் என்பதை பல சித்தர்கள், ஞானிகள் மூலம் அறிகின்றோம். சந்திதியான் ஞானச்சுடர் போன்ற நூல்கள் வாசிக்கும்போது தெய்வீக ஞானம் புலப்படவே செய்கிறது.

அந்த ஞான அறிவைப் பெறுவதற்கு உலக அனுபவத்து நூல்களின் அறிவும் சேருமாயின் அது ஞானக் கண்ணாக அமையும். எம்மில் இருக்கும் கடவுளையும் ஞானக் கண்ணால் அறிய முடியும். எனவே நூல் நிலையங்கள் கோயிலுக்குச் சம்மாகவுள்ளது. உலகில் பெரிய நூல் நிலையம் மொஸ்கோவில் இருக்கிறது. காலத்துக்குக் காலம் வரும் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் செய்திகள் உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்வதுடன் அவற்றை நினைவுபடுத்தும் ஆற்றலும் சிலருக்குக் கிடைத்து வருகிறது. இவர்களை நடமாடும் நூல் நிலையம் என்பார். நூல்கள் வாசிக்கும் பழக்கம் உடைய ஒருவருக்கு ஞானம் கைக்கூடுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. நூல்களை வாசித்து நாமும் நலன் பெறுவோமாக. நூல்கள் யாவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய இலவசமாக தானம் செய்வது தானங்களில் சிறந்ததாகிறது எனலாம்.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

திரு சோமசுந்தரம்	குடும்பம்	கன்டா	5000. 00
T.R. இரத்தினவேல்	குடும்பம்	உரும்பராய் கிழக்கு	5500. 00
திரு தியாகவிங்கம்		கன்டா	2000. 00
Dr S. குகதாசன்	(கண் வைத்திய நிபுணர்)	யாழ்ப்பாணம்	15000. 00
கணபதி ஸ்ரோரஸ்		தலவாக்கொல்லை	1000. 00
கருணி ஹரிசங்கர்		கொழும்பு	2000. 00
நிஜநந்திரி, மயூரராகவன்		கொழும்பு	2000. 00
பாலகிருஷ்ணன் சத்தியபாமா	கோண்டாவில் மேற்கு	(வைத்தியசேவைக்காக)	10000. 00
சி. ஸ்ரீஆனந்தராசா	நவின்டில்	(அவுஸ்திரேலியா)	10000. 00
இ. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர்		அல்வாய்	2000. 00
த. கண்ணன்		இமையாணன்	2000. 00
திரு மோகன்		இமையாணன்	2000. 00
S. சிவஞானம்		காரைநகர்	3புட்டி அரிசி
குலா செல்லத்துறை	(கன்டா)	கொக்குவில்	25000. 00
K.V. துரைசாமி நினைவாக		மயிலிட்டி	1000. 00
J. சந்திரப்பிரகாஷ்		ஆத்தியடி	8000. 00
திருமதி சிவசுப்பிரமணியம்		மல்லாகம்	10000. 00
V. பத்மசீலன்		கன்டா	10000. 00
இ. தயாபரன்	கே.கே.எஸ் ஹோட்	கோண்டாவில்	2000. 00
நிறோஷன் லலிதலட்சுமி	குடும்பம்	வல்வெட்டி	1முடை அரிசி
கந்தையா வசந்தன்	உடன்	மிருசுவில்	10000. 00
து. சிவஞானச்செல்வம்	புளியங்கூடல்	ஊர்காவற்துறை	3முடை அரிசி
திலகரட்னம் யோகரமணன்		கொழும்பு	5000. 00
ஜெகநாதன் கலைவாணி	வேம்படிவீதி	யாழ்ப்பாணம்	25000. 00
திரு கஜேந்திரநாத்		யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
பொ. சபாவிங்கம்		திருகோணமலை	1000. 00
சி. பத்மநாதன்		கொக்குவில்	10000. 00
S. செந்தூரன்		திருகோணமலை	5000. 00
பா. சிவபாதசுந்தரம்	(ஜெகா மோட்டோர்ஸ்)	வல்வெட்டி	1முடை அரிசி
தயாளினி ரமேஷ்		லண்டன்	30000. 00
சுதாகர் சதிசீலன் அகிலன்		லண்டன்	20000. 00
க. சிவபாதசுந்தரம்	இமையாணன்	உடுப்பிட்டி	2000. 00

நல்லதூரம் ஒருஞ்சுறைன் வரும்.

சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம்	குடும்பம்	நல்லூர்	யாழ்ப்பாணம்	2500. 00
செ. சின்னத்துரை	மகாத்மாவீதி		நெல்லியடி	1000. 00
இராசேந்திரம் சனந்தன்			அச்செழு	5000. 00
திரு சிவனேசன்			அச்செழு	2000. 00
ம. தனஞ்சயன்			இமையாணன்	3000. 00
S.T. தியாகராசா (S.T.R)			யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
T. சண்முகவரதன்			அவுஸ்திரேலியா	15000. 00
ம. பொன்னம்பலம்	யாமாவளவு		தெல்லிப்பழை	5000. 00
தி. பாலசுப்பிரமணியம்	இமையாணன்	ட்டுப்பிட்டி	2முடை அரிசி,	2000. 00
சி. கிருபாகரன்			அச்சவேலி	15000. 00
P.T. பாலச்சந்திரன், யாதவன்	வல்வை		(அவுஸ்திரேலியா)	12500. 00
சி. செல்வராஜா			இமையாணன் வடக்கு	1500. 00
த. பரம்புலம் கந்தவனம்			சண்ணாகம்	10000. 00
திருமதி சிவசுப்பிரமணியம்				5000. 00
ம. தார்ஷன்			அவுஸ்திரேலியா	5முடை அரிசி
நாகலிங்கம் பரமானந்தமூர்த்தி			கன்டா	40000. 00
வைரமுத்து ஜெயச்சந்திரா			ஹாரிக்காடு	5000. 00
உதயராசா ஆரணி			கோண்டாவில் வடக்கு	25000. 00
S. நவரத்தினம்			கோண்டாவில்	5000. 00
கா. பிரதாபன்			இடைக்காடு	2000. 00
செல்லையா சிவபாதசுந்தரம்	பிரப்பங்குளம்	ஓழுங்கை	யாழ்ப்பாணம்	1500. 00
திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்			கோப்பாய்	5000. 00
தியாகலிங்கம் திருக்குமரன்			மட்டக்களப்பு	10000. 00
நவரத்தினம் செங்கோடன்	கன்டா		(மீசாலை)	20000. 00
வ. துரைசிங்கம் (அதிபர்)			வல்வெட்டி	1முடை அரிசி
S.V. சம்பந்தன்			காரைநகர்	5000. 00
ந. நற்குணராஜா			புத்தூர்	1000. 00
செந்தில் திலகவதி			புத்தூர்	2000. 00
சிவசண்முகநாதன் லிங்கேஸ்வரி	சதுமலை	வடக்கு மானிப்பாய்	1முடை அரிசி	
P. தவராஜா			புலோலி கிழக்கு	10000. 00
ஆனந்தசேனாதிராஜா செண்பகவரதன்			அளவெட்டி	10000. 00
சாமினா இளங்குமரன்			கன்டா	2000. 00
திரு ஜெயசீலரத்தினம்	வளலாய்	(லண்டன்)		6000. 00
இரத்தினம் தங்கம்மா	"மிதிலை"		கரணவாய்	1000. 00
திருமதி சரவணமுத்து	உஙன்		(அமெரிக்கா)	25000. 00
சி. கதிரவேந்பிள்ளை (L.M.O)			கரவெட்டி	16000. 00
பேராசிரியர் வி. சிவசாமிமூலம் அம்பலவாணர்	சண்முகராசா ஸண்டன்			20000. 00
செல்லையா மதியானந்தகுரு		ஹாரிக்காடு	1முடை அரிசி	1000. 00
இ. யோகம்மா			இமையாணன்	2000. 00
சிவ முத்துவிங்கம்மூலம்	இந்துப்பேரவை		கன்டா	65000. 00
				(தொடரும்...)

ஆழிபழகு அழிந்துபோகாதே.

தேவகியப்பனின் காணப்பட்டு இந்த நீதி ஒழுங்க முறையில்

திரு கி. சந்தகுமர் அவர்கள்

இந்து நீதி பற்றிய சிந்தனைகளை நாம் அறிந்துகொள்வதற்கு இந்து இலக்கியங்கள் ஆதாரபூர்வமாக விளங்குகின்றன. இவ்வகையில் தொன்மையானதும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமான வேதங்கள் தரும் சிந்தனைகளும் இந்து சட்டவியல், நீதி பற்றிய கருத்துக்களை அறிய விளைவோருக்கு பல அரிய சிந்தனைகள் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்து மதத்தில் நீதி இறைவனுடன் ஓப்பிடப்படுகின்றன. இறைவன் இன்றி ஒரு செயலும் நடைபெற முடியாது. அதேபோன்று நீதி இன்றி சட்டமின்றி எதனையும் சரியான முறையில் செய்யவோ மேற்கொள்ளவோ முடியாது. இதனை வேதத்தில் “ரிதம்” என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுகின்றன. “ரிதம்” என்ற சொல் ஒழுங்கு அல்லது முறைமையை குறிப்பது. இதற்கு எதிராக அலுரிதம் என்ற சொல் பிற்காலத்தில் பொய்மையையும் பாவத்தையும் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று.

வாண தேவனே ரிதத்தின் பாதுகாவலன். இவ்வகையில் அவன் “ரிதஸிய கோபன்” என அழைக்கப்பட்டான். வாணன் பாவத்தை அதாவது ரிதத்திற்கு முரணானவற்றை வெறுத்தான். பாவம் என்பதில் சடங்குமுறை சார்ந்த தவறுகளும் வழக்குகளை மீறும் குற்றங்களும் அடங்குகின்றன.

போய் பேசவது மாபெரும் குற்றமாக கருதப்பட்டது. இதைத் தவிர குடிபோதையினால் குதினாலும் தீயோர்களின் வசத்தினாலும் தூண்டப்படும் தீவினைகளும் பாவத்தின்பாறப்பட்டன. இத்தகைய பாவம் செய்வோரை வாணன் உக்கிரமாகத் தண்டிப்பான் எனக் கருதப்பட்டது. முதலில் எழுந்தவை பிரமாணங்கள் கூறும் திரெளர்யாகம் விளக்கிக் கூறும். திரெளவு குத்தும் இதற்கு அடுத்து எழுந்தவை சம்காரங்கள் பஞ்சம யஞ்ஞங்கள் போன்ற இல்லக் கிளியைகளை விளக்கிக் கூறுவனவாக திருக்கிய குத்திரமாகும்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக எழுந்த நூல்களில் சட்டம் பற்றிய விரிவான கருத்தினை தாம் குத்திரம் ஒழுங்காக கூறப்பட்ட வகையில் இவை சிறப்படைகின்றன. இந்து மதம் சார்ந்த சட்டங்களை அறிவுதற்கு எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. தொன்மையான மூலங்கள் என்ற வகையில் தாம் குத்திரம் முக்கியம் பெறுகின்றன. இத்தகைய தாம் குத்திரங்களில் கொதமர், போதாயன், வசிட்டர் என்போர் வகுத்துத் தந்த தாம் குத்திரம் மிகவும் பிரதானமானவை. இவற்றில் மனுவினால் எழுதப்பட மனுக்கும் சாத்திரமே காலத்தால் முந்தியதும் மிகவும் முக்கியமானதும்.

வேதம் சுருதி என்பத்து. குத்திரங்களும் தாம் சாத்திரங்களும் “ஸ்மிருதி” என்பத்டன. இதிகாச பூரணங்களும் “ஸ்மிருதி” என்ற வகுப்பிலே அடங்குவன. “நினைவில் வைத்து எழுதப்பட்டது” என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். இத்தகைய ஸ்மிருதி நூல்களை அரசாங்கள் மதித்து அதன்படி நடந்து வந்தனர் என்று கருதி ஆதாரம்பல காணப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் ஸ்மிருதிக்கு விரிவாக்கள் பல எழுந்தன. இவற்றுள் “விக்னேஸ்வரர்” என்பவர் யாஞ்ஞவல்கிய ஸ்மிருதிக்கு எழுதிய உரை நூலாக “மிதாத்தா” என்பது நவீன இந்தியாவின் குடியில் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் பெரிதும் துணை புரிகின்றது.

மனதை வென்றவன் எத்தும் அங்கான்.

“தெய்வம் வகுத்த பேரண்ட ஒழுக்கம்” என்று வேதகால சட்டமறையில் கூறப்படுகின்றன. அறம் சட்டத்தின் அடிப்படை என நீதி நூல்கள் நுகர்கின்றன. பிராமணகுல வகுப்பினர் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்கு ஆவார்கள்.

“சோம தேவரே தங்கள் தலைவர்” என்று கூறிவந்தனர். ஆயினும் மன்னன் விரும்பினால் பிராமணரையும் கூட்டத்திலிருந்தும் வெளியேற்ற இயலும். குழமக்கள் யாவரும் திறை செலுத்தி வந்தனர். அவர்களை தன் இச்சைப்படி துன்புறுத்தும் உரிமை மன்னனுக்குண்டு. படை நிர்மாணமும் நீதி வழங்கலும் மன்னனின் முக்கிய கடமைகள். சட்டக் காவலனாகவும் மக்களைப் பாதுகாக்கும் தந்தையாகவும் வரிகளை அறவாக்கும் காவலனாகவும் அவன் விளங்கினான். மன்னன் தனக்குத் தண்டனை வழங்குவோரெவருமில்லாது பிறரைத் தண்டிக்கும் உரிமையளிக்க வல்ல செங்கோலை ஏந்தி நின்றான். மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சமிதி, சபா என்னும் பேரவைகளும் முக்கியம் வாய்ந்தவை. மன்னனின் நல்வாழ்வுப் பேரவைகளுடன் அவனுக்கிருந்த நல்லுறவைப் பொறுத்ததென்றே கருத்து வழங்கி வந்தது. கடமை தவறிய அலுவலர்களையும் கொடுங்கோலர்களையும் வெறுத்த மக்கள் வெகுண்டெழுந்து பதவி நீக்கம் செய்தார்கள் என்பதும் தெரியவருகின்றன.

இக்காலத்தில் நீதி வழங்குவதில் அரசனுக்குப் பெரும் பங்கு இருந்ததெனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வரிமை அத்தியட்சகர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. சில முடிபுகள் இதைத்தாரின் பொதுத் தீர்மானத்திற்கு விடப்பட்டிருந்தன. பேராண்களடங்கிய “ஸ்பாசத்ஸ்” என்னும் சிறு அவைகள் முடிகளைய்திவந்தன. கிராமங்களில் உள்ள சிறு பூசல்களைக் கிராமிய வாதிகள் அல்லது கிராமிய நீதிபதியும் அவரது சபையும் விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளித்தனர். குற்ற விசாரணை முறைகளில் கடும் பணிச் சோதனைகளும் கையாளப்பட்டு வந்தன. சிவில் வழக்குகளில் சமரசம் செய்து வைப்பதும் கிரிமினல் வழக்குகளில் பழிக்குப் பழி வாங்கும் வழக்கமும் நடைமுறையில் இருந்துவந்தன. குற்றங்களுக்கேற்ப அங்கத் துண்டிப்பு, சித்திரவதை போன்ற பல தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. தர்மம் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டது. தர்மமே கொடும் வேந்தனைத் தண்டிக்கும். தர்மமே சத்திரியருக்குப் பலமளிக்கும். எது தர்மமோ அதுவே சத்தியம். அரசருமிதற்கு உட்பட்டவராவர் எனப் பிரகதாரணை உபநிடதம் கூறும் தன்மையில் தர்மமும் வற்புறுத்தப்பட்டது. தர்மத்தின் வழி நின்று நீதிபரிபாலனம் செய்ய வேண்டும். “தர்மம் தலை காக்கும் தக்க சமயத்தில் உயிர் காத்கும்” என்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

இந்து மதத்திற்கு நீதி என்பது உரிமையானது என்பது மட்டுமன்றி விரும்பத்தக்க முன்னேற்றகரமானது அல்லது அறிவுக்கு உகந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விளக்கப்படுகின்றன. அதாவது நீதி என்பது “ஞானம்” என்பதோடு பொருத்தப்படுகின்றது. அறிவுபூர்வமானதும் பரிணாம வளர்ச்சியின் பாற்பட்டதுமான முடிபே நீதியான முடிபாக அமையும் என்பது இதன் பொருளாகும். ஆரம்ப காலத்தில் அரசனே நேரடியாக குற்றங்களை விசாரித்து தண்டனையும் வழங்கினான். காலப்போக்கில் நீதி வழங்கும் அதிகாரிகள் பலர் தனித்தனியே நியமிக்கப்பட்டனர். நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு பல்வேறு பகுதிகளிலும் வித்தியாசமாக இருந்த போதிலும் குற்றங்களை விசாரித்து நீதி வழங்கும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழுவினராகவே எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருந்துள்ள படியால் அத்தகைய குழ்நிலையில் நீதி தவறிப்போக சந்தர்ப்பம் இருக்கமுடியாது. 10 கிராமங்களைக் கொண்ட தொகுதிக்கு 3 நீதிபதிகள் கொண்ட

கண்டவீகளைக் கண்டு அஞ்சாடே.

மன்றம் இருந்திருக்க வேண்டும் என அந்த சாத்திரம் கூறி நிற்கின்றன. இதனை மனுஸ்மிருதியோ இத்தகைய நீதிமன்றம் நான்குபேரைக் கொண்டதாக இருக்கலாம் எனக் கூறுகின்றன.

காளிதாசரது “மிருட்ச கடிதம்” என்ற நாடக நாலில் இருந்து நகரப்பிரமுகர்களை தலைவர்களாக வைத்து வழக்கை விசாரிக்கும் முறையும் அக்கால கட்டத்தில் இருந்திருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. உயர்ந்த ஒழுக்கசீலம் பரந்த அறிவு ஆழந்த பக்தி மற்றும் நடுநிலைமை என்பன போன்ற அம்சங்கள் என சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நீதிபதிகள் ஒழுக்கம் தவறாது இருக்கிறார்களா என்பதை ஒற்று கவனித்தல் வேண்டும் என்று அந்த சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அந்தியான தீர்ப்பு வழங்கும் நீதிபதியின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்து நாடு கடத்தல் வேண்டும் என விவ்தனுஸ்மிருதி கூறுகின்றது. நீதிபதி நடுநிலைமையில் நின்று நீதி வழங்கல் வேண்டும். இதனை வள்ளுவர்,

“சமன் செய்து சீதாக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி”

என்று சிறப்பித்ததோடு,

“சொந் கோட்டல் இல்லது செப்பம் ஒரு தலையா
உட் கோட்டம் இன்மை பெறின்”

என்ற குற்பாக்கள்மூலம் நீதி வழங்குபவர் என்றுமே நடுநிலைமையில் நின்று வழுவக்கூடாது என்பது தெரிகிறது.

நீதியை மீறுவோருக்குரிய தண்டனைகள் பற்றி கூறப்படுகின்றன. எச்சரிக்கை, கடும் எச்சரிக்கை, தண்டப்பணம், சரிபிணை, சொத்துப்பறிமுதல், நாடு கடத்தல், மரண தண்டனை என பலவிதமான தண்டனை வகைகள் இருந்திருக்கின்றன. சாதாரண குற்றத்திற்குக் கூட கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் தண்டனை உக்கிரமாக இருந்தால் அல்லது தண்டனை வழங்கினால் குற்றச் செயல்கள் நடைபெறுவதைக் குறைக்கலாம் என்பதற்காக நீதி தவறியவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டன. கள்வனுக்கு கடும் தண்டனை கொடுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இதனைக் “கள்வனைக் கோரல் கடுங் கோல் அன்று” என்று சிலப்பித்தாரம் கூறுகின்றன. திருட்டுக் கூட்டத்திற்கு கூட மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவோருக்கும் கடும் தண்டனை வழங்கப்படல் வேண்டும். என வடமொழி நீதி நூல்கள் கூறுகின்றன.

குற்றம் தொடர்பாக எல்லோரும் சாட்சியம் கூற முடியாது. அதாவது பெண்கள், பிராமணர், அரச அதிகாரிகள், அங்கவீனர்கள், பருவவயது அடைந்தோர், கடன்காரர், பழை குற்றவாளிகள் போன்றோர் சாட்சியம் அளிக்க முடியாது. ஏனெனின் இவர்கள் அனுதாபத்தின் மத்தியிலும், பயத்தின் மத்தியிலும் தங்கள் குறைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகவும் பக்கசார்பான கருத்தினைக் கூறி தாழும் தப்பி குற்றவாளிகளையும் தப்ப வைப்பார்கள் என்ற காரணமோ.... என்னவோ?

குற்றத்திற்கான தண்டனை வழங்கும்போது ஏற்றத்தாழு, பாரப்சம் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதாவது மேல் வர்ணத்தாருக்கு எதிராக கீழ் வர்ணத்தார் கூறும் சாட்சியம் வலுவற்றதாக கொள்ளப்பட்டது. போதிய சாட்சியம் இல்லாத இக்கட்டான சந்தர்ப்பங்களில் குற்றவாளியிடம் இருந்து உண்மையினை அறிவதற்கு கடும் சோதனைமுறை கையாளப்பட்டது. இது நடவிக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்து இருந்தது. திருட்டுக் குற்றம் இழைத்தவர்கள் அல்லது

அன்பு நோக்குடையார்க்கு எல்லாம் தீண்பமயம்.

இழைத்த குற்றவாளிக்கு பழக்க காய்ச்சிய மழுவைக் கையில் ஏந்தி புண் அடையாமல் நடந்து வந்தால் அவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்லர் என உறுதி செய்யப்பட்டமை எப்பதை உபநிடதங்களில் இருந்து அறியப்பட்டன.

ஒரு குடத்தின் உள்ளே நல்ல பாம்பினை விட்டு அதற்குள் கையை விடச் செய்வதும் அத்துடன் பழக்கக் காய்ச்சிய இரும்பினை நாவினால் தொடச் செய்வதும் பிற்காலத்திலே வழங்கி வந்துள்ளன. ஒருவன் சத்திரியன் ஒருவனைக் கொலை செய்தால் 1000 பசுக்களை அரசனுக்கு அபராதமாக செலுத்துதல் வேண்டும். வைசியனைக் கொன்ற குற்றத்திற்கு 100 பசுக்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணுக்குப் பத்துப் பசுக்களே அபராதமாகச் செலுத்தப்பட்டன. பின்னர் பசுக்களைப் பிராமணருக்குத் தானம் செய்தால்தான் கொலை செய்தவரின் பாவம் நீங்கும் என்ற கருத்து நிலவியது. அபராதம் செலுத்த முடியாதவன் அடிமை வேலை செய்து கடனை தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறையில் அடைத்து வைத்து தண்டிக்கப்பட்டதற்கான குறிப்புக்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. சிலருடைய கருத்தில் இருந்து “சிறை” இருந்ததாக அறியமுடிகின்றன. அசோக மன்னன் பெளத்தத்தை தழுவிக் கொண்ட பின்னர் சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்ட கைதிகளை விடுதலை செய்தான் என்று கூறப்படுகின்றது. பின்னர் ஹாச் மன்னன் காலத்தில் சிறைத்தண்டனை சகஜமாகிவிட்டதை வரலாற்று ஆசரியர் கருத்தில் இருந்து அறியமுடிகின்றது. சுரங்கங்களில் கட்டாய வேலை வாங்குவதையும் ஒரு தண்டனையாக அர்த்த சாஸ்திரம் குறிப்பிடுகின்றன. கைதிகளின் அங்கங்களை வெட்டுவதையும், முக்கை அறுப்பதும் தண்டனைகளில் ஒன்று. இவ்வகையில் நாலடியார் தரும் கருத்து சிந்தனைக்குரியது.

“காணிற் குடிப்பழியாம்

கையுறிற் கால் குறையும்”

இங்கு பிறம்மனை புகுவேர் குற்றத்தில் அகப்படால் நீதியாக கால் துண்டிக்கப்படுவதை நாலடியார் உணர்த்துகின்றது. அரசனுக்கு எதிராக குற்றம் இளைப்போர்க்கு கடும் தண்டனை வழங்கப்பட்டன. அதாவது உயிருடன் தீயில் இட்டு கொழுத்தப்படும் என கூறு கின்றன. குப்தர் காலத்தில் மரண தண்டனைக் குப் பதிலாக அபராதமே பெரும் பாலும் விதிக்கப்பட்டன என்று சீன யாத்திரிகரான பாகீயன் கூறியுள்ளார்.

மனைவியைக் கைவிட்ட வனுக் குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டன. அவனை அவமானப்படவைத்துலே அதன் நோக்கமாகும். பெண்ணை தெய்வமாக மதிக்கவேண்டும். அவள்பட்ட கடனை எல்லாம் கணவன் தீர்க்க வேண்டும். மனைவியுடன் கணவன் என்றைக்கும் ஒற்றுமையுடனும், புரிந்துணர்வு நூம் இருந்து வாழ்க்கை நடாத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. குற்றவார்கள்

ஞானச்சாமி மறைத்தல் கோகழத்தனம்.

இத்தகைய தவறுகள் வேறு பிழைகள் செய்தாலும் அவர்களுக்குரிய தண்டனை இரட்டப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றன.

நீதி தவறி மன்னன் ஆட்சி நடத்தினால் தர்ம தேவதையே கூற்றுவனாக வந்து கொல்லும் என்ற கருத்தினை சிலப்பதிகாரத்தில் காண்கிறோம். சரியான முறையில் விசாரித்து நீதி வழங்காமையால், மதுரை மாநகரமே தீக்கிரையாகியதை நாம் காண்கிறோம்.

அக்காலத்தில் நீதி கோருவோர் ஆராய்ச்சி மனியினை அடித்து நீதி பெற்றனர். மனுநீதி சோழ மன்னன் தன் மகன் செய்த தவறுக்காகவும் அந்தப் பகு பட்ட துப்பத்தினை தானும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும் சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் (அதாவது அ.நினை பொருளும் சரி, உயர்தினைப் பொருளும் சரி) ஒன்றாகக் கருதிய நிலையில் நீதி அக்காலத்தில் எவ்வாறு மேல் ஓங்கி நின்றது என்பதை அறியமுடியும்.

மன்னன் நீதி வழுவாது சிறப்பாக நூட்டை ஆண்டால் அவன் மக்களால் இறைவனுடைய நிலையில் வைத்து போற்றப்படுவான் என்பதை திருவள்ளுவர் சிறப்பாகக் கூறுகின்றார்.

“முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு

இறை யென்று வைக்கப்படும்” என்று கூறுகின்றார்.

நீதி, சட்டம் பற்றிய குறிப்புகள், திருமுறையில் இடம்பெறுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளன. இதனை சுந்தரருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றின் ஊடாக கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். இறைவன் சுந்தரருடைய திருமண மண்டபத்தில் வந்து “நீ எனக்கு அடிமை” என்ற ஒலையினை எடுத்துக் காட்டினார். ஓர் அந்தனர் இன்னோர் அந்தனர்க்கு அடிமையாதல் பிழை என்று சுந்தர் கூறினார். அதாவது “பிழைநெறி வழக்கு” என்றார். இறைவன் காட்டிய ஒலை சுந்தரரால் கிழித்து ஏறியப்பட்டமையினை நாம் வரலாற்றின் ஊடாகக் காண்கின்றோம். இத்தகைய செயல்கள்மூலம் வழக்குகள் மூலம் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன. இவற்றில் உரிமை பற்றிய வழக்கு, குற்றம் பற்றிய வழக்கு என்பன பேசப்படுகின்றன. குற்றத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையை விட பிற்கு மனைவி நயத்தல் குற்றம் கொடுமையான தண்டனை வழங்கப்படும் என்று கூறப்படுகின்றன. இதனை நாலடியார்,

“அச்சும் பெரிதால் அதற்கின்பம் சிற்றவையாய்

நிச்சும் நினையும் கால் கோவையால்”

என்ற கருத்து புலப்படுத்துகின்றன. திருக்குறளில் நீதி, குற்றம் கருதல் பற்றி கூறப்படுகின்றன. மக்களை காத்து நீதியை நிலைநாட்டி குடிகளைக் காத்தல் அரசன் கடமை என்று கூறப்படுகின்றது.

“குடிபூரங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்

வடு அன்று வேந்தன் தொழில்”

என்றார்.

தொகுத்து நோக்கும் இடத்து இந்து நீதி பற்றிய கருத்தினை மைக்குக் கிடைத்த இலக்கியங்களின் துணைகொண்டு ஆராயக்கூடியதாக இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே வேதம், பூரணம், இதிகாசங்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள், அந்த சாஸ்திரங்கள், மனிமேகலை, சிலப்பதிகாரம். பதினெட்டு மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு நால்கள், திருமுறைகள் போன்ற நாலினைக் கொண்டு அறிய முடிகின்றன. அத்தோடு தண்டனைகள் வழங்கப்படுவதன் நோக்கம் அவர்கள் திருந்தி நல்ல பிரஜையாக வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே.

ஓமுக்கம் தீமையை மறைக்கிறது.

கைவாறு திருக்கோயில் கிரியை வாங்கி

உயர்த்து: கர. கைவாறு நாதக் குருக்கள் அவர்கள்

குத்திரங்களில் திருவுருவங்களைப் பற்றியோ, கோவில்களைப் பற்றியோ குறிப்புகள் கிடையா. இவை, பிராமணங்கள் சிறப்பித்த வேள்வி முறையையே மேலும் விரிக்கும். சிரெளத குத்திரங்களில் இவற்றை எதிர்பார்த்தல் தவறு. கிருஹ்ய குத்திரங்களில் உள்ள சில குறிப்புகள் தெளிவற்ற முறையில் கோயில்களைச் சுட்டுகின்றன. படித்து முடிந்ததும் பிரமசிரியந் துறந்து இல்வாழ்க்கையில் நுழையவிருக்கும் மாணவன், தெய்வங்களுறையும் இடம் வழியில் தென்படின் அதை வலம்வர வேண்டும் என்ற குறிப்பிலிருந்தும், தேவகிருதம், தேவாயதனம், தேவகுலம் முதலிய சொற்கள் காணப்படுவதிலிருந்தும் விக்கிரக வணக்கம் அக்காலத்தில் நிலவியது என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது.

விக்கிரகம் பற்றிய நேரடியான குறிப்பு முதன்முதலில் பாணினி இயற்றிய அஷ்டாத்தியாயியில் வருகின்றது. இக்குறிப்பைச் சுட்டும் குத்திரத்திலிருந்து பக்தி நெறி அக்காலத்தில் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதும், இச் குத்திரத்திற்கு பதஞ்சலி வகுத்த உரையிலிருந்து இந்நெறி பெரிதும் வளங்க விக்கிரகங்கள் பயன்படுமாறும் அறியத்தக்கன. பதஞ்சலி கூறும் உரையில் சிவன், கந்தன், விசாகன் முதலிய தெய்வங்கள் குறிப்பிட்டதிலிருந்து அவ்வுரையாசிரியர் காலத்திலேயே இத்தெய்வங்களின் திருவுருவங்கள் வழங்கி வந்தன என்பது தெரிகின்றது. பக்தியே உருவ வழிபாடு வளர்ந்து நிலைபெறுவதற்குத் துணை நின்றது. இப்பக்தியின் முதற் தோற்றுத்தை இருக்கு வேதத்திற் காண்கிறோம். அது சுவேதாசவதர உபநிடத்தில் சூட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. பகவத்கீதையில் தொடர்ந்து நிலைநிறை ஒளி வீசுகின்றது. இதிகாச புராணங்களிலே இவ்வொளி பரந்து வீசி இருளக்குறிப்பல உண்மைகளை உணர வைக்கிறது.

சென்ற அத்தியாயத்திற் குறிப்பிட்டிருந்த வழிபடும் முறைகளுள் விரதம் இல்வாழ்வானுக்கேயெனச் சிறப்பாய் அமைந்ததும், வீட்டிலேயே பெரும்பாலும் நிகழ்வதுமான கிரியை என்பது சுட்டப்பட்டது. இவ்விரதங்களில் விக்கிரகம் தனி இடம் பெறுகிறது. இது விரத காலங்களில் மட்டுமே நிறுவி வழிபட்டு வந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது. விரத காலங்களில் விக்கிரகந் தாபித்து, அதில் உரிய தெய்வத்தை எழுந்தருளச் செய்து வழிபடுதல் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. விரதம் நிறைவேறியதும் அங் விக்கிரகங்களைப் புனித தீர்த்தங்களிற் சேர்ப்பிப்பது வழக்கம். இத்தகைய விக்கிரகங்கள் மண்ணினால் அமைக்கப்படும் விநாயக சதுராத்தி விரதத்தின்போது வீடுகள்தோறும் களிமண்ணால் பிள்ளையார் திருவுருவஞ் சடைத்து அதில் யானைமுகனைப் பிரதிப்பித்து வழிபட்டு, விரதம் முடிந்ததும் ஆற்றில் அதைச் சேர்ப்பிக்கும் வழக்கம் இன்றுவரை நிலவிவரக் காண்கிறோம். இப்பிரதிமைகளைத் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்களில் அமைப்பதுமுண்டு. விரதம் முடிந்ததும் இவ்விக்கிரகங்களைத் தானமாக வழங்கும்படி விரதங்களை விளக்கும் கல்ப நால்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு தானம் வழங்குவதே விரதத்தின் இறுதி அம்சம். இங்ஙனம் விக்கிரகத்தையோ, பிரதிமையையோ விரதத்தின் தொடக்கத்தில் நிறுவித் தெய்வத்தைப் பிரதிப்பிடப்பவர், விரதம் முடிந்ததும் அதை

வறுமையில் நீண்பர்களை அறிவாய்.

ாக்கிருந்து அகற்றிவிடுவதன் நோக்கம் அதை நெடுகே வீட்டில் வைத்துப் பேண வழியில்லாமையேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. ஆயினும், தூய்மை- ஒழுங்கு முதலியவற்றைப் பொரிதுங் கடைப்பிடித்து சீரிய வாழ்க்கை வாழ வகையறிந்தவர்கள் தாம் தாபிக்கும் விக்கிரகங்களை அப்புறப்படுத்திவிடாது வாழ்நாள் முழுவதுமே பேணி வழிபடுவார். வழிபடுவதற்கென புசாகிருகம் வீட்டிலிடம்பெறும் பூசைக்கு வேண்டிய திருவியங்களை நாள்தோறும் சேகரித்துப் பூசை செய்வார். விக்கிரகங்களும் இவர்கள் தகுதிக்கேற்பச் செம்பாலோ, வெள்ளியாலோ, தங்கத்தாலோ அமையும். இவ்விக்கிரகங்களை அமைக்கும் முறை பூரணங்களில் விரதங்கள் கூறப்படுமிடங்களிலும் தனி அத்தியாயங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. விக்கிரகங்களை அமைத்து வழிபட வழியற்றோர் ஓவியங்களில் தீட்டப்பட்ட திருவுருவங்களையேனும் வைத்துப் புசிப்பார்.

திருவுருவங்கள் இறைவனை நினைவுங்களும் மனதாற் கிரகிப்பதற்குத் துணை நிற்பதோமையாது, அவன் பெருமையினை ஓரளவிற்கு அறிவுதற்கும் கருவிகளாய் அமைகின்றன. சிவனின் திருக்கோலங்கள் அறுபத்துநான்கு. இவை தனித்தனியே இறைவன் நிகழ்த்திய பெருஞ் செயல்களைக் குறிக்கின்றன. உருவமற்ற பரமன் கொண்ட இக் கோலங்களையெல்லாம் விக்கிரக வடிவங் கொடுத்துக் கோவில்களில் நிறுவி வழிபடும் வழக்கம் தென்னாட்டுச் சௌவர்களிடையே இருந்து வருகிறது. இத்திருவுருவங்களை வழிபடுந்தோறும் இவற்றுடன் தொடர்பு பூண்ட நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூருகிறோம். ஆன்மாக்கள் ஈடுறவேண்டி அவன் திருவிளையாட்டாக நிகழ்த்திய இச்சம்பவங்கள் இவன் பெருமையினை நினைவுறுத்துகின்றன. இவை அவன் பெருமையினையும் எங்கள் சிறுமையினையும் ஒருங்கே ஒரே பொழுதில் உணர வைக்கின்றன. வெறுஞ் சம்பவங்களைச் சித்தரிக்கும் இவ்விக்கிரகங்கள், நாள்டைவில் அச்சம்பவங்களை உணர்த்துவதைவிட்டு, எம் அறிவு முதிர்ச்சிக்கேற்ப தம் அடிப்படையில் புதைந்து கிடக்கும் பேருண்மைகளை உணர்த்தத் தொடங்கின. உருவ அமைப்பு, அவை சுட்டும் வரலாறு, உருவத்தின் திருக்கரங்களில் விளங்கும் படைக்கலங்கள், கைகள் காட்டும் முத்திரைகள், முக்கியமாக அபயவரதமாக அமைந்திருக்கும் கரங்கள், அவன் அணிந்திருக்கும் அணிகலங்கள் ஆகிய உணர்த்தும் பொருள்கள் திருவுருவங்களைத் தரிசிக்கும்போது எம் கருத்திற் பதியவேண்டியவை.

இறைவன் போ, ஊன் அற்றவன்; குணங்குறியும் உருவமுற் அற்றவன்; ஆன்மாக்களிடம் பூண்ட அன்னினால் உருவங்களில் காட்சியளித்து அருளுகின்றான். இவ்விருவங்கள் கருணை வடிவானவை. இவன் கொண்ட பயங்கர உருவங்களுமுண்டு. தவறிமைக்குந் தீயோரை ஒறுத்து அவன் பயங்கரத் தோற்றும் பெற்ற வேளைகள் பல. இவ்விருவகைத் தோற்றங்களுமே இவன் பெருமையினைக் காட்டுகின்றன. இவனுக்கென்று சிறப்பாக உரிய ஆக்கல், நிறுத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஜம்பெருந் தொழில்களை நிகழ்த்தி நிற்றலையே இத்தோற்றங்கள் அறுபத்துநான்கு கோணங்களில் நின்று படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவன் புரியும் ஜந்தொழில்களையும் தெளிவாகவும் இலகுவாகவும் மட்டுமென்றி ஒருங்கே வைத்துங் காட்டுவது நட்ராச வடிவம்.

“வாழும் பிள்ளையை மன் விளையாட்டில் தெரியும்” என்பது பழமொழி. திருவுருவங்களை அமைத்து நிகழ்த்துங் கிரியைகளினால் அமையும் இறைவழிபாடு, அறிவு முதிர்ச்சியும், அநுபவம் பெருக்குமற்ற எம்மளவில் மன் விளையாட்டே பெருங் குறிக்கோளாயமெந்து நிற்கும் வீடுபேற்றையடைய அவாவுவோர் தொடக்க நிலையில் நிகழ்த்துஞ் செயல்களே கிரியைகள்.

ஒருவரை ஒருவர் சீர்யாக அந்து கொள்ளுவிகள்.

இவ்வாறு நிகழ்த்துவது? வளர்ந்து பிராயமெய்திய பின் இல்லக்கிழத்தியாக விளங்க இருக்கும் சிறுமி ஒருத்தி சிறு பருவத்தில் சிற்றில் புனைந்து மண்சோறு சமைப்பது மட்டுமென்று இன்னொரு சிறுவனையும் விளையாட்டில் சேர்த்துக்கொண்டு இருவருமே பெற்றோராக நடித்து விளையாடும் நிலையினது. இவ்விளையாட்டினைக் கூற்று அவதானிப்போர், திறம்பட வீடுகட்டி இல்லாம்கை விளையாட்டு விளையாடும் இச்சிறுமி கட்டாய்மாக வல்லமை வாய்ந்த இல்லாளாய் அமைவள் எனக் கூறிடுவர். இதுபோன்றதே, பேருண்மைகளை உணர்த்தும் உருவங்களை நெடுங்காலம் வழிபடுவதை நிலையுமாகும். இவன் உருவ வழிபாடு உணர்த்தும் இறைவன் குணாதிசயங்களை நன்கு உணர்ந்து நாளடைவில் பேருநிவெய்தி அவனின் பேரியல்பறிவான தொடக்க நிலையில் மேற்கொள்ளும் வழி, இவன் ஈடேறிப் பேரான்தப் பெருவாழ்வு எத்தப் போவதை முன்னரே கட்டிவிடும்.

யோக சாதனையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு உடலில் உள்ள சக்கிரங்களைப்பற்றி அறிய வாய்ப்பு உண்டு. உடலில் ஆறு சக்கிரங்கள் உண்டு என்பா தந்திர சாஸ்திரம் வல்லவர்கள். இவை மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை என்பன. இச்சக்கிரங்களை ஓரளவிற்கு வரிவடிவில் தோற்றும் பேற்ச செய்யக் கையாண்ட வழியே கோடுகளால் வரையப்படும் யந்திரத்தின் முதற்றோற்றுமாம். கண்ணுக்குப் புலனாகாத சூக்கும் வடிவினதான் சக்கிரங்களைப் புறத்தோற்றும் பேற்ச செய்ய இது உதவுவதனால் இதற்கும் சக்கிரம் என்னும் பேயர் உண்டாயிற்று. யந்திரம் என்பதும் சக்கிரம் என்பதும் ஒரே கருத்தை உணர்த்துங் சொற்கள். இவ்வாறு வரையப்படும் யந்திரத்தில் எழுத்துக்களைப் பொறிக்கும் வழக்கம் உண்டு. இவை அட்சரங்கள் எனப்படுவன. இவற்றை பீஜாட்சரங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். இவை பல கருத்துக்களை உணர்த்திச் சூருக்கமாக அமைந்தும், மந்திரசக்தி பெரிதும் வாய்ந்தும் விளங்குவன. இவற்றின் இயல்பு தீட்சை பெற்ற சிலருக்கு மட்டுமே பரியும்.

(தொடரும்...)

சந்தியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நிதிய

அன்பபணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால்
நடாத்தப்படும் சுகல சமுதாயப்
பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர்

கீழே உள்ள முகவரியிடன்
தொடர்பு கொள்ளவும்.

கால்ப்பட்டினை

செ. மோகனதாஸ்
சந்தியான் ஆச்சிரமம்
தொடர்புமானாறு.
T.P: 021 226 3406
021 3219599

கால்ப்பலை
செ. மோகனதாஸ்
க.நில: 7342444
லோங்கை வங்கி.
பருத்தித்துறை.

Facebook: sannithiyan achchiram am.

உன்து பலவீனத்தைப் பறைசார்றாதே.

கந்தபுராணம்

திரு சீவ. சண்முகவுடவேல் அவர்கள்

என்னயகன் விண்ணவர் நாயகன் யானைநாம
மின்னயக னான்மறை நாயகன் வேடாநங்கை
தன்னயகன் வேற்றனி நாயகன் றன்புராண
நன்னயக மாமெனக்கொள் கவிஞ்ஞால மெல்லாம்.

என்பது கந்தபுராணக் கடைசிச் செய்யுள் இரண்டிற்கு முந்தியது. அச்செய்யுளின் தாற்பரியம் இது; உலகில் வாழ் மாந்தர் கந்தபுராணத்தை அனைத்துப் புராணங்களுக்கும் தலைமைப் பூராணம் எனக்கொள்க- என்பதாகும். அது கச்சியப்ப சிவாசாரியாரின் கருத்து.

கந்தபுராணம் கச்சியப்ப சிவாசாரியால் பாடப்பெற்றது. பதினாயிரத்து முன்னாற்று நாற்பத்தைந்து திருப்பாடல்களைக் கொண்டது.

கச்சியப்ப சிவாசாரியா கந்தபுராணத்தை ஆறு காண்டங்களாக வகுத்துப் பாடியுள்ளார். அவை உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தக்க காண்டம் என்பவையாகும்.

வரலாற்று ரீதியில் ஆறு காண்டங்களில் ஆறாவது காண்டமாகிய தக்க காண்டமே முதலில் வரவேண்டும். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் காவியத்தைப் பாடுவதோடு நின்றுவிட வில்லை. கந்தன் கதை சொல்லும் நுண்மான் நுழை புல ஆழ்வால் அங்ஙனம் காண்டங்களை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடுத்திப் பின்னிப் பாடியுள்ளார். அத்திறன் கச்சிக்குக் கந்தப் பெருமான் கொடுத்த கருணைத் திறம் எனலாம்.

கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்தைக் காஞ்சியம் பதியில் இருந்து கவிதைமழை பொழிந்து உருவாக்கினார்.

இற்றைக்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னராகக் கந்தன் கதை என்னும் கந்தபுராணம் அரங்கேற்றம் பெற்றது. அந்த அற்புத நிகழ்ச்சி காஞ்சிபுரக் குமர கோட்டத்தில் இடம்பெறும் பேறு பெற்றது.

கல்வியிற் சிறந்த காஞ்சிவாணர்கள் கச்சியப்ப சிவாசாரியாரிடத்தில் கந்தன் பூராணத்தைத் தமிழில் பாடித் தரும்படி வேண்டினார்கள். புலவர்களுடைய வேண்டுகோளிற்குப் புடமிட்டதுபோல ஒருநாள் கந்தப்பெருமான் கச்சியப்பருடைய கனவில் வெளிப்பட்டார்.

“அன்பனே! நீ கந்தபுராணத்து ஆறு சங்கிதைகளுள் சங்கர சங்கிதையின் முதற் காண்டமாகிய சிவரக்ஷிய காண்டத்திலுள்ள எமது காதையைக் கந்தபுராணமாகப் பாடுவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

“திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்” என்று ஆறுமுகப் பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளி கந்தபுராணம் பாடத் தொடக்கி வைத்தனர். கந்தக் கடவுள் கரந்தருளினார். விழித்தெழுந்தார் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கனவில் கண்டதை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் உருகினார். அன்பு மேல்டால் ஆனந்தக் கூத்துமாடினார்.

அன்புள்ள கணம் அலையல்லாத நதி.

கச்சியப்பர் அன்றிலிருந்து கந்தபூராணத்தைப் பாடத் தொடங்கினார். நாள்தோறும் நாறு நாறு பாடல்களாகப் பாடுவார். நாள்தோறும் தாம் பாடிய பாடல்களை அந்தசாமய பூசைக்குப் பின்பு குமரகோட்டப் பெருமானுடைய திருச்சந்நிதியில் வைத்துத் திருக்கதவும் திருக்காப்பிடுவார். அடுத்தநாள் திருவனந்தல் பூசைக்கு வரும் சிவாச்சாரியார் திருக்கதவுச் சேமம் நீக்குவார். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தாம் முதல்நாள் இரவு முருகப்பெருமானுடைய சந்நிதியில் வைத்த ஏட்டுப் பாடல்களை எடுத்துப் பார்ப்பார். சில பாக்களில் திருத்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கும். குமரகோட்டம் வாழ் குறிஞ்சிக் குமரனுடைய கண்காணிப்பைக் கண்டு அக மிக மகிழ்வார். குன்றும் ஏறிந்த குமரப்பெருமான் இடைச்சங்கத் தலைமைப் புலவராகப் பொலிந்தவர் அன்றோ! சங்கப் புலவர் நக்கீர் “புலவர் ஏறோ!” என்று புகழ்ந்து பாடும் பெருமைக்குரிய குமரப் பெருமான் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாருடைய கந்தப் பூராணப் பாடலில் திருத்தஞ் செய்ததில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை.

இவ்வாறாகக் கந்தன் கருணையினால் கச்சியப்பர் கந்த பூராணத்தைப் பாடக் கந்தசவாமிக் கடவுள் கண்காணிக்கப் பாடி நிறைவு செய்தார். கச்சிக் குமரக்கோட்டத்தில் கற்றோர்கள் கூடிய பெருஞ் சபையில் வைத்து அரங்கேற்றஞ் செய்யப்பட்டது கந்தபூராணம்.

அரங்கேற்றத்தின் போதும் ஏற்பட்ட இலக்கணத் தடையைக் குமரக்கோட்டக் குமரவேளே ஒரு புலவராகச் சபையில் வந்து வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் விதியின்படி தடைநீக்கம் செய்து வைத்தார். அரங்கேற்றச் சபையில் கூடி இருந்தவர்கள் பார்த்துப் பரவசம் அடையும் படியாகப் புலவராக வந்தவர் வெற்றிவெல் போர்க் கொற்றவை சிறுவன் என்பதை உலகவர்க்கு உணர்த்தும் பொருட்டுத் திடீரென மறைந்தருளினார்.

கந்தசவாமிக் கடவுள் கருணையினால் கச்சியப்பரால் உருப் பெற்றது கந்தபூராணம். கந்தபூராணம் கடவுள் கதை என்பதோடு அமையாது கடவுள் கருணையால் பாடப்பெற்றது என்னும் பெருமைக்கும் அருமைக்கும் திருவருட் சிறப்பிற்கும் உரித்து உடையது. வற்றாத திருவருள் ஊற்று அது.

கந்தக் கடவுள் ஏன் தோற்றினார்? எவ்வாறு தோற்றினார்? தோற்றிய முருகக் கடவுள் வந்திப்பவர் பாவங்களை மாற்றினாரா? தேவர்களுடைய இடாகளைந்து துயரங்களைத் துடைத்தாரா? தேவர்க்கு இன்னல் ஏற்பட ஏது என்ன? தேவேந்திரன் ஏன் தனது ஏற்றத்தை இழந்தான்? தேவர்களுடைய சிறுமையை மகாதேவராகிய சிவபெருமான் மாற்றாமல் மா முருகனை ஏன் தோற்றுவித்தார்? போன்ற விளாக்களுக்குக் கிடைக்கும் விடையே கந்தபூராணக் கருப்பொருளாகும். மனித்தப் பிறவிப் பயனை உணர்த்தும் எல்லைக்கல்.

தமிழின்பம், தமிழ்ச்சவை இன்பம், கருத்து இன்பம், கதை இன்பம், கடவுள் கருணை இன்பம் கற்பதனாலும் கேட்பதனாலும் கிடைக்கும் இன்பம் யாவும் ஒருங்கு அமையப் பெற்றது கந்தபூராணம்.

கருணைக் கடலாகிய கந்தப்பெருமானுடைய வற்றாத திருவருள் ஊற்று கந்தபூராணம். கற்பவர்களுக்கும் கசிந்து கேட்பவர்களுக்கும் பதி புண்ணியத்தைச் சேகரித்துத் தரவல்ல அருள்வெள்ளப் பெருக்குக் கந்தன் கருணைக் கந்தபூராணம்.

நில்லாத உலகில் நிலையான பொருளாகிய கருணையை அள்ளிச் சொரிவது கந்தபூராணம். சமயநெறி உயர்வகளையும் தாழ்வுகளையும் உரைப்பது கந்தபூராணம். தமிழர் கலாசாரப் பண்பாடுகளைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாகக் காட்சி அளிப்பது கந்தபூராணம். காலதேச வர்த்தமானங்களின் கலைக்கூடமாகக் கவின்பெற விளங்குவது

தீய ஆசைகளுக்கு அழைமைகளாகாதீர்கள்.

கந்தபுராணம். தவத்தின் மேன்மைக்குச் சான்று பகருவது கந்தபுராணம். கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளையும் கைவிட வேண்டிய இழிமுறைகளையும் வகுத்து உரைப்பது கந்தபுராணம்.

நன்றியை உள்ளுவதால் வரும் உயர்வையும் தள்ளுவதால் அடையும் தாழ்வுகளையும் தத்துவருபமாகத் தருவது கந்தபுராணம்.

நீக்கமற நிறைந்து பரிபூரண சச்சிதானந்தமாக அங்கு இங்கு எனாது எங்கும் உள்ளும் புறம்புமாக எதிலும் கரந்து காணப்படும் கண்ணுதற் கடவுள் கடுந்தவம் கண்டு காட்சி கொடுத்து கண்ணெதிரே தோன்றி வேண்டும் வரம் ஈயும் மேன்மையை விரித்தும் பாடும் கந்தபுராணம்.

முப்பொருள் உண்மையையும் மும்மல் வாசனையையும் பதிஞானம் பசுஞானம் பாச ஞானத் தெளிவையும் கந்தபுராணத்தில் கண்டு கொள்ளலாம். சைவ சித்தாந்த இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்வது கந்தபுராணம் என்றால் மிகையாகாது.

கற்பவர் கேட்பவர்க்கு இந்திர செல்வத்தையும் இன்பமுற்று இனிய வாழ்வையும் மன விருப்பங்களை நிறைசெய்து வைக்கவும் சிவகதியில் சேர்க்கும் மந்திர சக்தி கந்தபுராணத்திற்கு உண்டு என்னும் உண்மையை கந்தபுராண நூற்பயன் செய்யுள் நமக்கு நன்கு உணர்த்துகின்றது.

“இந்திரராகிப் பார்மேல் இன்ப முற்றினிது மேவிச் சிந்தையில்

நினைந்த முற்றிச் சிவகதி அதனில் சேர்வா”

அண்ட புவனம் அனைத்திற்கும் காத்தாவாகிய சிவபெருமானையும் அவருடைய அருள் மூர்த்தங்களாகிய பராசக்தி, விநாயகர், முருகப்பெருமான், வைரவர், வீரபத்திரர், பிரம விட்டுணுக்கள், உருத்திரர்கள் இந்திரன் முதலாம் தேவர்கள் முனிவர்கள், அசுரர்கள் ஆதியோர்கள், தவம் - செபம் - பூசை வழிபாட்டால் பெற்ற வரப்பேறுகளையும் அண்ட கோசங்களின் வைப்புமுறை போன்ற அனைத்துச் செய்திகளையும் நமக்கு நன்கு உணர்த்துவது போன்ற ஞான பெட்டகம் கந்தபுராணத்திற்கு ஒப்பான நூல் அரிதாதலின், “கற்கை நன்று கற்கை நன்று பிச்சை புகினும் கந்தபுராணம் கற்கை நன்று” எனலாம்.

கந்தசுற்றுநால் விசைட் நிகழ்வு

சுந்திரியான் குச்சிரமீஸ்ல் வழங்கியான்று இவ்வாண்மை மீற்றுவதிட்டி காலத்திற்கும் விசைட் சொர்பொறினு இப்பொய் உள்ளது.

தலையீடு: தெய்வச் சிந்தனைகள்

நிகழ்த்துபவர்: திரு ஞா. செல்வவாழவேல் அவர்கள்
ஈடும்: 14.11.2012 முதல் 18.11.2012 வரை
நேரம்: மாலை 6.30 மணி

முசுகுன் அடியார்கள் இந்த விசைட் நிகழ்வின்றும் கல்வு யோடிய வேண்டுகிறார்கள்.

சுந்திரியான் குச்சிரம
 கைவு/கலை பண்பாஸ்டீ போகவ

நீ உணர்வுதே உனக்குச் சொந்தம்.

வெய்ம் சுமப்பதூர் உம் வம்பு

திரு முகுகவே பரநாதன் அவர்கள்

“தெய்ம் மாசியும் வையத்துறங்கு” கொன்றை வேந்தன். வ.வ. வைக்கோல், வையகம் வைக்கோலால் வேய்ந்த வீடு. தெ மாதத்திலும் மாசி மாதத்திலும் பனியால் வருந்தாமல் இருக்க வைக்கோலால் வேய்ந்த கூரை வீட்டில் உறங்கு என்பது இச்சோகத்தின் பொருளாம்.

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்து உடலை மாண்டங்கள் போகாமே
நம்பு மென்சிந்தை நனுகும் வண்ணம் நானுனுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

-திருவாசகம் குலாபத்து-6

இதன் பொருள் வருமாறு:

மரக்கொம்பரில்- அரும்பாகவும் “குவிமலராகவும், காயாகவும் ஆய், கனி உதிர்வது போல், உடம்பும் அங்வாராக, வீணே பழுத்து முதிர்ந்து இவ்வாறு, பயனின்றி அழிந்து போகாமல், யான் நம்பித் துணையாகக் கொண்ட, என் மனமானது, கடவுளைச் சேரும்படி நான் விரும்பும், அழகிய, போன்னினாலாய், விளக்கமிக்க தில்லைஆண்டவனைப் பற்றிக் கொண்டேன். உரை: கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை. எனவே வையகம் வம்பு என்பன பற்றிச் சீதாக்குவோம். வையம், வையகம் இரண்டும் பூமியை, உலகத்தைக் குறிப்பன. சில மாதிரிகளை ஒப்பு நோக்குவோம்.

வையம் தகழியாய் வார்கடலே நெய்யாக

-போம்கையாழ்வர் முதற் திருவந்தாதி

அன்புற்றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து

இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு

-குறள் 75

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

-குறள் 50

வையகம் எல்லாம் உரலதாக

-திருவாசகம்

இப்புமியில் எண்ணிறந்த உயிர்கள், நீர் வாழ்வன, தாவரங்கள் வாழ்கின்றன. இப்புவியைத் தாங்கிநிற்பது ஆதிஷேசன் என்பா.

வம்பு என்ற பதம் பல பொருள்மைவைக் கொண்டது. கம்பன் ஒரு வம்பன் என்பது பண்டிதமனியவர்களின் பார்வை. வம்பன் என்றார் புதுமை செய்தவன் என்று பொருள் என அவரே விளக்கம் தந்துள்ளார். “வம்பராமல்” என்றால் வாசனை நீங்காத பூ என்று பொருள். வம்பன் என்றால் வீணன் என்று அர்த்தம். பெருந்துறைப் பிள்ளையான வாதவுரடிகள் தன்னையே வம்பன் எனப் பாடியுள்ளார்.

வம்பனேன் தன்னை ஆண்ட மாமணியே

மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்

நிதிய ஊற்று பெற்றவன் நான்.

உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விற்ந்து உலக மூடுருவும்
செம்பெருமானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னை யாள்வானே
என்னைநீ கூவிக் கொண்டருளே
வம்பனேன் வீணன்

-வாழாப்பத்து 7

வம்பு பயனின்மை, பிரயோசனமின்மை.

வம்பனாய்த் திரிவேணை வாவென்று வல்வி
னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்பரான் உலகக்டறுத்துப் புறத்த
னாய்ந்தின்ற எம்பிரான்
அன்பரானவர்க் கருளி மெய்யடியார்கட்
இன்பம் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவுடிக்கண் நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே

-சென்னிப்பத்து 9.

ஆன்மீக ஆளுமை மிக்க அருட்டிரு அடிகளார் தன்னையே உரைத்தும் பார்க்கிறார். இதனை வள்ளுவனார் “தத்தம் கருமலே கட்டளைகல்” என்கிறார். கட்டளைக்கல்- உரைகல். இதை ஓஷ்வோருவரும் தம்மோடு சார்த்தி ஓப்பிடுங்கால் நாமெல்லாம் வீணர்களா? பயன் உள்ளவர்களா என உரைத்துப் பார்ப்பது முக்கியமாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைத் தாங்கிய பூமியிலேதானே நாமும் வாழ்கின்றோம். என்றால் எம்மை இப்பூமி தாங்கி நிற்பதும் வம்புதானே! எனவே யாம் இப்பூமிக்கு, எம் இனத்துக்கு, எம் குடும்பத்துக்கு, ஏன் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்குப் பாரமாய் இருத்தல் நன்றா தீதா என உரைத்துப் பார்ப்பது நம் கடமையாம்.

இம்முன்னுரையை வைத்துக்கொண்டு இவ்வியாசத்தின் தலைப்பைப் பற்றி ஆழமாய்ச் சிந்திப்போம்.

பன்னிரு ஆழ்வார்களின் வரிசையிலே ஸ் ஆண்டாளும் ஒருவர். அவரது மதுரகவிகள் உயர்ந்தவை. இந்நாச்சியார் திருமாழிகளில் திருப்பாவை உச்சமொத்தம் ஆனவை இதிலே முப்பது பாசுரங்கள் உள். அவற்றைப் பாராயணம் பண்ணத்தவறியவர்களை இப்பூமி சுமப்பது வம்பு என ஆண்டாள் வாழி திருநாமல் பாடல்களிலே இடம்பெற்று இருக்கிறது.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்
வேத மனைத்துக்கும் வித்தாகும்- கோதை தமிழ்
ஜையந்து மைந்தும் அறியாத மாணிடரை
வையம் சுமப்பதா உம் வம்பு

ஆண்டாள்வாழி திருநாமல் 2

குடிக்கொடுத்த சுட்டாக்கொடி பாடியும் கொடுத்தாள். ஆண்டாள் தமிழை ஆண்டாள். தினமும் பாராயணம் பண்ணப்படும் இப்பாசுரங்களின் தகைமையைச் சொல்ல இப்பாடல்

புதியதைக் கண்டு பழையதை மறவாதே.

எழுந்துளது. எனவே ஜெயந்து 25- ஜெந்தும் 30. வாழ்வமைதியில் எம்மனிதப்பிறவி சோடை போகக்கூடாது. எனவே எம் ஆளுமைகளை வளர்த்து உதாரண புருஷர்களாய் வாழாவிடின் நாமும் இப்பழக்குப் பாரந்தான். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமலே கட்டளைக்கல் என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஆணும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் என்பதை உணர்ந்து எம்மை வழிப்படுத்தி நற்பெயரை வாங்கவேண்மென்றோ வாழ்க்கையைப் போட்டடியாமல் நற்பிரஜைகள் நாம் என்பதை நிலை நாட்டவேண்டும். ஒரு இலட்சிய வாழ்வு எமக்குண்டு. பிறர் போற்ற நாம் வாழவேண்டும். பிறர் தூற்ற வாழக்கூடாது. பெற்றோர்க்கு நல்ல பிள்ளைகளாக நாம் நம்மை வழிப்படுத்த வேண்டும். எம் குடும்பத்தினர்க்குச் சமையாய் வாழ்தல் சாலாது. பெரியவர்கள் வரிசையிலே எம் பெயர் பொன் எழுத்துக்களிலே பொறிக்கப்பட வேண்டும். வீட்டிலும் வெளியிலும் நாம் பொறுப்புன் கருமங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். பழப்பகங்களிலும், பஸ்கலைக் கழகத்திலும் தொழிலாற்றும் இடங்களிலும், சமயிகளாய் வாழ்வதிலும் நாம் மேம்பாட்டோடு தொழிலாற்று வேண்டும். நற்பெயரை எடுப்பதே எம் இலட்சியம். எனவே இவ்வுலகின் உறுப்பினரான நாம் நம் சமுதாயத்தின் அங்கத்தவருமாம். நல்லவர்களோடு ஒப்பிட்டு நின்குறை நிறைவுகளைச் சமன்செய். மற்றவர்க்கு உபகாரியாய் இரு. ஆண்டாள் வாழித் திருநாமம் கூறும் அமுதமொழி எமக்கெல்லாம் சாலப்பொருந்தும். சோம்பேற்றியாக-குடிகாரராக - களவாணியாக அவப்பெயர் வாங்காமல் வாழ்வோமாக. பின்வரும் வள்ளுவர் வாக்கு நமக்கெல்லாம் ஊன்று கோலாகும். நல்லவர்களாய் வாழ்வோம். அதேவேளை வல்லவர்களாயும் வாழ்வோம்.

ஏவவஞ் செய்கலான் தான் தேநான் அவ்வுயிர்

போலு மளவும் ஓர் நோய்

848 குறள்.

புல்ஸ்ரிவாளர் தனக்குறுதி ஆயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லவும் செய்யமாட்டார்கள். அதுவன்றி தானாகவும் சிந்தித்துத் தொழிற்பட மாட்டார்கள். இவர்கள் இவ்வுயிர் உடலை விட்டுப் பிரியுமிட்டும் நோயாளனேதான். எனவே மனிதம் சீற்கக வாழ்வோமாக.

ஒவ்வொரு நிமிடங்களையும் பயன்படுத்துவோம். பார்புகழ வாழ்வோமாக.

ஞானச்சட்டி சந்தாதாரரின் கவனத்திற்கு

வகைக்கம்! தாங்கள் காட்டிவரும் பேராற்றவுக்கு மளமார்ந்த நன்றிகள்.

ஞானச்சட்டர் மஹின் தயாரிப்புச் செலவினாவ்களும், அஞ்சல் கட்டளை உயர்வும் மல மட்டுத் தயார்ந்து விட்ட தீவ்வேளையிலும், மாதந்தவராது ஞானச்சட்டினை வெளிக்காணவிடும் நாம் யாக்க உக்கமரகவு உள்ளோம். ஒத்தகைய சூழ்நிலையில் நாம் உபக்கீடும் ஏதிர் பார்ப்பது ஒன்றுதான்.

2013ஆம் ஆண்டுக்கான நுகரு வாசலிலே நாம் நிற்கிறோம். உபக்கூறுடைய வருடாந்த சந்தாப் பசுத்திலைச் செலுத்தி தங்கள் சந்தாப் புதிமினைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறும், புதிய துணில் பிரதிக்கொளப் பெறுக்கொள்வதற்கான தங்களது சியான மூகவரியைத் தபால் மூலமோ- தொலைபேசி மூலமோ தெரியப்படுத்துமாறும் அன்டன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

சுற்றியுள் கூசிரும்
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.

எதையும் பரப்பிடுன் செய்தல் ஆகாது.

மணிக் சூரேங் வரும் து வஞ்சவாய் வேலா!

தங்கவடி வேலா! சந்தியிழறை நாயகா!

குற்றுதோறும் குடிகொண்ட குழந்தையா!

யானிகி வரும் பினிக்களைப்

பாசுக்கிட வேண்டி

வஞ்சமதுவமின்றி நித்தமுனி

வாசல் வலம் வந்தோம்

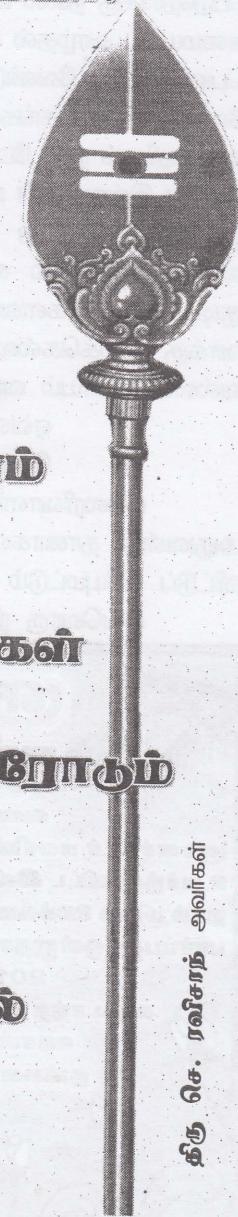
கெஞ்சிகும் அவலங்கள் ஓய;

கிளரிந்தூரும் பகைமைகள் மாய;

நெஞ்சினில் நின்றையே கதியாக்கி

நெக்கருகி நாம் நினைந்து நின்றோம்

இறுதியில் என்னவாச்சு....?

ஏக்கம் தூனே எது நினையாச்சு!

அகத்தியாய் அநாதையாய் நம்மவர்கள்

அனவரதமும் படும் அவலங்களை

ஆற்றங்கரைகளில் ஆரணாகிருவரோம்

யார்த்திருத்தல் முறையா?

யாதிவித்தல் எது விதியோ...!

ஊரெல்லாம் திரண்டு உன்னாம்

தொட்டிழுக்கும் உன்னதக் திருமாளில்

அரணம் பிழத்து வந்து

அகுலங்கள் நீக்கிக் காத்திட

மணித்தேரோறி வந்தருள் சூரியாய்!

போதும் என்ற மனமிட பெருஞ் செல்வத்.

தமிழகத் திருக்கோயில் வரிசை:

திருநெந்தீகானம்

(ஞெலை ஸ்தானம்)

~வல்வையுர் அப்பரண்ணா~

சோழநாட்டின் காவிரி பாயும் வடகரையில் அமைந்துள்ள ஸ்தலம் திருநெந்தீகானம். திருநெந்தீகானத்தின் மீது தேவாரம் பாடிய சம்பந்தர் காவிரியையும் கரைமீதுள்ள நெந்தீகானத்தின் அழகையும் பாடியுள்ள அழகே தனியானது.

“நகர் ஆரமொடு ஏலம் மணி செம்பொன் உரை உந்திப்
பகராவரு புனல் காவிரி பரவிப் பணிந்து ஏத்தும்
நிகரான் மணல் இருதண்கரை நிகழ்வாய் நெந்தீகானம்”

என பாயும் காவிரி வெள்ளம் நெந்தீகானத்தின்மீது பணிந்து வணங்கி மணற்றரைமீது ஏறும் அழகை அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

அழகும் அமைதியும் குடிகொண்டிருக்கும் நெந்தீகானம் திருவையாற்றிலிருந்து 1 கி.மீ தொலைவில் உள்ள சிறிய ஊரின் நடுவே கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கிறது. திருவையாற்றை மையமாகக் கொண்ட சப்த ஸ்தானத் தலங்களுள் நெந்தீகானமும் ஒன்று. பொதுவாக கிராம மக்கள் “தில்லை ஸ்தானம்” என்றே பேசிக் கொள்கிறார்கள். சரஸ்வதி, காம தேநு, கௌதமர் வணங்கிய ஸ்தலம் என்ற பெருமையும் இத்திருத்தலத்திற்குண்டு.

கிழக்குநோக்கிய ஜந்து நிலைகள் கொண்ட ராஜகோபுரத்தை வணங்கி உட்சென்றால் கொடிமரமும் பலிபீடுமும் நந்தியும் தெரிகிறது. வலதுபக்கம் ஒரு மேடையும், இடது பக்கமாக ஒரு கிணறும் கொண்ட விசாலமான வெளிப்பிரகாரம் இது. வெளிப்பிரகாரத்தின் தெற்குச் சுற்றின் மதிந்சவர்களை ஓட்டியபடி மா, தென்னை, வாழை என நிறைய மரங்கள் காணப்படுகின்றன. மேற்குச் சுற்றிலும் வடக்குச் சுற்றின் ஒரு பகுதியிலும் அழகிய நந்தவனம் தென்படுகிறது. அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள மரங்கள் மீதமர்ந்துள்ள பறவைகளின் இரைச்சலுக்கு மத்தியிலும், மரங்களின் நிமிலும்- குளிர்ச்சியும் தரும் ஆழமான அமைதி உள்ளத்தை நிறைக்கிறது. இதனை அனுபவித்தபடியே தனிச்சந்நிதிகள் எதுவும்ற வெளிப்பிரகாரத்தை வலம் வருகிறோம். வடக்குச் சுற்றுக்கு வரும்போது அம்பாள் சந்நிதியையும் சேர்த்தே வலம்வர வேண்டும். வெளிப்பிரகார வலத்தினை நிறைவு செய்து கொடிமரத்தினை வணங்கி வாயில்தாண்டி உள்நுழைந்தால் நாம் வந்து நிற்பது உட்பிரகாரம்.

“வானவர் வணங்கியேத்தி வைகலும் மலர்கள் தூவத்
தானவர்க்கு அருள்கள் செய்யும் சங்கரன் செங்கணேற்றன்
தேனமர் பொழில்கள் சூழத் திகழு நெந்தீகான மேய
கூனிள மதியினானைக் கூடுமாற்றிகிலேனே”

என்று அப்பர் பெருமான் வியந்து பாடிய திருப்பதிகத்தினை நாமும் மனதில் நிறுத்தியபடி பிரகாரத்தை வலம் வருகிறோம். உட்பிரகாரத்தின் கிழக்குச் சுற்றில் வலப்

அளவுக்கு அந்தமாக ஆகைப்படக் கூடாது.

பாதியில் குரியனும் ஆதிவிநாயகரும் உள்ளனர். தென்சுற்றில் வரிசையாக வாகனங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தென்மேற்கு மூலையில் விநாயகர் சந்திதி அமைந்துள்ளது. மேற்குச் சுற்றின் பாதி இடத்தில் முருகப்பெரு மானுடைய அறுபடை வீட்டுத் தோற்றங்கள் ஓவியங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன. மிகுதிப் பாதி இடத்தில் வள்ளி தெய் வாணை சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அமர்ந்துள்ளார். அருகே நாக கண்ணிகையைத் தொடர்ந்து சரஸ்வதியும் மகாஸ்த்ரமியும் தனித் தனிச் சந்திதிகளில் உள்ளனர். அருகிலேயே சனி பகவானுக்கும் சிறிய தனியான சந்திதி உள்ளது.

வடக்குச் சுற்றைக் கடந்து வடக்கிழக்கு மூலையை அடைந்தால், தெற்கு நோக்கிய நடராஜர் சபையில் நடராஜருடன் கூடவே சிவகாம சுந்தரி யும், அவர்கள் உடனேயே மாணிக்கவாசகரும் உள்ளார். அருகில் (மீண்டும் கிழக்குச் சுற்றின் மறு பாதியில்) சப்த லிங்கங்கள், கால பைரவர், சந்திரன், அநுக்கிரக பைரவர்

ஆகியோர் வரிசையாக உள்ளனர். அனைவரும் கைகூப்பி வணங்கியவாறே மூலவர் சந்திதிக்குள் நுழைகிறோம். பெரியதாக உள்ள முகப்பு மண்டபம். ஒரு பக்கத்தில் நவக்கிரகங்கள். அடுத்து வருவது மகாமண்டபம். அதனைக் கடந்தால் வரும் அர்த்த மண்டபவாசல் முகப்பில் உள்ள துவார கணபதியான நர்த்தன விநாயகரைத் தொழுது நேர்முகமாக நோக்கினால்..... கிருதபுரிஸ்வரர் என்றும், நெய்த்தானச்சபையுடையார் என்றும் வழங்கப்படுகின்ற நெய்யாடியப்பரை தரிசிக்கிறோம். சுற்றே வட்ட வடிவமான ஆவடையார்; சுற்றே ஒல்லியான.... ஆனால் உயர்மான லிங்கபாணம். அளவான அலங்காரத்துடனான சிவலிங்கத் திருமேனி உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கொள்ளலை கொள்கிறது. என்னே அற்புதமான அழகு. இந்த அழகைத்தான் நாவுக்கரசர் இவ்வாறு பாடினாரோ....

“காலனை வீழச் செற்றகழலடி இரண்டும் வந்தென்
மேலவாயிருக்கப் பெற்றேன் மேதகந் தோன்றுகின்ற
கோல நெய்த்தானமென்னும் குளிர்பொழில் கோயில்மேய
சிலம் வைத்தனைய கண்ட நினைக்குமா நினைக்கின்றேனே”

திருப்பதை வைத்து சுந்தோழமாக திரு.

இவருக்கு ஏன் நெய்யாடியப்பர் என்கிற திருநாமம்? சிவபெருமானுக்கு தானும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பம் காமதேனுவுக்கு ஏற்பட்டது. தனது பாலினாலும் பாலிற் சேர்ந்திருக்கும் நெய்யாலும் அபிஷேகத்தது. இவர் பசுநெய்யில் ஆடிய அப்பனாகையால் நெய்யாடியப்பர் ஆனார். “பாலிற் படுநெய்” பற்றி அப்பர் பெருமான் இவ்வாறு பாடுகின்றார்.

“விறகில் தீயினன் பாலில் படுநெய்போல்.

மறைய நின்றுளன் மாழுணிச் சோதியன்
உறவு கோல் நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே”

பாலுக்குள் நெய்யாக இறைவன் இருக்கிறான் என்பதைப் புரிய வைக்கவே பாஸையும், பாலுடன் சேர்த்து நெய்யையும் அபிஷேகம் செய்தது போலும். இன்றும் நெய்யாடியப்பருக்கு பசுநெய் அபிஷேகம் மிக உயர்ந்ததாகவே கருதப்படுகிறது. நெஞ்சு நோயுள்ளவர்களும், மாரடைப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் இங்கு வந்து நெய் அபிஷேகம் செய்வித்தால், நோயின் பாதிப்பு விலகும் என ஒரு அர்ச்சகர் கூறினார். அர்ச்சகரின் இந்தக் கூற்றில் “உண்மையுள்ளது” என்பதை உடனேயே புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. நெய்யாடியப்பரைத் தரிசிக்க வந்திருந்த பலரும் கையில் நெய்கொண்ட பாத்திரங்களைத் தாங்கியிருந்தனர். அவர்களிற் சிலரிடம் பேச்சுக் கொடுத்தோம். முன்னால் நெய் அபிஷேகம் செய்வித்து பலன் கண்டதும் மேலும் நேர்த்தியைப் பூர்த்தி செய்யவர்களும், புதிதாக நேர்த்திக்காக வந்திருப்பவர்களுமாக- பலரும் நெய் அபிஷேகத்திற்காக வரிசையில் காத்து நின்றனர்.

அர்த்த மண்டபத்துத் தூண்களின் அழகைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் அதே அர்ச்சகர் வியந்து நிற்கிறோம். கருவறைச் சுற்றிய கோவூட் மூர்த்தங்களைத் தரிசிப்பதற்காக மீண்டும் ஒருமுறை உட்பிரகாரத்தை வலம் வருகிறோம். இந்தத் திருக்கோயிலின் கருவறை விமானம் ஏகதள அமைப்படுத்தயதாகவிருந்தது சற்று வித்தியாசமான அம்சமாகத் தெரிந்தது தட்சணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர், பிரம்மா, தூர்க்கை ஆகிய மூர்த்தங்கள் உள்ளனர். தட்சணாமூர்த்தியின் மண்டபம் தனிச் சந்நிதியாக சற்றே முன்னெடுத்துப் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. சண்டிகேஸ்வரர் தனிச்சந்நிதியில் அமர்ந்துள்ளார். ஒரு சிவன் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் பரிவார மூர்த்தங்களும் கோவூட் மூர்த்தங்களும் அமர்ந்திருக்க வேண்டிய அமைப்பினை ஒத்ததாக, இங்கும், எல்லா மூர்த்தங்களும் அந்தந்த இடங்களில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு வியந்தோம். கருவறையின் சுற்றுச் சுவரும், ஏகதள விமானமும் புதிதாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டு ஜோலிக்கிறது. மீண்டும் ஒருமுறை நெய்யாடியப்பரைக் கண்குளிர்ப் பார்த்து வணங்கி விடைபெற்று வெளிப்பிரகாரத்திற்கு வருகிறோம். இங்குதான் அம்பாள் சந்நிதி உள்ளது.

வடக்கு நோக்கிய அம்பாள் சந்நிதி. முற்புறமாக உள்ள மண்டபத்தில் நந்தி உள்ளார். மண்டபத்தின் ஒரு ஓரமாக உற்சவ வாகனங்களும்- அதற்கான பொருட்களும் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்து விநாயகரை வழிபட்டு உள்ளே வர, நின்ற திருக்கோலத்தில் அருள்மிகு வாலாம்பிகை அம்பாள் திவ்விய தோற்றுத்தில் தரிசனம் தருகிறார். சாந்தமான முகம்; நான்கு திருக்கரங்கள். ஒன்றில் பாசம்; ஒன்றில் அங்குசம்; என இரண்டு கரங்களும்

மற்றிரு கரங்களில் ஒன்று அபயம் காட்டியும், மற்றொன்று தொடையில் ஊன்றியபடியும் அம்பிகை உள்ளார். அழகும் கம்பிரமும் கொஞ்சம் அம்பிகையை அப்பர் பெருமான் “இளமங்கை” எனப் பெயர்கூட்டி அழைக்கிறார்.

தேய்ந்திலங்கும் சிறுவெண்மதியாய் நின்திருச்சடைமேல்
பாய்ந்த கங்கைப் புனல் பன்முகமாகிப் பரந்தொலிப்ப
ஆய்ந்திலங்கும்மழு வேலுடையாய் அடியேற்கு உரைநீ
ஏந்திள மங்கையு நீயும் நெய்த்தானத்து) இருந்ததுவே.

“இளமங்கை” என்பது தமிழ்ப் பெயர். வடமொழியில் “பாலாம்பாள்” என வழங்கி வந்த பெயர் பின்னர் மருவி “வாலாம்பிகை” என ஆனதாக விடயம் அறிந்தவர்கள் கூறக் கேட்டோம்.

மாசி மகத்தன்று தீாத்தத் திருவிழாவுடன் நிறைவடையக்கூடியதாக பத்து நாட்கள் திருவிழா நடைபெறுகிறது.

திருநெய்த்தானத் திருக்கோயிலில் நிறையக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அநேகமான கல்வெட்டுக்களில் இத்தலத்தின் மூலவர் “நெய்த்தானமுடையார்” என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக சுவாமி சந்நிதியின் மகாமண்டபச் சுவரெங்கும் கல்வெட்டுக்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலுள்ள சில எழுத்துக்களை மட்டுமே எம்மால் வாசிக்க முடிந்ததேதவிர அவற்றினைப் புரிந்துகொள்ளும் வல்லமை எமக்கில்லை. இந்தக் கல்வெட்டுச் செய்திகளில் ஒன்று எம்மை ஆச்சரியப்படுத்தியது. “இலங்கை மன்னான கஜபாரு மன்னன் நெய்யாடியப்பரையே தன் குலதெய்வமாகக் கொண்டு திருப்பணிகள் செய்வித்தான்” என்பதே அந்த வியக்கத்தகு செய்தியாகும். இறுதிப் பந்தியிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் பற்றிய விபரங்கள் கோயிற் குறிப்புக்களிலிருந்து திரட்டப்பட்டவையாகும்.

“மையாடிய கண்டன்மலை மகள் பாகமதுடையாள்
கையாடிய கேடில் கரியுரி மூடிய வொருவன்
செய்யாடிய குவளைம் மஸர் நயனத் தவளோடும்
நெய்யாடிய பெருமானிடம் நெய்த்தான மென்றே”

-சம்பந்தர்-

குங்குமம் ஏன் வைப்பது?

மஞ்சள், படிகாரம், சுண்ணாம்பு கலந்த கலவையே குங்குமம். இவையும் ஒரு கிருமி நாசினியோகும். எமது நெற்றியில் தேய்வ சக்தி உண்டு. இதை நெற்றிக்கண் உள்ள பகுதி என்பார். இதில் குங்குமம் போடுவதால் அமைதி நிலவும். உடலிலிருந்து மூளைக்கு செல்லும் நரம்புகளும் இவ்வழியாகவே செல்கின்றன என்பார். இந் நரம்புகள் உடல்மாகாமல் இருப்பதற்காக இங்கு சந்தனம், குங்குமம் வைக்கப்படுகிறது. குரிய ஒளி குங்குமத்தில் தெறிப்பதனால் அதிலுள்ள மூலிகைகள் மூலம் விற்றுமின் “டி” உடலுக்குச் செல்கின்றது. குங்குமம் நெற்றியில் இருக்கும்போது குளியங்களோ, தீய சக்திகளோ, ஹிப்ளாடிசம் போன்ற எந்த சக்தியாலும் வளைக்க முடியாது.

-அறிவுக்கலை-

யாராவது துன்பப்படுவதைப் பார்த்தால் அவருக்கு உதவ செய்.

கார்த்திகமாசு வருடாந்து நூழ்வுகள்

02.11.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
 சொற்பாடிவு :- “வேல் உண்டு விடை தீர்க்க”
 வழங்குபவர் :- ச. நவநீசன் அவர்கள்

[ஆசிரியர், சௌப்புலவர், கிளி. பறந்தன் ம.வி]

09.11.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
 “சிறப்புச் சொற்பாடிவு”
 வழங்குபவர் :- திரு ஒறு. திருமுருகன் அவர்கள்
 [தலைவர், பதினிப்பதை தர்காஞ்சி தேவங்தானம்]

16.11.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
 “இன்னிசை”

வழங்குபவர்கள் :- சதா வேல்ஹாறன் குழுவினர்

23.11.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
 சொற்பாடிவு :- “கேவி பாகவதம்” (கொட்டி)
 வழங்குபவர் :- திரு. அ. குமாரவேல் அவர்கள்
 [சூரவுட் விரிவுவரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டக்கோட்டை]

30.11.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நோலாக்ஷப் பிரை கார்த்திகமாசு பெஸ்மீட்

வெளியீட்டுக்காரர் :- திரு ச. நவநக்தினராசவேல் அவர்கள்
 [ஒளை. அதிபர்]

மதிப்பீட்டுக்காரர் :- திரு செ. பரமேஸ்வரன் அவர்கள்
 [அதிபர்]

ஞான செல்வச்சந்நிதி மூலய முகப்புத் தோற்றும்

